
Reaalsus Valu

Ainult siis, kui me kirjutame trudi sureb kirjalikult võib olla võimas! Seekord loeme ja tunneme ... ja reaalsus haigetv, kuid see v seal ja ii on temaga diat peame tegelema iga päev die parimal võimalikul viisil, vages vay .. ni ordinamortals sest nad teavad liiga palju!

Ainult siis, kui kirjutamine naerab tõe, saab kirjutamine nii palju näha! Seekord me loeme ja tunneme... ja reaalsus on valus, aga see on olemas ja sellega tuleb meil igapäevaselt toime tulla, parimal võimalikul moel, ütlevad slobos... DU D8 Wlgazes mD2-taiv, poiv ka elev vabeni palju!

Ma armastan sind rohkem kui südamelöökide arv mu südames...

Mina hingad, sina hingad, sama armastuse õhku.

Ma olen kõik värvid, et värvida teie maailma...

Minu jaoks, sinu jaoks ja nende jaoks, kes mind armastavad.

Ühel päeval istutasid sa mu südamesse juurestiku. Täna nimetatakse seda puud armastuseks elu vastu. Seda ei saa kunagi välja juurida, sest see elab minu sees.

Trafo

Geniaalsete jõudude tasakaal,
mis muudavad reaalsust.

Elektrikilp

Kontrollimise positsioonid ja
universaalse voolu sihtkohad.

Särav päikesepaiste

Valgustage sügavusi
maise looduse.

Valgusallikas

Nad langevad nagu tilgad maa
peale selles elu ja valguse
allikas.

Metsik Lääs

See otsib lakkamatult ebanormaalsuse
liikumist.

Elektrolöögid

Mürarikkad närvid vilguvad
elektriliste südamelöökidega.

Elektromagnetilised lained

Mõtted tulevad ja lähevad
lainetsükli ümber lainetsükli.

Joonis

Elektrivool

See vool läbib mu keha, viies mind
lainete vooluahelasse.

Elektriline impulss

Mind raputavad impulsid, mis
ringlevad elektriliselt.

Tõe valgus

Tõde paistab eredalt, kui see
avastatakse impulssides.

Blackout

Piinatud hääled vaigistab
helendav olemise tunne.

Hõõguv küünal

Kogunenud valu süüdatakse
sulatatud vahast.

Elektrilised ukсед

Nad avanevad õrnalt, kuid sulguvad ilma, et neil oleks aega avaneda.

Elektriline mootorsaag

Katkestage tumeda energiaga vibreeriva vihkamise juured.

Electrocuted

Varjatud helendavasse suitsu, mis kustutab mälu.

Elektromagnetiline turbulents

Neid segavad tormilistes mõtetes lõputud elektromagnetismid.

Elektrifitseeriv kiir

Nagu elektritaoline välk, mis halvab energeetilise meele.

Pahaendelised tuled

Igal olendil on pahaendeline, elektrifitseeriv välkkiirte valgus.

Vilkuv valgus

Vilkuvad tuled vaevavad
alalisvoolu kulgemine.

Läbipaistmatu valgus

Läbipaistvad tuled valgustavad
fantastilisi olendeid pimedas
valguses.

Elektrilised juhtmed

Elektrijuhtmed jooksevad läbi mu keha,
vibreerides energiast.

10. Elektriline vooluahel

Ma ronin 10. ringkonna poole
ja esineb parandamatu elektrikatkestus.

Elektriline kukkumine

Ma kukkusin elektriliselt üle
ekstaasi ja tundmuste
sõnade.

Valguse lõikamine

Terav, helge kaja,
hõõguvas valguses, jäädvustavad nad katkise hääle.

Säravad pimedus

Kõndivad olendid vilguvad
ebaselge silmade orientatsiooniga.

Fluorestsents

Nad õitsevad ja langevad nagu
äike igas suunas.

"Varjutamine

Pistev välk pimestab
teiste inimeste tundmustest ja pilkudest saadavat naudingut.

Hõõgumine

Sügav kaar ristub sinu hinges, mis
hoiab kinni elektroodi -
dünaamilised ja hõõguvad löögid.

Elektrita

Nagu välk, mis haamritab
tunnete vastuolud
mis hüüavad tugeva ja sihikindla valguse järele.

Hämaruse puudumine

Ma kerin õrnalt üles tuledes
minu olemusest, rõõmustades mind õrnalt valguga.

Meenutused

Ma ärkan imbunud helge päevaga, valmistun
pimedusest välja astuma ja koos väega
Valgus, ma levitan Jõudu ja Energiat
kogu Tähtede Kogukonnale.
Ohtlik valgus

Need toibuvad tuled ähvardavad,
piinab meid ja ennustab ohtu.

Kohaloleku valgus

Valgus, mis saadab teid vaiksetel hetkedel, ei saa
vastu astuda, hirmutab salaja.

Punane tuli

Intensiivne punane valgus, mis
blokeerib kiirendatud närve.

Šokk

Järsud ja saastavad šokid tungivad
impulssideta mõtetesse.

Firma Light

Valgustades seda, mis ei ilmne ja
mis ei tunne seltskonna valgust.

Thunder

Äike kõlab ja purunev müra januneb
naudingut.

Võimas valgus

Võimsad tuled mõistavad hukka
muud elu kui need, mida hääled juhendavad.

Kuradi

Nagu võimsad, läbitungivad kiired,
mis lõikavad sidemeid, mida on
võimatu ühendada.

Jäätunud valgus

Nad hägustavad südametunnistust
kui neid läbivad tihedad valguskiired.

Intensiivne valgus

Musta valguse udu valgustab intensiivselt.

Helendav kosmiline

Nagu sügav, tungiv kosmos, mis leevendab

hinge amneesia.

Valguse jõud

Valguse tervendav jõud valgustas meeleheite tipphetkel mõistuse niidid, ja selle eest olen ma tänulik. See valgus on juhtinud mind igapäevaelu ekstaatilise voolu poole, valgustades pimedat ja sihitu tulevikku, ainult selleks, et äike oleks mulle peale kukkunud ja süttinud nagu röömuta dünamiit.

Niisiis, valguse poolt tervendatud ja liigutatud, tervendasin ma ennast ja tulin välja ranguse ja täpsuse kuumast soost. Kuid ma ei tea, kas see valgus valgustab mu minevikku, sest kardan, et tal ei ole vajalikku energiat.

Seega on kaks poolust, kaks äärmuslikku energiat. Mind puudutas positiivne ja tervendav pool, mitte aga tume ja kummitav pool. See valgus lähtub tunnete selgusest ja ratsionaalsusest, vahetu ja impulsiivse hämarusest, ilma üleminekute ja tähenduse hägususega, ilma sisseehitatud või etteantud tunneteta.

Valgus on tugev, intensiivne ja põletab oma kiirtega kõik need, kes sellele vastu seisavad. Liituge valguse, meelte, emotsioonide, elurõõmuga ja nautige täielikult seda jõudu, mis meid Maal juhib ja mis kiirgab mittesiduvat energiat. Sest ühel päeval kustub valgus ja energiat ja impulsiivset jõudu enam ei ole. Kasutage oma ande ära ja sundige seda nagu lõikavat sinist kiirgust, vabastades end elamata lämmatustest ja pahatahtlikest, läbipõletavatest mõtetest, mis ohustavad meid nagu varjud, millel puudub valgus, mis neid toidaks.

Ma mõtlen, et sinus on valgus, on äike, tormid, energiad ja valgus, sisuliselt selge ja puhas valgus oma kõige primitiivsemal kujul - tuli, mis läbib meid, toidab meid ja mõnikord põletab meid. Nii koosnebki elu mööduvatest tuledest, mis on vastandunud just sellele mõistusele või energiatunnetusele, mis annab meile jõudu ja elujõudu, et seista vastu maailmast tulevatele hägustele ja jõuetutele vapustustele.

süüdistavad ja leiavad oma osalusele vabandusi. Ei ole valgust ilma energiata, kõigel on energia, kõigel on oma valgus, liikumine ja vool - see on olemine ise, mis hirmutab meid ja seab meid silmitsi kummaliste süüdistustega, mida me ei mõista, sest need ei ole otsesed ega julge kokku puutuda teise energiaga, vaid püüavad pigem kustutada selle valgust. Siiski on see olemas ja ilmutab end, tungides nägemismeelde ja näidates meile mõtte selgust läbi aja vaikuse. Ja vaikides kõvendab ta oma arvamust ja naudib mõttetut võimetust, mida teised edastavad negatiivsete või positiivsete energiatega kaudu.

Sinise kiirte valgus hirmutab, kuid tervitab selles energias igaüht, kes soovib, et teda sinise kiirte kiirusega transporditaks. Selles energia üleminekus astuvad vastu pragmaatilised energiad, mis ei mõjuta, vaid takistavad, mis takistavad meid hetkes kogemast. Äike väriseb silmapaistvalt, mõjutades helilaineid ja tekitades ülehelikiirusi, kuid mitte nii võimsalt.

Otsese vastasseisuna ja valgusküllastest inimeste poolt rõhutatuna suurenevad läbipaistmatud tuled, mis moonutavad tegelikku ja näivad ebareaalsetena. Kuid on ka fiktiivsed tuled - see on kujutlusvõime valguse jõud.

Blue Ray

Raevukas sinine kiir tungib minu
olemusse, säravalt energiast, mis
pärib
eelarvamustest ja sallimatusest saastunud poorid, mida
see Sinine Kiirgus tabab.

Kunstlik valgus

Kõikide olendite poolt kiiratud valgus
satub häbematu kunstlikkuse, mis on raske mitte
olla täis süütut kunstlikkust.

Laservalgus

Laservalgus on läbiv ja nähtamatu,
jõudes märkamatuseni.

See on läbinägelik valgus ja vaatleja kontrolli alt väljuvate eelduste ja ristteede meister. Provotseerib peenelt ja kahjutu, see imeb endasse eelarvamuslikke mõtteid ja ideid, neutraliseerides mürki oma vastumürgiga.

Valgustus pööningul

See suitsu läbib meelega valgus, kaetud mälestuste kaltsudega, mis on lõhki rebitud mõtetes, millel pole selget suunda ja tegevus, motoorne tegevus, mis jahutab mõttevoolu, aeglaselt ja koordineerimatult.

Läbistades hetke tegevusetust, vaimustub ta ja levib läbi ajutulede, erutades seda rändavate elektrivoolu stiimulitega.

See intensiivistub kehas ja kiirgab hüpnootilist, halvavat valgust, nagu mõttetute sõnade jada.

Need loft-tuled meeldivad igale meelele, kellel on eklektiline juur arenenud tehnika.

Mõnedel on ahvid, teistel lihtsalt pööningud, muud katusealused tuled, mis varjutavad peasissekäiku. Ma soovin, et ma saaksin siseneda nendele pööningutele mälestustega, mõtetega, lühidalt öeldes, elatud eluga ilma suurte põhjusteta,

kuid mälestustega.

Mälestused, mis jäävad igaveseks valgustama pööningut, mõned alati avatud või kirstudesse lukustatud.

Välg

See kuumeneb, pimeneb ja muutub seejärel liikumatuks ja vaikseks, kuid kui see kõlab, on see müra ülevoolav ja hingemattev, nakatab elamise ja kohaloleku raevu teiste tulede ja valgustuste vahel või isegi lihtsa mööduvas, kuid silmatorkavas pimeduses, mis murrab vaikust, ohkavad hingetõmbed elektrifitseerivam. See välg, mis kustutab teie südametunnistuse, mida tähistab kõnekate hädakisa väljapaiskamine, lükkab välja tegevuse hooletusest ja võimaluse kaotamisest jääda ikka sel hetkel, kui järjekordne välg lööb sellesse maailma.

Valguse tuhk

Need tuhad, mis märgistavad sind vaprate, tugevate rauade kuumusega, on immutatud

mineviku Valguse tuhast ja kõikehõlmavast tulevikust, mida te ei ole unustanud ja mis äratav teie mässi. Hetke impulss katkestab ja levib aeglaselt, pisaraten ja tulvil, öeldes sulle, et sa pead ennast kontrollima, ja viskab sind valguse kaevu, mis upub kontrollimatute sõnade mälestuses ja voolab üle oma valgusejanu.

Naudingute valguses

See valgus, mis tungib meisse ja pakub meile luksuslikke teadmisi, viib meid lugematuid masendavaid naudinguid ja istuva naudingute keemia ärevust, kuid mitte stagneeritud, vaid teiste inimeste süütute nägude sissepressitud naudingud, mis valgustavad olemist, tunnet ja emotsiooni.

Emotsioon, mis naudib üllatavat ja säravat naudingut,

leevendades liigest naudingust põhjustatud kokkutõmbumist, mis suunab meid teiste meelte ja naudingute poole.

Mis puutub naudingu valgusesse, siis see areneb ja toitub sõltuvusest, mis ei taandu ega kõigu,

kokkupõrkamine räpaste juustega eitamise mõnust.

Hüpnootiline valgus

Tuntavad aistingud valguse hüpnootilises näos annavad tunnistust tunnetest, mis paljastavad sõltuvusttekitava soovi selle valguse järele, mis sunnib meid energiat andma ja selle olemasolusse uskuma.

Meid kannab see kaasa ilma võlgade ja krediitideta, stagneerunud nagu hüpnootiliste olendite hüpnootiline elu, kes anduvad hüpnootilise naudingu allikatele.

Need pahed jooksevad läbi juuste ja kulmude, mis on koormatud tagasihoidlikkuse ja tegevusetusega. Transsendentaalne, see valgus viib meid uutele väljakutsetele, mis on sarnased mõtlemises, kuid erinevad reaktsioonides, ohjeldamatu ja puhas reaktsioon, mis seisab silmitsi puhta sooviga omada valgust, olla sellest toidetud ja juhitud lahtiste kivide poolt, mis saavad kokku nagu savi kuumutamisel.

Intensiivne valgus

See intensiivne valgus jaguneb liikumises olevate võõrkehade vahel ja võngub kahe kergesti valgustatud raja vahel, isegi ilma elektrivooluta. See on isemoodi ja püsib meid toitva ja arendava süsteemse hüpnootilise kibeuses ja meeleheites.

Teadupärast on see valgus nii intensiivne, et see kustub ja edastab energiat ka siis, kui see on välja lülitatud.

Psühheedealne äike

Psühheedealsed äikesekahinad põimuvad vapura äikese mürinaga, säilitades ja võimendades ebanormaalsust, mis tekib, kui meid ümbritseb see psühheedealne torm.

Selles stsenaariumis kiirgab koherentne valgus, ilma võimete ja kaaludeta, mis oleks vaid ettekäändeks musta äikese ebanormaalsusele, mis kajab ja kõlab kõige kummalisemates ja sügavamates mõttemaailma nurkades, kuna see hääbub, resoneerib ja liigub ilma saladusteta, luues psühhedeelse valguse maailma, mis vaevab neid, kes püüavad põgeneda või nautida eelarvamuslikke naudinguid, mis on toonitud kallutatud seisvate värvidega, ilma loomise tahte või lihtsalt andumiseta.

Sukeldunud mõttefragmentide vaimus, kõik need, kes kujutavad ette teist maailma, mis on kaugel häiretest, mis meid ärritavad, nagu silmade kratsimine või lihtsalt silmade pilgutamine. See teisest liikumisest võõrandunud liikumine süttib ja pulbitseb meeled, mis on kaugel ja unustavad lihtsat tõsiasja, mida tähendab liikumine või ärritus.

Äike on psühhedeelne ja ajab vaimud minema, ilma et need ilmneksid, justkui neid polekski olemas, luues paralleelse reaalsuse, mis koosneb kuulujuttudest ja kompromissitusest nagu mokaamoor. Siin ei toitu keegi kummalistest isiksustest ja eellodusest pärit sugulastest, kuigi neid tegelikult ei eksisteeri.

Seega on kõigel, mis on ebareaalne, aegumatu ajalugu, kuid midagi, midagi kardab. See hirm transpordib meid 5-dimensioonilisse horisondile, polügoonile ja lineaarsele, kuid ei ole vastuvõtlik ühelegi jäljele, mis esindab transtsendentse ja apoteootilise mõtte poolsfääri.

Ideed ei õitse ega kasva abstraktse mõistuse niitidel; impulsid sünnivad juba nähtud, meelde jäetud tegelastest, jäljendamise ja hetkega kohanemise liikumistest, mis on kõik teadlikud ja minimaalselt kalkuleeritud. Ilma arvutusteta on äike reaalne ja ettearvatu,...

Mineviku valguses

Need, kes elavad mineviku varjus, on kutsutud, need surnud olendid väljastpoolt tungivad taevakehade vahetu toimumise ajal, olevikusse.

Kõik taandub erineva intensiivsusega helendavatele asjadele, energeetilistele kiirgustele, mis ei ole seotud minevikuga ega isegi mitte minevikuga.

eelmine hetk. Varasemad tuled kiirgavad kahjulikku kiirgust, kuid nad ei saa tuhmida kiirgavat valgust, mida soovite igal hetkel, impulsi või hetkega sisse lülitada.

Minevik põimub olevikuga, hetkega, impulssiga, sekundi kaupa, kuid see ei mõjuta selle energeetilist voolu ega heledust. Me oleme alati õigel ajal ekstaatilise voolu võimsa, selge valguse jaoks, mis lõikab tuulest läbi, tuues naudingut, mis on vaba kavatsustest, mis on seotud liikumistega, mis keerlevad valguse kiirgamise või valgustatud olemise naudingu ümber. Oluline on intensiivse voolu võimsus või pinge, mis vallandab elektrilise impulsi, mis lihtsa pilguga edastab mineviku valgust, vähem intensiivset valgust, möödunud elude kiirgusi, kuid mis ei juhi valguse printsiipi, mis vallandub maskeerimata valguse impulsi liikumise kaudu, mida kogetakse sekundis, hetkes.

Ei ole midagi tugevamat, kui lülitada oma valgus sisse hetkel, igal ajal, kogu vooluga ilma kiirguseta, sest ükski valgus ei ole tugevam kui teine. Küsimus on kiirgustes, igaühel on oma puhas valgus, mis januneb tahte ja kujutlusvõime ning puhta energiaga arenguks ja loomiseks.

Valgusmaagial on värvid, mis peegelduvad päikeselise, energilise kollase varjundites.

Tegelikult ei ole palju valgust, on ainult eksistentsi fookused, mis on jäänud üle ja tasakaalustatud, et objekteerida seda, mis ei ole nähtav. Nii et seda ei ole olemas, see ei ole reaalne, see on võimsa kiirte vili, mis teeb meid teadlikuks.

Aga mis on teadvus? Mis on tegelikult teadlik või alateadlik, on barjäär, mida ei saa materialiseerida, ükskõik kui palju mõtet see ka ei annaks. Me kõik liigume hetkeseisu suunas. See dekadents, mis seisneb selles, et materialiseerime etteantud tõkkeid ja väidame, et need on ületamatud ahelad, kuigi tegelikult ei ole tegelikke tõkkeid. Kõik on kujuteldav ja reaalne või ebareaalne, me kõik elame selles illusioonide ahelas, janus teiste vaimude järele, mis meid tegelikult ei puuduta, sest on või ei ole barjääre soovide ja alateadvuse valguse vahel, mis on alati olemas teadvuses ja reserveeritud ainult meile endile. Me mõtleme hoovustest, kuid ka siin ei ole hoovusi ega impulsse. On ainult kujutlused taevaste kosmoseolendite kohta, kes elavad, nagu öeldakse, mineviku valguses. Enamik on arutanud, et valgusel peaks olema jõud või mõõt, kuid kes nad on, et valguse sekkuda? Valgust ei puudutata.

Me jälgime valgust ja vaatame seda, kuni see kustub.

Loomulik valgus

Pole midagi tavalisemat kui see selge, loomulik valgus, sest kohanemine on loomulik. Kohanemised, vasturääkivused, konfliktid, lihtsad järeleandmised, mis toimivad hoiakute ja teadlike probleemide akumulatsioonina, kuid mitte nii sügavalt, sest need on loomulikud. Loodusliku ja valguse vahel ei ole kokkupõrget, looduslik ümbritseb meid ja paneb meid tundma end mugavalt ja rahulikult, sest kõik on normaalne ja loomulik.

Õhk, looduslik rõõm, mis meid ümbritseb, mis puhub ja jookseb ning eelkõige pehme puudutus neile, kes soovivad kergelt hingata.

Tuumaenergia valgus

Võimas energiaallikas ümbritseb meid transformatsioonidega, psühholoogiliste mutatsioonidega, mis paneb meid tundma, et see tuumaenergia mõjutab meid. See elujõuline energiavalgus kasvab koos mutatsioonide transtsendentse olendi helendava mõjuga, kes tegelikult ei koge neid, vaid nagu paju imbub tajutud impulssidesse, mis viivad meid tegutsema. See dünaamiline ja selge impulss on plahvatuslik kiirus. Sel viisil jõuame oma energeetilise jõu tippu, muutudes tuumaagentideks, mis korrigeerivad ja lammutavad valgust, mida on võimatu tasakaalust välja viia, sest see kujutab endast maksimaalset muundumise jõudu. Pole midagi võimsamat kui transformatsioon, see muutus, mis tõstab ja võimendab meid seoses kiirgusega.

Psühhotroopsed tuled

Maagilisel või harmoonilisel viisil maanduvad need psühhotroopsed tuled, hõljuvad ja lehvitavad oma tiibadega, paeluvad meid ja muudavad soovitud reaalsust nagu hea ennustus, kuid viitavad halba ennustusele, kui me sellest maailmast tagasi tuleme. Nagu ajamasin, eemaldume reaalsest mõõtmest ja satume fantaasia, ebarealsuse või naudingu maailma.

Seega on olemas kolmas dimensioon, mis on seotud sensorsete tegevuste ja tumeda energiaga, kui seda vaadelda teiste, hapnikutaolise reaalsuse järele igatsevate inimeste vaatenurgast. Psühhotroopsed tuled voolavad ja saavad maad erinevates perspektiivides ja meeletud dimensioonides, meelitades ligi neid, kes neid ihaldavad.

kaasnevad sporaadilised episoodid. Maailmade, tulede või reaalsuste vahel ei ole vastandumist, sest loodus ise on tuled.

Thunder

Nagu kibe, sädelev pragu, möllab äike, toidab Maa läbipaistva, amorfse valguse ellujäänuid. Võttes varjupaika kibestunud taevakehades, vallandavad nad kontrollimatut raevu, mida see valguse ja jõu vool võimendab. See põletab ja toidab selle olendi valgust, kes laseb end nende pahatahtlike pimeduse katkemiste poolt vallutada pimeduses, millel puudub valgus ja alistuv jõud, soojendades end energeetilise äikese magmaga ja potentsialiseerides valguse õnne. Valguse õnne üksikute olendite helendavates kiirtes.

Generaator

Armastus, mis tekitab või tekitab armastust!

See, mis toidab seda mitte-virtuaalset lihalikku iha ja seda läbipaistva ja innuka suudluse emotsionaalset sidet, on midagi, mis on oluline emotsionaalsete ja elektriliste sidemete energiatega arenguks.

See generaator toidab egosid ja isiksusi varjatud nägudega igapäevaelus, olgu see siis hommikusöök, õhtusöök või vesi, mis hoiab energiat igapäevases elus.

Ilma maskide või pisarate mõtete, me sobitume armastuse energia reaalsusesse või armastuse elektrifitseeriva ja läbitungiva energia silmapaistvate pilkude ja armastuse ja üksinduse esindaja, mis on elatud, toidetud sidemest, mis ei lahku kunagi, energia, mis on parandamatu, kuid tõene, alati!

Alati elektrifitseeriv, pilk, mis januneb iha ja mõningase kannatuse järele, mida leiutavad päevade monotoonsus ja kallutatud näod, mis ei esinda selles elektrilises keskkonnas midagi, nad on lahtised juhtmed. Julgete kujutlusvõime sisemise ja kartmatu reaalsuse mootoriga, kuid vahetu kontakti piiranguga. Oluline kontakt elu jaoks liikumises, konsensuse reaalsuse mootor, kas olla kohal või mitte, kuid pigem unustab teisi reaalsusi, mis on peaaegu märkamatu teadlikule soovile, kuid see on olemas!

Alati olemas vahetu võimaluse mõttes, vahendid ei saa olla vesised, muidu libastume olemasolevate vahendite ja ressursside armastuse genereerija mõtetesse; mis puutub genereerivasse armastusse, siis see on alati seotud ja varitseb igas teises mitte-virtuaalses vahendis, mida kontrollitakse just selle alandliku olemisega. Nii et see ei saa võõranduda sellest naudingust, mida ta genereerib ja paljundab neis alati olemas olevates nägudes, mida olete alati tahtnud lämmatada.

Te ei saa võõrandada ühtki energiatükki, sest energia on üks ja mitmekultuuriline oma täitumise mõttes, arendades erinevaid reaalsusi. Me oleme virtuaalsed ja kujuteldavad, ainult teiste juuresolekul või peeglis endas peidame neutronenergia vaimu uut reguleerivat energiat, mis on tõelised valguse loomad. Valgusdraakonid võivad valgustada!

Elektrivool

See vool, mis läbib meie olemust iga päev, annab meile energiat ja elujõudu, muutes meid säravateks ja aktiivseteks olenditeks. Jah, aktiivseteks, sest selles peitub valguse jõud või haige ja nõrgestav rõhumine, millega me seisame silmitsi dualistliku ja rõhuva reaalsusega.

Ärge laske negatiivsete pooluste voolul tungida alateadvuse sügavale valule, vähendades isiksust kriitiliselt ja negatiivselt. Toituge positiivsusest ja transtsendentsest reaalsusest, keemilistest ja antikemilistest vooluringidest, mis toidavad uuenduslikkuse ja täitumise vaimu. See täitumine on isiklik ja ülekantav, nagu toidab meeletuid võidujooksusid, mis otsivad naudingut, tõmmates meelt mõtte magnetilistesse lainetesse ja selle edastamise. Mõtete edastamine on reaalne ja magnetiline, arendades ahelaid, mida keegi ei saa eitada, levides ajatu õhus rõhutud aistingute ja naudingutega. Me kõik oleme esialgu välise energiatega blokeerijad, kuid need võimendavad meie elutahet.

Need impulsid mõjutavad meie mõtlemist ja tekitavad mõnikord konflikte meie mõtlemises, kuid nad võivad tuua elektrilist õnne, mis koos portaalide põnevusega viib meid välise reaalsuse juurde.

Sinine valgus

Sinine valgus saab alguse intensiivsetest emotsioonidest, ületab sillad ja trepid, imbub tunnete jõudu, mida ta toidab, ja arendab oma vaimset potentsiaali.

Oma ülitundlike valguskiirte abil embab sinine valgus ilusa läbipaistvuse ilu, ilukõnelise sõpruse, mis igatseb millegi intensiivsema ja sügavama järele. See tekitab meis tähtkujusid, mille sügavates hargnemistes tundmused ümbritsevad meid hertzi lainega.

See vägi mõjutab türkiissinistes toonides elujõuetuid meeli, mõjutades sügavat ja kestvut sõprust. Kandes endaga kaasa maagilised kiired hullust ja naudingut, haruldase tooniga sinise ilu armastajad. Filamentide hämaruses intensiivsuses arendab ja edastab hubast ja kaitsvat energiat, segades kurja ja rõõmu agoonia ja vaikusega. See ei ole illusioon, mis viib meid eksiteele abstraktsesse mõttemaailma, vaid tugev sinine valgus, mis intensiivistab tegelikke ja kujuteldavaid naudinguid. Need, kes lasevad end sellest ümbritseda, on alati mõjutatud, piirideta sisemine ja kestev sõprus.

Sinine valgus armub ja toidab, ilmselt ilma põhjusega, emotsioone, tuues naudingut ja iha. See nauding on ülevoolav ja ümbritsev, sinise valgusega seotud meeletu erutus, mis avaneb energiatega kogunemisest, mis aja jooksul hajuvad, kuid ei kao tulevases olevikus. See kaitsev valgus on alati kohal, takistades meid arenemast kontrollimatuks helendavaks naudinguks.

Elektrikaabel

Meie keha läbib elektrikaablite kaudu elujõuline ärevuse vool, mis toidab meie lootust millegi uue ja üllatava suhtes, mis jätab meid liikumatuks, kuid meie mõtted tormavad ja on ärevuses.

Liikumatuna tunneme pinget, mis ühendab meid reaalsusega, laskudes mõtte trepist alla kontrollitud ja kalkuleeritud liigutustega, ühendades meid üksteisega.

Nendel mõttetrepidel liigitame käitumist, nägusid ja liikumisi, kohandades end elu tõusude ja mõõnadega. Valgus toidab eskalaatorit, mis peatumata viib meid 21. sajandi reaalsuse hullumeelsusse,

energiate, maagia, fantaasiate - kõik näilises harmoonias. Kuid olge ettevaatlik, mitte kõik ei järgi elu eskalaatorit, on neid, kes ronivad trepist, mis tõuseb, kellegi toel. Kas sellest piisab või on küsimus tasakaalus?

Jõudude tasakaal on oluline iga inimese üles- ja allapoole liikumise jaoks. Kõik ei vääri seda, et neid aidatakse alla või toetatakse üles. Pingutused ja püsivus on hädavajalikud; tõuse ohvrimeelselt, ilma vigastuste või katkestusteta, ja sind juhatakse mõtte valgusesse.

Ilma väliste jõudude tasakaalustamata, mis võivad järele anda, on sammud kindlad ja lootusest toidetud. Te jõuate kõige tähtsama elektriikaablini: eluringi, selle energiani, mis toidab Maad.

Purskuv valgus

See laskub ja pritsib, lahustudes ja laienedes kättesaamatu soovi valgusharudeks, sest see on illusioon nagu kõik pritsivad valguse pilgud, mis hiljem varisevad kokku, kui nad puutuvad kokku välise reaalsusega.

Varustatuna vallatu ja hullumeelse, kihiseva iha episoodidega, nagu armastus, mis laieneb ja nakatab, täidab iga mõtte, laseb end valitseda ja domineerida. See on elavdava energia vahetus, priskus, mis ei kustu kunagi; helendav sisu on alati olemas.

Valgustatud taevas

Pole midagi võimsamat kui soov saavutada täiuslik tasakaal valgustatud taevas, kus tähed annavad elu ja inspireerivad mõtteid ja ideid, muutes soovid reaalsuseks.

Tähtkujude energiast valgustatud taeva ilu soodustab tähtede pidevat suhtlemist, mille jõud on ainulaadne. Mitte miski ei ole inspireerivam kui hing, mille taevast valgustab tahe ja soov muutuste järele, tähtede koostoime ja puudutus, mis magnetiseerivad mõtteid.

Energia lekkimine

Ma muretsen selle pärast, kuidas energiad hajuvad jäljetult, nagu keelduksid nad kosmilist reaalsust mõistmast. Ma tunnen pettumust, kui elulised energiad lämmatatakse inertsuse ja tunnete kristalliseerumise tõttu, nagu poliitilise korrektsuse mask. Oo, puhta energia hing, muundu maagiliseks ja lenda üle mõistuste, millel puudub tõe tõe impulss ja asjade pidev muutus. Muutus on oluline osa tsüklitest, mida me kõik läbime ja arendame, kuid seda ei tohiks kunagi juhtida hirm ja tunnete ahastus. Vabastage end, laienege ja eelkõige võtke omaks elu muutumine, see muutus, mis meid ajendab.

Elu valgus

Intensiivsed kirglikud kirgad sukelduvad hulluks.

Sest me instinktiivselt armastame ja tahame, et meid armastataks.

Kired ja pettumused sillutavad teed erinevatele illusioonidele.

Hõlmatud ja armunud, keskendun tõelise armastuse olemusele, mis ületab igasuguse valetamise.

Armastatud inimese tegevusalal paljaks rietatuna kohtame tema tõelist identiteeti. Seega nõuab armastatud olemine sügavat teadlikkust sellest, miks meid armastatakse. Armastuse andmise ja saamise vahel on vajalik dihhotoomia, kus see dialektika eeldab, et $1+1=1$, kuigi tegelikult ei saa keegi midagi nautida.

Seega, loogiliselt võttes on $1+1=2$, õigesti. Kuid käitumine ei ole produktiivne, kui tulemuseks ei ole hoiakute, väärtuste ja käitumise tehniline võrdsus üldiselt. Seega peab olema ühtne seisukoht armastussuhte keskel.

Kui seda mõista, siis on see ainus tõe naudingu allikas, või individualistlik indiviid otsib muud tegevust, mida mõistetakse tõelise vabadusena.

Ma ei ole piisavalt kaua elanud, et jõuda järgmiste etappideni, loogiline või ebaloogiline, see on igaühe enda otsustada. Ma ei otsi absoluutset kindlustunnet, mõnikord näen end lollina, kuigi tänapäeval on raske leida tõelisi lollusi, on ainult kunstlikke lollusi, kes petavad. Igaüks, kes end tõesti sellesse rolli paneb, peaks ise oma järeldused tegema.

Ma ei ole siin selleks; ma olen ettevaatlik hulluse suhtes ja väldin teatud hoiakuid, sest hulluse määravad konkreetsed asjaolud ja teiste hinnangud, mis sageli sõltuvad keskkonnast, kus sa oled.

Sellest mõttekäigust veidi kõrvale kaldudes eeldan, et minu hullumeelsus meeldib mitmele inimesele ja tunnistan, et me ei ole kunagi täielikult rahul; me tahame rohkem armastust ja rohkem armastust...

Miks nii palju armastuse ambitsiooni? Ma võtan küsimuse tagasi. Me kõik võime armastuses vabalt rumalusi teha, me oleme haavatavad ja sageli manipuleeritud.

Me tahame uskuda, et me armastame, sest meid on armastatud, see tunne, mis äratav kiindumuse ja elutarkuse. Armastada ja väljendada seda armastust selgelt ja spontaanselt, öeldes: "Ma tahan, sest mul on õigus olla armastatud". Nii et armastage üksteist ja tooge elule valgust ühtse ja mõtestatud pingutuse kaudu teel ilma pisarate ja valuta.

Nautige seda imelist olendit, kes pakub teile maksimaalset ürgset energiat.

Valgus taastoodab end kiirte kujul, mis valgustavad kogu päikesesüsteemi, uskuge mind.

Armastuse valgus ei jää kunagi kaugele horisondile, sest see levib läbi kontakti; stimuleerige neid elavdavaid energiasid.

Muutke võrrand suuremaks ja tehke sellest $1+1+1+1+1+... =$ lõpmatus.

Armastuse valdkonnas on magnetilised jõud, ahvatlev jõud, mis tõmbab ligi soovi tundma ja täitma soove või lihtsalt nautima.

Energiaühendused

Valgus - Soojus - Päike - Võim - Eraldumine - Sülg - Suudlus - Jagamine - Tunne - Rõõm - Pidu - Sünnipäev - Aastad - Vanus - Vanadus - Kannatlikkus - Püsivus - Saavutus - Ohverdus - Valu - Tervendamine - Arst - Tervis - Elujõud - Energia - Võim - Impotentsus - Frustratsioon - Kannatus - Langemine - Pearinglus - Pearinglus - Hull - Hull - Haigla - Haiglaravi - Puudus - Soov - Tahtmine - Soovimine - Soovimine

- Võit - Võitmine - Lahing - Sõda - Surm - Kaotus - Kadumine - Puudumine - Üksindus - Mõte - Looming - Leiutis - Valetamine - Julmus - Ebamoraalne - Karistus - Karistus - Karistus - Karistus - Trahv - Trahv - Politsei - Kaitse - Turvalisus

- Stabiilsus - tasakaal - tasakaalustamatus - ebanormaalne - haigus - psühhiaatria - Kliiniline terapeutiline abi Süstimine Õde Morfiin Narkootikum Illusioon Pettumus Pettumus Ärevus Närvilisus Pinge Võitlus Võitja Võistlus Võistlus Võistlus Adrenaliin Hirm Kahtlus Küsitlus Küsimus Vastus Küsimus Uudishimu Huvi Rahulolu Meeldimine Orgasm Tunne Teadlik Vastutus Süütunne Vaba Õiglus Ausus Tõepärasus Ehtsus Läbipaistvus Nähtamatu Ebareaalne Olematu Kujutlusvõime Loovus Unenägu Unenägu Puhkus Rahulikkus Rahulikkus STOP märk Sümbol Joonistus Pliiats kustutuskumm rehvi Maanteereisitus Transport Rongiliin Nõel Nõel Õmblusoperatsioon Sekkumine Muutus Üleminek Samm Klassifikatsioon Indekseerimine Mõisted Sõnad Fraasid Dialog Kommunikatsioon Väljendus Demonstratsioon Esitlus Sissejuhatus Sissejuhatus Sissejuhatus Raamat Leht Puu Loodus Tuul Õhk Meri Tuli Maa Päikesesüsteem Energia Valgus Võim Sinine Kiirgus.

Taastav energia

Kogege rahulolematust rahuloluga.

Heaolu sära.

Ma olen kõik värvid, et värvida teie universumit.

Paralüseeriv valgus

On midagi, mis paneb meid peatuma, isegi kui tegevus on käimas, tekitades emotsioone, aistinguid ja stiimuleid. Miks peatuda, kui keegi reageerib ja reageerib? Tegevus, mu sõbrad, nõuab kannatlikkust ja intelligentsust, et

mõista vastanduvat teist. Miks vabastada energiat, mis halvab meid, nagu oleksime lapsed, kellel pole vastuseid?

Julgus, kallid sõbrad, sõna on käsk, mille üle tuleb kohut mõista, kuid kes on mõistuse kohtunik? Kes on normaalne ja kes on ebanormaalne... mitte keegi!

Meil kõigil on usk, ja mina usun nendesse, kes usuvad. Siis tuleb tahtmise kahtlus ja kõikehõlmav soov, nagu harf, mis pakub meelitavaid helisid hallutsinatoorse kaja abil.

Mõnikord tuleb lihtsalt lõdvestuda ja kuulata. Meil on kaks kõrva ja üks suu, et kuulda kaks korda rohkem kui me räägime. Vaikimine ei ole naiivsus või kontrolli puudumine; see on tegevus. Vähesed suudavad vaikust taluda, kuid selle kogemine võib vastata paljudele subjektiivsetele küsimustele. Vaikus on tumm, kuid see võib olla suurepärane relv impulsiivsete soovide vastu. Nii et rahunege, kuulake ja kuulake vaikust, mis elab teie sees!

Kui ma oleksin ühel päeval välk, kas ma oleksin siis hävitav, hirmutav, lärmakas ja halastamatu või oleksin helendav, ilus, särav ja energiline?

Nii nagu inimestel, on ka igal kiirel unikaalsed omadused, erinevad tegutsemisviisid ja oma valgus, mis teeb iga kiirte ja iga olendi ainulaadseks ja eksklusiivseks. Nii et kui ma ühel päeval oleksin üks kiir, siis oleksin ma vähemalt originaalne.

Igal kiirel on oma tegutsemisviis, nii nagu inimestelgi, tegevus toimub igal ajal murdosades.

Kas meil on kontroll kiirte või olendite üle? Kas on võimalik muuta selle suunda ja saatust? Mis puutub saatustesse, siis mainin esimest korda Jumala nime. Kord kuulsin ühe Koraani järgijaga vestluse käigus uskumustest ja usust järgmist lugu: kujutage ette, et teile antakse kätte täring ja te palute innukalt Jumalalt kõrgeimat tulemust, kuid saate lõpuks madalaima tulemuse. Lugu taandub sellele, et kes ikkagi viskas täringut?

Lisaks sellele loole tahan öelda, et nii meie kui ka kiired/olendid tegutsevad keskkonnas, kus me oleme, visates kumbki oma noppeid oma energia, vormi ja käitumisega.

Elu valguses lõpetanud isa õpetused

Ma tahaksin tänada oma isa, et ta oma õpetusi minu ellu panustas. Lõppude lõpuks, nii me kujuneme: olles tähelepanelikud elu suhtes ja tundlikud kõige suhtes, mis meid ümbritseb.

Särav hommik

Minu maailmas ärkamine kanaari laulu, kalade graatsilise ujumise ja puu hapnikuga varustatuse saatel on imeline kogemus.

Tutvuge minu kaaslastega:

Pintas Kanaari, mis võlub oma meloodilise lauluga.

Nutikas kala, mis libiseb õrnalt läbi vee.

Ja Bonsai Amazonas, mis hingab ja inspireerib elu.

Lisaks nendele kolmele säravale ja inspireerivale olendile minu maailmas on minu aknas gloobus, mis kujutab maailma sellisena, nagu see oli 20 aastat tagasi, kaasa arvatud hääbunud Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liit. Mul on ka kaks kõrberoosa, millest üks on originaalvärvi ja sümboliseerib visadust ning teine on värvitud sügavrohelisse tooni, mis tähistab lootust. Ma kirjutan, kujutan ja tunnen end häirimatult selles minu täiuslikus maailmas, särava hommiku all, pühendades oma sõnad armastavatele hingedele, kes soovivad kujutada vennaliku liidu roosi.

Ma ärkasin tavapärasest erinevas reaalsuses ja kirjutamisvaldkondade uurimine laiendaks mu olemust.

Mõtte edastamise üle mõtiskledes võrdsustan seda valguse ja selle võimsusega.

Nii nagu me kõik mõtleme erinevatest vaatenurkadest, on oluline jälgida voolu.

Hingel on oma segadushetked.

See, kuidas me ennast näeme, ei ole alati naiivne.

Energia laieneb.

Halva käitumisega häiritud meeled püsivad.

Hääled kõlavad üheskoos valjemini kui üksiku häälega.

Sõnad on väljenduskunst.

Sellest hetkest alates on inspiratsioon olemas.

Südamelöögil on oma rütm, mis laieneb läbi veenide.

Repressioonid toimuvad vaikselt.

Kõigil on oma eesmärk.

Me kõik mõtleme mingil hetkel kurjuse peale.

Mõnikord oleme vait.

Kõigil on mõtteid.

Mälestused ei ole alati olemas.

Vältige vihkamist, sest see on kahjulik.

Kõik ei saa seda võimalust õigel ajal.

Mõnikord kannatame ainult sellepärast, et me seda lubame.

Igaühel on õigus sõnavabadusele.

Miski pole ausam kui tõde.

Mul on erinevaid väljendusviise.

Hea olla tähendab tasakaalu säilitamist.

Tasakaal koosneb rutiinide tsüklitest.

Närvilisus on tasakaalustamatus.

Inimestele meeldib kaasa rääkida.

Igaühes on puhtus sees.

Päike on elutähtsa energia allikas.

Universaalne armastus tekitab kaastunnet.

Ebanormaalne on tegevuse puudumine.

Palju ideid, vähe veendumusi.

On parandamatuid olukordi.

Igaüks kannatab mingil hetkel ebaõigluse all.

Armastus toob kaasa naudingut.

Me tunneme end sageli üksi ja kaitstuna.

Mõned inimesed eelistavad vältida liiga sügavat mõtlemist.

Teadvus juhib meid nagu valgustav latern. Loodud ja kujuteldavad raskused või reaalsus!

Raskused ja probleemid: alateadvuse ja teadvuse vastastikmõju.

Teadvus ja täitumine.

Ebateadvus ja projektsioon.

Mina projitseerimine eksistentsi.

Ma olen olemas, seega oleme olemas.

Me oleme üks Mina, üks maailm.

Maailm, mina, mis on muutunud meieks.

Me tegutseme selle maailma ja nende, meie peal.

Ma tegutsen teie osa nimel.

Sa seisad nende kohal.

Nad on maailm, olendite maailm.

Olendid, mis on kas mitteelulised või elutud.

Nad toodavad valgust, nad püüavad valgust.

Valgus on energia, energia on energia.

Võim on soov, soov on tahtmine.

Soovimine on reaalne, me kõik võime saavutada tõelise asja.

Reaalne on faktid ja käitumine, käitumine on tegevus.

Tegevus on vastus maailmale, maailm on muutumine.

Ümberkujundamine on modifikatsioon, muutus on reaalne.

Muutus on pidev soov, me oleme pidevalt soovide jälgedes.

Soove võib rõhuda, kõik, mida me tahame, ei ole maailmas olemas.

Rahulolematus sellega, mida meil ei saa olla ja mida ei ole olemas, ebarealistlik olematus.

Mittetegelik, kättesaamatu, kättesaamatu mõte meeleheide, meeleheide kannatused selle pärast, mida ei ole olemas.

See, mida ei ole olemas, tõmbab ligi iha; kui me ihaldame seda, mida ei ole olemas, ei saavuta me õnne.

Õnn on soovide täitumine, õnnetus on soovide saavutamatus, saavutamatus tekitab depressiooni.

Depressioon Psühholoogiline seisund, kus ollakse rahuldamata, realiseerimata, ebareaalne.

Maailmas eksisteerivad ebareaalsed faktid, jõud ja faktid, mida eeldatakse kui maailma, mis ei ole käeulatuses, ei ole saavutatav, on vaimne.

Vaimulikkus on enese tunnetamise viis, me kõik elame vaimuga, vaimu eelsoodumusega.

Motivatsioon on midagi, mis meid ajendab, impulss tegutsemiseks, tegu on tegevus.

Tegevus teistele, teised neile, nemad mulle.

Mina vs. nemad (maailm), sotsiaalne maailm.

Õppimine kohtakäitumine, õppimine ... teadmised, tegelike faktide tundmine, teadmiste relv.

Teadmiste edastamine minu ja meie maailma vahel.

Maailma tundmine tähendab selles olemist, me oleme teadmiste maailm, meil kõigil on mingid teadmised.

Teadmiste jagamine on õppimine, õppimine on koos elamine, koos elamine on suhtlemine, suhtlemine on suhtlemine, suhtlemine on suhtlemine, suhtlemine on suhtlemine.

Suhelda tähendab tegutseda maailma suhtes, tegutseda maailma suhtes tähendab seda muuta.

Maailma muutmine teadmiste kaudu on evolutsioon, arenemine on teadlik olemine.

Teadmine on oskus muuta, muuta teadmised lõpmatute tarkuste multikultuurseks maailmaks.

Targaks olemine on utoopia, utoopia on soov saavutada, tahtmine!

Tahe on sisemine jõud, sisemine jõud on mina.

Tõde on üks!

Uno olen mina!

Me oleme üks maailm!

Me oleme nemad, meie, teie, olendid.

Kasvamine on olemine.

Olla on olemas.

Olemasolu on reaalne fakt.

On tõsi, et me oleme olemas ja et me oleme maailm!

Elusate ja elutute olendite maailm.

Maailma muudavad mina, teie ja nemad.

Maailm areneb!

Areneda tähendab saada rohkem teadmisi.

Olla teadlik tähendab omada teadmisi.

Teadmine on teadmine.

Teda on kogeda.

Kogeda tähendab tunda.

Tundmine on teadmine.

Me tunneme seda ainult siis, kui me seda kogeme.

Me proovime seda ainult siis, kui me seda tahame.

Vabaduse võimalus kogeda seda, mida me tahame.

Õigus, kohustus, mida tuleb austada.

Me ei taha, me ei tea.

Me ei tea, me ei muutu.

Teadmised, mis on omandatud maailma erinevate isiksuste poolt.

Sa ei tea, tahad proovida, küsi kellegi teise käest!

Suhted tulenevad minu ja nende kogemustest.

On valesid asju, mida teised on juba kogenud, ja see on terve mõistus, et need ei ole head. Terve mõistus, elutarkus.

Jagatud kogemused, omandatud teadmised.

Interaktsiooni kaudu suhtlemine tähendab muutumist.

Maailm on suhtlemine, maailm oleme meie.

Maailm on mina, sina, meie, sina, nemad.

Jagamine, sõprus, kaasosalus.

Ühised väärtused, sama mina mitmes sõlmes.

Meie oleme ühiskonnad.

Meil kõigil on sõber, meie vahel saame tegutseda.

Tegutsedes omavahel, mõjutame me teda.

See, maailm, maailma mõjutamine, ümberkujundamine.

Ümberkujundamine: uus mina, meie, nemad, sina, uus maailm, uus reaalsus.

Soov

Anna mulle suudlus... selline, mida sa tead...!

Anna mulle varjatud suudlus, nagu need, mida me omavahel vahetasime, kui soov kasvas...

Anna mulle suudlus... Pehme... Selline... Sa tead!

Hooliv... armas... tundes sind!

Ma annan sulle suudluse...

Unetus

Ma ei maga, sest ma ei taha magada; ma tahan elada.

See takistus ei lase mul magada.

Ma seisan silmitsi unetusega.

Cartoon Wolf Shadow

Shadow Wolf oli kadunud, kuid nüüd on ta leitud.

Kaitstud, kuid ainult omal valikul.

Ta toidab oma osavust keemiliste tahkete ainete ja hädavajaliku veega.

Oma varju puhtuses sukeldub ta seiklustesse ja leiab varjupaiga Caricuaos.

Nii nagu Susi oli kaitstud, kuid üksildase valiku tõttu, uppunud ilmselgesse üksindusse.

Täna kirjutan koos Lobo Caricuaoga, seisan silmitsi tema maailmaga ja tõlgendan seda.

Iseseisev sõber, ta ei saa elada ilma oma metsiku loomuseta, kuid ta on heategevuslik nagu tõeline uustulnuk. Sündinud Caricuaos, kus ma lõpetasin, on ta verelt lojaalne, aus noormees ja ennekõike kartmatu iseloomuga, sisuliselt äge, kuid lojaalne, sõbralik ja oma kaaslast austav.

Seetõttu tõlgendatakse truu reisikaaslane ja kaaslane alati kiindumuse ja vaikimisega.

Elasin seal piisavalt kaua, et õppida tundma Caricuaos ja ümbruskonna tänavate varju.

Ma nägin hundis julgust ja ta lõi sõprussideme, mis oli usaldav, vaikne ja seaduslik tema vabaduse mõttes.

Kui üks asi hundil oli, siis see oli vabadus, aga ta oli üksi, täiesti vaba!

Shadow Wolf, inimväline hõõgav energia oma olemisvormis.

Oma haukumisega rõhutavad nad oma geneetilisest loomusest tulenevat metsikut iseseisvust.

Otsustasin vaimulikult jagada vastavat õhtusööki hundiga, õigemini Sombra Lobo Caricuaoga, kes mõlemad olid vabad ja vennalikult seotud ühe roa ja vastava joogiga.

Kas me oleme vabatahtlikult üksi?

Loomulikult võime me vabalt mõelda, kuidas loodus meid kujundab.

Sel jõulul oli Wolf Caricua o mulle kingituseks, kuid ta on sünnipärase geneetilise keskkonna poolt metsik ja tema kromosoomid tõmbavad teda oma olemuselt vaba puhtuse tunnetamise poole.

Oma eluviisilt on ta mõistatuslik, kuid teda toidab janu elada ja nautida oma üksildust, mis on vaba igasugustest piirangutest ja sundustest.

Mina ja Sombra Wolf oleme sõbrad, kuid ebatavaliselt käitume teiste surve all ebatavaliselt. Me oleme emakeele poolt vabad ja nii me kasvame ja indutseerime seda, mis meid mõjutab.

Havana Club on sisuliselt sama hullumeelsus, mille taga on revolutsiooni ja meie olemuse ülevõtmise janu. See on vaba, kuid üksildane pakt, milles teeb koostööd koerainstinkt.

Mõtisklus ekstaatilisest suhtlusest, mis on arusaadav vähimast ja lihtsast kaja vaikusest, mis meid lahutab.

Teod on valu väljendus, isegi kui tegemist on lihtsa tagasilükkamisega.

Füüsiliselt on see ületamatu takistus, kuid mitte helendava olendi hormonaalse ja vaimse keemia jaoks.

Taevased kehad tungivad meisse tõelise armastuse õitsenguks.

Otsides armastuse küülikut, sest rikkus seisneb mitmekülgsete olendite mõistmises, millel on alati midagi sellele vaatepunktile lisada.

Veel üks täiendus, veel üks suurenemine selles soovis kaastunde ja õrnuse järele, mis tõstab meid sotsiaalsetes ringkondades esinduslikuks enesehinnanguks.

Ühe ja jagamatu mina vaatenurgast ei ole ükski tahe võõrandunud, ükskõik kui palju soove ringis ka ei tekiks.

Seda kuldset ringi, heausksuse, truuduse ja austuse, ennekõike kohustuse liit, ei ole olemas.

Me oleme puhtad ja metsikud oma käitumises, ja miski ei ole isekam kui mina, mis tungib alati oma seisukohaga teise sisse.

Põletatud meelega, mis on vastuvõtlik lihtsale ideede vastandamisele, on hädasti vaja pöörduda terve mõistuse poole.

Kui me peame järele andma või ennast teise vahele panema.

Pole midagi tavalisemat kui selle tagasilükkamine, mida me ei taha, see on lihtne.

Armastada ja ARMASTADA on tunda teist, mitte iseennast.

Meie olendite vahelise sideme konstruktiivne suhtumine vajab harmooniat, mis on elusolendil koos teiste olenditega.

Instinktiivsesse käitumisse sissepressituna mõtleme ainult iseendale, siis iseendale ja siis jälle iseendale.

Konfliktid, sest "mina", mis muundub "mina", ei tea kunagi, kui palju "mina" me peame taluma, kuni me teisele järele anname.

See on nagu pidev üleskutse endast loobuda.

Pöörake tähelepanu meie maskeeritud minale ja meie isekuse tasemele.

"Mina" raudrüü murdub ühel päeval olemasolevate "mina'de" poolt, mis on "mina'd" pluss teised "mina'd", mis murravad raudrüü läbi.

Oh, kui sa vaid teaksid ja

tahaksid Oh, kuidas sa tead ja ei

tohi kunagi

Miks see raisatud ärevus Sest see on

igatsus ja see on tõsine

Sa tuled sealt siia

Ma ei näe ega saa

aru, kui täiuslik see

oleks See oleks

saavutus

Ma ärkasin ja

ärkasin üles, ma

astusin välja

pimedusest ilma

nostalgiat tundmata

Ma mõistsin ja

sattusin Kirgesse,

ihale Kõigesse, mida

nägin

Ja mulle meenus

Intensiivsed suudlused, tugevad

kallistused Kõik, mida olen

andnud ja saanud

Küsimata

See sünnib

uuestisünnist

Olemasolevast,

küsimata olla koos

armastusega ilma

valuta

Ma nägin, ma soovisin, ma elasin

Ja ma mäletasin kõike, mida mulle

pakuti See oli kõik, mida nad võisid

mulle anda

Ta ei nõudnud enam, see anti
Armastus, hellus, kaastunne
Kõik kire eest
See sõna, mis ei ütle kunagi ei
südamele

Vaba ja ootab
Andmine, mida sa isegi ei
küsi Seal on andmine
See on tõsi, see on andmine
ilma küsimata või
nõudmata.
Kui sa ei kuule ei Ära
küsi, anna

Rahu otsimine
Ja leida eliksiir
Aare, millel pole võrdset Lihtsalt
aare
Mis ei ole kuld
See on kestev armastus
Sa teadsid, mida ma tahtsin, aga
ma ei öelnud sulle.
Saite aru, et seal oli
Midagi sügavat, midagi, mida ma
tundsin, kuid ei osanud
väljendada...
See oli vägi, ilma seda
omamata See tekkis ilma
seda nägemata See kasvas
minu sees Neile, kes mind

hindavad

Ja ma kirjutasin sulle, ilma et oleksin
aru saanud, mis minus tekkis See oli
armastus, see oli midagi, mida ma
igatsesin

Aga ma ei omanud seda, ma
lihtsalt tahtsin seda Tegelikult ma
armastasin seda

Kuidas ma tahaksin näha seda
õitsemist õhtuhämaruses...

Kõik toimub

Ilma hirmuta, ilma
kõhkluseta Ilma hirmuta
magama jäämise eest

Soojendav üksindus

Nagu käsi üle südame Sa olid
seal, akna juures

Ma ei näinud sind, aga ma tundsin sind, ma tundsin sind...

Parfüüm oli tema oma

Liivapuu ja jasmiini lõhn.

Ma kuulasin, aga ma ei kuulnud...

Kuid ma mõistsin, et

Ma ei olnud seal ja ma tundsin ära

Eile oli sama, aga täna oli teisiti

Ma nägin, haistsin ja kuulsin

See oli näost näkku

Ilma võrdsuseta oli see midagi erilist

See tegi haiget ja see oli minu jaoks oluline

See oli hingamine ja sissehingamine

Ma hingasin sinu eest, ma ei näinud sind, ma ei tundnud sind

Ja see ei olnud lõpp

Sest sa olid seal, kaugel

Kaugel, kuid kohal

Ma küsisin ühelt mungalt

Et näidata teed edasi, tulevikku

Ja ma arvasin, et sa olid seal

Taustal, aknast välja vaadates

Ilma sind nägemata, ilma sulle andmata

Ma mäsisin sind õhku

Ma viisin sind mere äärde

Ma annan teile teada, kuidas meri lõhnab...

Niiskuse ja rõõmu hingamine

Seda ma nägin

Meri, liiv, niiskus, õhk...

Ja jah, sinu HINGAMINE Ma

süüdan sigareti mõtlikult

Ja ma hindan harmooniat

olemise JA mõtleva objekti vahel.

Ma lasen oma mõtetel ridade vahel

rändada Ja lasen mõtetel voolata läbi

mu meelte

Eesmärgid ning kirjaniku ja lugeja

vaheline suhtlus

Ma ei ole kunagi lugenud, mida olen

kirjutanud otsast lõpuni Kui kummaline,

aga ma tean, et keegi teeb seda Miks?

Kas neile meeldib see, kas nad saavad

aru, mida ma üritan edasi anda või on

see

Midagi ebamäärast

Sigaret on kustunud ja ma mõtlen

endamisi, kas see on?

Ma ei tea, aga ma kirjutan kui vaimse ja
intellektuaalse vabanemise vormi.

See on mulle hea

Ma tahan, et need, kes mind loevad,
oleksid õnnelikud JA hästi

Olen valinud teistsuguse kirjastiili Hiljuti olin
otsekohesem.

Mitte niivõrd valguse ja
energia pärast, vaid
armastuse ja mõistmise
pärast.

Armastavad sõnad kajavad
Kellele, kes naudib lugemist rohkem
Hellalt, mõistlikult ja minu käed on avatud
armastusele, usaldusele

Ilma konfliktita ja ilma, et tahaksin oma
sõnades olla ambivalentne

Ma olen otsekohesem ja
objektiivsem Ma tahan saavutada
tunnet, et
See tunne, mis ühendab lugejat kirjanikuga
Sugulussuhted, seega

Ma tahan olla see, mis ma alati olen olnud:
spontaanne, kuid sõbralike sõnadega
Lauseid moodustavate tähtede

vahelisest kokkuleppest.

Alati sidus ja loodetavasti väga realistlik
Mõtlemapanevad sõnad, meditatiivsed laused

Vabandust, kui panen teid
mõtleva, kuid on hea
mõelda.

Isegi kui tegemist on absurdiga,
sest see on midagi, mis on
olemas...

Lihtsalt öelda, et ka mina olen
olemas Sellisel lihtsal viisil

Või stiil läbi tavalise Filipe
Moura

Kõigile ebatavalistele
inimestele, kes mind
loevad

Sest mul ei ole tihti kannatust lugeda, mida
ma kirjutan

Ja ma tunnistan, et ma loen väga vähe
Aga kui ma seda teen, paneb see
mind ka mõtlema.

Siin on minu väljakutse
Loe ja loe ja jätkake lugemist ning
REFLEKTEERI.

Ma olen tänulik ja õnnelik
Kui ainult sellepärast, et ma arvan, et keegi teine
teeb seda ka

Mõtted! Võib-olla
sa ei tunne seda

Ma tunnen seda, nagu vihma kivile

Läbistab augud kõnniteel

Liiva ja mulla all ühendatud

Jäik ja nõudlik ühendus

Ei ole ruumi, ei ole ruumi

Mitte veel üks kivi

Siin on tõhus suhe

Kivi, muld, liiv

Me kõnnime nende peal

Nii on ka suhted

Külmade kivide vastastikmõju

liiva või mullaga või ilma

Aga ühendatud müürsepa käega

kes ühendas ja täiustas neid

Armastus peaks kogu maa peal

Olge ühinenud nagu munakivid

Müürsepp on mees

Mis ühendab mitu kivi

Ja see ei seo kivisüdameid.

Aga plastilised tunded

Mis tahes muule tükile

Me peaksime olema ansambel

Osadest, mis sobivad kokku

Toetab mis tahes kaalu

Samuti ei ole aja kulumine

Julgeme hävitada kõnnitee, millel kõnnime

Nii on inimesed

Talub lisakoormust

Aga kui nad on ühinenud

Mõju on väiksem

Liitu teise tükiga koos armastusega

Armastus saab olema liiv ja maa, mis meid kokku seob

Ei mingeid nõrkusi, ainult kulumine

Minimeeritud, kui kõik osad on koos

Ja hästi paigaldatud

Inimene täiustab oma

Stone ja ühineb teistega

Koos on nad tugevad ja moodustavad tee

Pikk ja kindel kogu maailmas

See on midagi, mis ühendab meid nagu lego.

Siin on purunematu kindlus

Kõik ühtsed ja veatud

Kui iga kivi kulub ära

Mitte midagi peale liiva, et neid paika panna

Kividel, nagu ka meestel, on eluiga.

Nagu kivid, inimene on asendatud

Kulumise ja eluea tõttu

On olemas väikesed, suured ja vahepealsed kivid.

Mõned sobivad loomulikult

Teised vajavad lihvimist See on

Man on Earth

See on vormitud, kuni see sobib

õigesse kohta.

Kujutage seda ette kui mosaiikpuslet,

kus kõik tükid sobivad kokku.

Nii et igaühel on oma koht

Ja nad ei ole vähem tähtsad kui teised Mis

oleks pusle ilma tükkideta moonutatud pilt?

Meid kõiki on maailmas vaja

Planeet Maa vajab kõiki mehi ja naisi Keegi ei ole
äraantav, kõik on oma vormi
Olemise, olemise ja teistega ühendamise viis Siin
on tohutu mõistus: Maa
Kus me elame ja oleme üksteisega seotud, ilma et me seda
teaksime Aga igaüks annab oma panuse mõistatusse
Mõned sirgemad, teised kõverad,
Aga see on loomulik, et kõik langeb
paika Lõppude lõpuks, me otsime teed
See kõnnitee on harmoonia olendite vahel.
Kus kõik teevad koostööd samal eesmärgil
Armastus ja side eakaaslaste vahel
Üksikisik

68

See omandati

Sa oled õnnelik, et sul on raha

Ma ei ole seda kunagi näinud

Näoilme paljastab kõik

See nõuab julgust

Nõustuda sellega, kes me oleme

Sest me ei ole täiuslikud

Keegi ei ole piisavalt täiuslik

Sest ühel päeval rikkus

Asendas olemuse

Ja mis oleks rikkus ilma autentsuseta?

Sama valu

Sama kirglikkus

oli Armastus

Passion

See oli meie

kujutlusvõime Meie

üleminek

Kujuteldavast

tegelikkusele olen ma

truu

Kire, armastuse, kirglikkuse

Ja isegi valusalt

Sinu suurejoonelisuse

tõttu olen ma olemas ja

olen näitleja.

Meie maailmas

Sa oled vaikiva filmi näitleja Aga

meie teekond

See on film

Romantilisest filmist,

mis laulab "Vaata meie

kirglikkust

Armastus ilma

valuta" Sa võid

olla

Ma olen

Siis me oleme

Me oleme koos

Me jälgime ja näeme

Sama nägemus

Sama saatus

Sama horisont

Meie laulmine

Sama ruum

Kõik sobib

Võtke kõik

Ma kavatsen

Idealiseerimine

Raske töö

Samal marsruudil

Samal teel

Hingamine ja hingamine

Sa alati ohkad

Te kartsite tulevikku

See oli raske

Vaadates sind kannatamas

Ilma valu tundmata, sest sa ei olnud

Haav

See oli elu Sa

tead, et see oli

Ma ei ole kindel.

Sest ma kujutan ette, et

Ja kujutlusvõimet ei saa alati usaldada.

Aga ma arvan, et nii

Me oleme seotud, isegi kui oleme kaugel üksteisest.

Me peame lihtsalt olema seal

Ma räägin, sa vastad

Ma tean, kus sa oled

Kunagi ei tea

Kui ma olen seal

Aga ma leian end siin ja seal

Ja ma olen alati sinuga

Ma ei ole ikka veel kindel

Sest ma võin ainult ette kujutada

Aga ma kujutan ette häid asju

Piiranguid ei ole

Takistusi ei ole

See oled sina ja mina

Me mõlemad oleme alati siin

Koos või eraldi, me oleme ühendatud

Ühendatud, ma vajan sind

Ja sina minust

Sa tegutsed, mina reageerin

Sa naerad, mina naeratan

Sa räägid, ma olen nõus

Sa vaatad, ma näen

Sa märkad, ma olen nõus

Me oleme alati ühel ja samal lehel

Kuidas ma igatsen sind

Kuidas ma tahan, et sa

Lihtsalt suudluseks

Ma reisin

Käivita

Lennu

Ma alati komistan

Aga ma ei lange

Ma isegi ei saa haiget

Teie olete ravi

Minu sooviks

Ma luban, et ma

Et sinuga kohtuda

Ja ma saan kõik teada

Isegi ilma midagi teadmata

Sest ma olin seda juba ette kujutanud

Milline võib olla tulevik

Ma nägin sind ja tundsin sind

Ja sa tundsid sama

Sa lugesid, mida ma kirjutasin

Ja see, mida ma tundsin, oli:

Ma tahan, et sa oleksid minu lähedal

Alati minu kõrval

Ma ületan oma ärevuse

Aga ei ole mingit lahingut

Vabandust vea pärast

Keegi ei ole süüdi

Sest sa tahad näha

Isegi ilma otsimata

Ma tean.

Ma ei tea.

Sa näed, et see on tõeline

Vallutus on reaalsus

Ja see ei olnud lihtsalt

kujutlusvõime väljamõeldis See oli

äratundmine.

Ei ole vigu Null või
null

Ärge laske kellelgi mängust lahkuda

Kui keegi jõuab

Mida sa tahad

Täidetud tunne

Ajutiselt õnnelik

Sest ambitsioon on vallutada ja jätkuvalt vallutada.

Nii et mul on hea meel saavutada

Frustreeritud, et on jõudnud ja

Alati tahad rohkem

Midagi, palun

Ja nüüd olen ma õnnelik

Aga siis mõtlen ma teisele soovile

Niisiis, härra Geenius, anna mulle

Mitte kolm soovi

Aga	jah	a	arem	aadres silt	soovid
E	juba	nüüd		Hä rr a	Geenius
Ei					kaob
Ma tunnen, et see			rohkem		mis tahes
Asi					

Joonis

...midagi paremat ei mäleta ja ei tunne

Igatsus

Ma tahaksin midagi luua, kuid see on liiga ebamäärane. Kujutlemine, loomine ja ümberkujundamine. Kirjutada, et keegi saaks lugeda. Ma ei tea, mida, aga ma tean, miks. Inspiratsioon on puudu, ma pean seisma selle olukorra ees, et kirjutada ja midagi lugeda. Hakkan mõtlema, püüan lahti lasta. Ma annan alla, sest see ei ole lihtne.

Kui kunagi oli üks päev, et rääkida seiklustest või ebaõnnestumistest, siis ainult üks päev. Isegi mitte aasta. Täna, a a s t a pärast, näen ma 50 päeva. See on 365 päeva aastas, 7 päeva nädalas, 24 tundi päevas. Siin on katkend 50 päeva hetkedest nende 365 päeva aastas, paar päeva nädalas ja paar minutit 60, 24-tunnise päeva jooksul. Igatahes, elage hetkes!

Et aru saada, siis võiksin väita, olla selge, mis oli juhtunud. Ma olin üle selle, mis juhtus, ma tahtsin lihtsalt teada, kus see algas ja lõpuks lõppes.

Ma tahan, et sa teaksid, et vaatamata kõigele, mis võib juhtuda, mille tulemust ma ei oska ennustada, ei unusta ma sind ja et sa võid alati ja igas olukorras meie armastusele loota, sest see ei ole ainult kirg.

Vaatasin pimedusse, nägin öö sügavust. Oli aeg lõõgastuda, keerata raadiost muusika üles ja lasta end vabaks. Öö on kaaslane, me saame jagada kõige õrnemaid tundmusi, sest see hoiab hästi saladusi. Mulle meeldib seda nimetada vaikivaks ööks, sest see on alati hea kuulda, kuid räägib vähe, kuigi on alati kaaslane, ja see teeb mind õnnelikuks.

Kuidas saab elada vangistatuna kogu maailma poolt? Vabaduse hingeõhk, mis leevendab ärevust. See vangistuse tunne suurendab pinget, närvid värisevad, ilma et teised sellest aru saaksid. Siis lõdveneivad sidemed, sõlmed lahti. Mis tunne on olla vaba ja loomulik milleski tavalisemas või meelelisemas.

Ma ei osanud isegi ette kujutada, kuidas see töötas. See oli kirjutamine ja millel oli midagi, mida ma kujutasin ja kujutasin: figuur, minu olemine, lihtsalt olemine, tunnetamine ja nägemine. Ma kirjutasin üles kõik, mis mulle pähe tuli. Mulle meeldis see, ja ma loodan, et ka teile meeldib, kui te seda loete.

See üksildane, individuaalne ja sihitu positsioon. See desorientatsioon, mis tõukab meid unustuse poole, totaalne tunnete, hingamise ja uskuva soovi kadumine. See on see, millega igaüks elus silmitsi seisab.

Üks pilk, üks hingetõmme, sigaretisuits laieneb. Üks tõmblus teise järel. Vaatan kella, minutid tiksuvad. Sigaret põleb aeglaselt millegi järele, mida ma pidevalt otsin. Sellest hetkest, veel üks tõmbamine, üks sõna, enne kui tund möödub. Loodan, et see sõltuvus kaob.

Ma olin abstraktne, ma olin sinna läinud. Tulin tagasi ja olin süvenenud, veidi segaduses. See oli natuke kummaline, aga see ei olnud unenägu. Ma olin ärkvel, valmis noppima, liikusin oma meelest edasi. See toimis, ma kujutasin ette kuju ja eelkõige oli see midagi, mida ma lõin ja millega pidin siis elama. Minu olemine ja see on elamine ja olemine.

Teate, mida? On asju, mis muudavad asju. See on juba midagi ja midagi, mis oli midagi, põhjustab n asju. Aga millal? Kui see muutus ja see oli tõesti asi, siis oli see juba midagi. Igatahes, elu asjad!

See oli udu nende all, kes lendavad, see oli õhk lihtsalt hingamiseks. See oli soov võita ilma hirmuta. See oli kuuvalgus mere ääres. Mina olin kapten, mul oli kõik käepärast reisil. Tekkis pilt võidetud lahingust, see oli saavutus.

6tar seal...

Et olla olemas, kui sa ei küsi, kui sa ei pea, kui sa tahad. Et olla olemas ka siis, kui mind ei ole, kui sa ei tunne mind, kui sa helistad mulle, kui sa mõtled mulle. Et olla olemas, mis iganes tuleb ja läheb, kui sa seda ette kujutad, isegi kui sa ei taha olla. Et olla olemas lihtsalt sellepärast, et ma olen, kui sa armastad mind, sest sa oled olemas, sest sa unistad minust. Et olla seal, kui ma olen olemas, et olla alati olemas. See on see, mida ma mõtlen: olla seal.

Kui ma sind ühel päeval näeksin ja vaataksin, siis ütleksin, et sa oled huvitav tüdruk, kelle silmades on midagi säravat, rõõmsameelse, särava naeratusena. Sa olid naine nende jaoks, kes teda tahavad, ilus ja sensuaalne, sa olid see, kes mind võrgutas ja keda ma kunagi tahtsin just sellepärast, kuidas ma tundsin. Kas sulle meeldis see võlu? See oli minu igapäevaelu.

Ühel päeval kujutasin ette kõike, mis juhtuma hakkab, aga ma ei tea, mida ma sellest hiljem kirjutama hakkab. See oli teistsugune, see oli tõesti hirmutav, see unenägu olemisest ja teadmatusest, mis juhtub. Ma püüdsin kirjeldada seda, mida ma kunagi ei näe, lõpetades siin reisi sellesse vaikuse maailma, mis eksisteeris ja mida keegi kannatas. Ma ei usu, et keegi peaks tegema lihtsalt selle pärast, mida teised ei tee julguse puudumise tõttu. Nad ei tegutse, kuid nad oskavad ignoreerida kellegi heaolu, keda nad ei saa vaadata ja näha.

Lõpeta suitsetamine ja mõtle!

Ma lülitan oma sigareti välja ja algab väljakutse ülejäänud iha ravimiseks. Ma kirjutan, et manada ja luua. Möödub kaks minutit ja algab kirjutamise ja millegi muu kui iseenda olemasolu tõde. Ma tunnen, et ma ei suuda seda teha, kuid samal ajal tunnen end sõdalasena selle eest, mis on kõige tõelisem, vallutus. On möödunud 16 minutit sellest, kui ma sigareti kustutan, ja soov seda uuesti süüdata kasvab.

Kõik möödub, kui tunnete, mis toimub. Ma mõtlen, nii et sa pead ootama. Alates nõrkusest kuni võidutungini, kõik tuleb nagu hämarik. Ma olen pidevas kontaktis sooviga. Ma mõtlen pool tundi pärast möödunud tundi, ma näen ennast ja tunnen, kuidas ma tahan minna üle aja. Ma sõidan läbi sekundite, minutite, nagu raketid, mis tähistavad iga edasiminekut.

Ma tunnen end kergelt, kui mõtlen tehtud edusammudele. Seal on samm tagasi, sest seal on sigarett põlema pandud. 35 minuti pärast on siin tegu, mille ma tahan tühistada. Seda tehti mõtlemata, seda tehti mehaaniliselt ja protseduuriliselt. Mul oli see juurdepääs olukorra kustutamise käigus. Ma olen tagasi hetkes, loomingu spontaansuses. Sõnad, laused koos tegevuse ja seosega.

Kuulen raadiost, et plaan võidakse tühistada, mõtlen selle peale ja tunnen, et mul on suund. Veel 45 minutit ja veel üks sigaret, mõtlen muidugi! Kõik, peaaegu kõik, paneb mind mõtlema ja ma pean sellega silmitsi seisma. Üks tund, mille tulemuseks on 20 aastat 30, mis mul on. Kuidas me elame 66% oma elust mõeldes 100%, mida 33% võib meile anda.

See oli keeruline, kuid seletatav. Kui ma tõesti tahan, pean ma võitlema ja õppima, kuidas seda teha. See ei ole lihtne, ma vaevalt, et ma kunagi enam "ühete" sigaretti suitsetan. Tuleb aeg ja ma järgin teed, millel pole plaani. Loomulikult hakkab ma olukorra kohta suitsetama. Minu loomus pidi sisaldama puhtust. Kaks tundi ja kolm minutit möödus, ma suitsetasin ja siis mõtlesin.

Ma suudan välja tulla, midagi tuleb esile. Alustasin naeratades, mõeldes, et midagi hakkab juhtuma. Kõige lihtsam oleks olnud alla anda, aga ma kavatsesin püsima jääda. Ma muutusin tugevamaks ja kõik, millele ma mõtlesin, oli see, et ma võitsin. Midagi ebaloomulikku oli ebanormaalne. Kuidas ma saan mõtiskleda? Kõige parem on teeselda, et magan. Tung tuleb, aga ma ei jookse ära. Ma olen ilma valguseta, kuid mul ei saa kunagi energia otsa. Ma tunnen välgujõudu, mis ei varju mind kunagi. Ma muutun, seekord ei kõhkle ma muutma kõike. Ma lähen ja ma tean, miks. Vaikne, banaalne sigaret, midagi kõhklevat ja ärritavat.

Kui ühel päeval tuleb kajakas, palun ma teda, et ta sind tagasi tooks. Mul oli see, mida ma ei tahtnud, kui ma ei tahtnud midagi, ma kaotasin lõpuks kõik. Milline oleksin ma ilma sinuta? Kirjeldus oli mähitud see kirm, mul oli tohutu armastus ja alati. Ma jooksin, kuid ta haaras minust kinni ja tõmbas mind eemale, võttes mind kaasa. See neetud kuju, nähtamatu, kirjutas vihma, mida ma sulle postkaardile ütleksin. Ma joonistaksin pildi päikesest oma kiirtega ja ütleksin sulle, et sa oled minu energia ja et sinu jaoks paistab minu päike alati, isegi nendel päevadel, kui sajab lund. See oli mõte, et tuul puhuks alati.

Mõtlemine, mõtlemine ja tegutsemine või mitte tegutsemine. Te ei väljenda seda, te tunnete seda, ja kui raske on tunda ja mitte väljendada. Mõnikord piisab lihtsalt olemasolust, aga enne reageerimist mõtiskleda, justkui oleks tunne, mida töödelda ja teeselda. Teesklemine, nagu oleks see mõttejuhtimine.

Tegutsemine või mitte tegutsemine kohe on mõistlik. Nii et teesklemine on tunne pärast järelemõtlemist ja siis jah, reaktsioon, mida me ei pruugi tunda. Me võime ka mitte reageerida, mõnikord vaikides mõtte maha ja lihtsalt viibides kohalolus, mis tähendab olemist.

Takistus

Takistuseks ei ole näitus ise. Et ületada ilma hirmuta, tunneme mõnikord valu, kuid oluline on elada ja võidelda, et areneda. Mõnikord tähendab see kasvamist ja õppimist. Võitluses elu eest peame alati reageerima kaotusele, ebaõnnestumisele. Takistuste ületamine on enese maksimeerimine.

Võitmises on ülim rõõm, et me saame võitu ja anname endale väärilise väärtuse, et ületame ennast ja saame väärtust. Elu olemus seisneb kaotustest õppimises ja lõpuks võitmises.

Merenduse keeristorm

Vesi veereb merre, liiv merre. Tilk tilga järel, tera tera järel, tuulega üle maa veerev tuul. Ühe käega haaran ma mere tilkadest, teise käega meremaastiku liivast. See on mõõtmatus, mis on minu kätte uputatud. Sa lased lahti, sa vabastad end, tunne, et kõik on sinu käes, laieneb.

Kuid meil ei ole kõike ja me ei saavuta kõike. Mõnikord libiseb ära see, mida me oma südames hoiame ja käes tunneme. Kõigil on emotsioon ja saak, mis tekitab keeristormi. Aga paljundatud. Ta on tundmatu Vult üleloomulikust kogemusest. Kuju sosistas: "Sa kardad näotut meest!" "Jah," vastasin ma veidi kartlikult. "Ära karda, sest ma eksisteerin ainult valguse juuresolekul." Ma olen juba rääkinud valgusest ja energiast, kuid mitte kunagi mehest, kelle nägu ma ei tunne ja kes ilmub meelevaldselt, põgenedes ilma füüsiliselt kättesaamatuna. See kuju on pimeduse olend, mis ei ela ilma valguseta. Kummaline olend, vari, mis peidab end pimeduses ja vaikuses, kuid ilmub valgusest välja oma näotu musta mütsiga. Ma tõusen taevasse, suurendades end oma pilgu ja metamorfse valguse kõrvalekaldumisega. Taeva kõrval naeran ma nagu keegi teine, naeran sultani ja masendusega, vastan tumeda taeva kiirusega ja tihendan ennast viimase tilgani kristallselge, lõikava vihmaga. Aga näotu inimese jaoks jookseb vesi üle mu keha ja mu figuuri mäkketõmme ei saa märjaks, sest see on tehtud varjust. Need kujuteldavad tegelased on minu poolt loodud, et tõrjuda neid, kes põgenevad pimeduse eest ja otsivad valgust. Ma olen vari, kes on õnnetuse sõber. Kogu Vult'i kurjus on see, et teda ei ole olemas, ta on kadunud ilming.

Scream

Nagu eluaegne nauding, tõuseb hägustunud hingest välja teiste kaitsmise tunne ja kohutav hingesumin. See, kes tõuseb, ei lange alati, vaid tõuseb väljakutse peale. See, mida te tegelikult näete, on tõus, mitte kukkumine kuristiku alt. Lainete kõrgustel, kus roheline asub ja sinine hääbub, ilmub punane kui hoiatus teiste põhimõtete eest. Tume, sünge, kergemeelne ei ole alati kohal, süvendades meeleheidet kriiskava, vaikiva hüüatuse. Sõnades viitab ta üleloomuliku maagia kohtumisele, mis hõlmab kirge. Ilma kinnipüüdmata, tähtede kaupa ehitatakse kirjanduslik sõnasein, tekib vältimatu fakt..., millesse voolab kirjutamine ja pisarad murdumatu rahulolu, mille olemus ei vastandu, vaid elustub ja kerkib esile läbi antarktilise jää murdumise.

Kui ma sinule mõtlesin, sain aru, mida ma olin kaotanud. Mina siin, sina seal. Kuidas ma soovin, et ma oleksin vulkaan, kuidas ma soovin, et ma oleksin vulkaan...

Mul on praegu raske faas. Ma pöördun tagasi vaikse kannatlikkuse juurde. Sa võid minna ja ma lukustan ukse. Ma tean, miks sa tulid, aga ma tean ka, kuhu sa lähed. Kuristik on lai, mõte sinust lahkumisest on laiem. Põgene ilma minuta, isoleeri end ja plahvata.

Alates esimesest päevast on sinu sõna olnud minu lause, kuid ära loe mind, kui sa järgmine kord ütled "tere, ma olen siin", sest sinu teekond on kindlasti tagasipöördumine karmi reaalsusesse, kuid harmooniline neile, kes soovivad, et see tungiks sinna sisse. Mis meil on, mida me otsime? Ainult üks sõna sinult, mis on "hüvasti". Ja te olete tulnud ja läinud...

See oli viimane kord... Igatsus on lõppemas. Pisar kukkus ja kustutas hüüatuse. Köis, mis mind pinguldab, ei ole sama köis, mis mind lämmatab. Sõlm mu kurgus, mida hoiab niit. See kägistab meelt ja lämmatab teadvuse. See, mida see toob, on aeglane noorendussurm.

Ela minus väljaspool mind. Kustuta oma saatus ja ela murdosa. See ajatu tunne levib järgmistel hetkedel. Nagu lendamine ilma istmelt lahkumata. See hetk, mis ei peatu kunagi, sest sa hingad ja sa ei saa kunagi peatuda, mis paneb sind hingama.

Elamine on sama tugev kui soov hingata. Kuid lihtsalt hingamine ei ole elamine. Kui te lõpetate elamise, ei ole te lõpetanud hingamist. See, mis meieni jõuab, on abitu pilt.

Ilma piirangute ja tagajärgedeta, edasi järgmisse etappi. See, mis meid liigutab, on see Loodus, mis meid ümbritseb ja pidevalt häirib. Kogu hetke neeldumine on vaid illusioon, sest Loodus peegeldab kõiki raame juhuslikult ja suhteliselt üleolevalt igas inimliikumise hetkes.

Kõik, mis tekib "mina" kuju ümber, on väliskuju, mis suurendab sisemust, kuid mis püüab ainult häirimise tunnet, on suurem Olemus, mis meid liigutab, emake loodus.

Kui mõni vooruslik, vastuoluline hetk tungib teisse, assimileeritakse hetkega mõistus, siis ei saa need sisendid sobitada ühegi impulsi õppimise ja väljundiga.

Mul on hea meel, et oled oma tohututest ja kaugetest mõtetest välja tulnud. Ma tahaksin rääkida... sa otsustad, sa oled alati manööverdanud. Pöörad rollid ümber, ütled, et ole vait. Sõna lendamine on tegu. Nagu sind ignoreerida ja ära viia. Sa lendad tuule varjus. Sest sa peidad end, ilmudes, kui tahad. Kas sa ei näe?

Hoolitse kellegi teise eest, siis on sul sõber peale sinu lihtsa õnnetuse. Kõik tekib aurustumine. Nii, kümneni lugedes, sain aru, kui palju pimestab hetkega tuleviku aken avaneb ja näen ainult viimast suitsu, mis laieneb, ja kuidas tuleviku klõpsatus muutub suureks ja avaraks.

Ma armastan sind rohkem kui südamelöökide arv mu südames...

Mina hingan, sina hingad, sama armastuse õhku.

Ma olen kõik värvid, et värvida teie maailma...

Minu jaoks, sinu jaoks ja nende jaoks, kes mind armastavad.

Ühel päeval istutasid sa mu südamesse juurestiku. Täna nimetatakse seda puud armastuseks elu vastu. Seda ei saa kunagi välja juurida, sest see elab minu sees.

Trafo

Geniaalsete jõudude
tasakaal, mis muudavad
reaalsust.

Elektrikilp
Juhtimispaneel
Juhtimispositsioonid ja
universaalse voolu sihtkohad.

Särav päikesepaiste
Valgusta maise
looduse sügavusi.

Valgusallikas
Nad langevad nagu tilgad
maa peale selles elu ja
valguse allikas.

Metsik Lääs
See otsib lakkamatult
ebanormaalsuse liikumist.

Elektrilöögid

Mürarikkad närvid

vilguvad

elektriliste südamelöökidega.

Elektromagnetilised lained

Mõtted tulevad ja lähevad

lainetsükli ümber lainetsükli.

Joonis

Elektrivool

See vool läbib mu keha, viies mind

lainete vooluahelasse.

Elektriline impulss

Mind raputavad impulsid, mis

ringlevad elektriliselt.

Tõe valgus

Tõde paistab eredalt, kui see

avastatakse impulssides.

Blackout

Piinatud hääled vaigistab

helendav olemise tunne.

Hõõguv küünal

Kogunenud valu süüdatakse

sulatatud vahast.

Elektrilised ukсед

Nad avanevad õrnalt, kuid sulguvad ilma, et neil oleks aega avaneda.

Elektriline mootorsaag

Katkestage tumeda energiaga vibreeriva vihkamise juured.

Electrocuted

Varjatud helendavasse suitsu, mis kustutab mälu.

Elektromagnetiline turbulents

Neid segavad tormilistes mõtetes lõputud elektromagnetismid.

Elektrifitseeriv kiir

Nagu elektritaoline välk, mis halvab energeetilise meele.

Pahaendelised tuled

Igal olendil on pahaendeline, elektrifitseeriv välkkiirte valgus.

Vilkuv valgus

Vilkuvad tuled vaevavad
alalisvoolu kulgemine.

Läbipaistmatu valgus

Läbipaistvad tuled valgustavad
fantastilisi olendeid pimedas
valguses.

Elektrilised juhtmed

Elektrijuhtmed jooksevad läbi mu
keha, vibreerides energiast.

10. Elektriline vooluahel

Ronin 10. ringkonna poole
ja esineb parandamatu elektrikatkestus.

Elektriline kukkumine

Ma kukkusin elektriliselt üle
ekstaasi ja tundmuste
sõnade.

Valguse lõikamine

Terav, helge kaja,
hõõguvas valguses, jäädvustavad nad katkise hääle.

Säravad pimedus

Kõndivad olendid vilguvad
ebaselge silmade orientatsiooniga.

Fluorestsents

Nad õitsevad ja langevad nagu
äike igas suunas.

"Varjutamine

Pistev välk pimestab
teiste inimeste tundmustest ja pilkudest saadavat naudingut.

Hõõgumine

Teie hingest ristuvad sügavad
kaared, mis klammerduvad
elektroodi külge - dünaamilised ja
hõõguvad löögid.

Elektrita

Nagu välk, mis haamritab
tunnete vastuolusid
mis hüüavad tugeva ja otsustava valguse järele.

Hämaruse puudumine

Ma kerin õrnalt üles tuledes
minu olemusest, röömustades mind õrnalt välguga.

Meenutused

Ma ärkan imbunud helge päevaga, valmistun
pimedusest välja tulema ja Valguse väega levitan

Jõudu ja

Energiat kogu Stellar-
kogukonnale.

Ohtlik valgus

Need toibuvad tuled ähvardavad, piinavad
meid ja aimavad ohtu.

Kohaloleku valgus

Valgus, mis saadab teid vaiksetel hetkedel, ei saa vastu
astuda, hirmutab salaja.

Punane tuli

Intensiivne punane valgus, mis
blokeerib kiirendatud närve.

Šokk

Järsud ja saastavad šokid tungivad
impulssideta mõtetesse.

Firma Light

Valgustades seda, mis ei ilmne ja
mis ei tunne seltskonna valgust.

Thunder

Äike kõlab ja purunev müra januneb
naudingut.

Võimas valgus

Võimsad tuled mõistavad hukka
muud elu kui need, mida hääled juhendavad.

Kuradi

Nagu võimsad, läbitungivad kiired, mis
lõikavad sidemeid, mida on võimatu
ühendada.

Jäätunud valgus

Nad hägustavad südametunnistust
kui neid läbivad tihedad valguskiired.

Intensiivne valgus

Musta valguse udu valgustab intensiivselt.

Helendav kosmiline

Nagu sügav, tungiv kosmos, mis

leevendab hinge amneesia.

Valguse jõud

Valguse tervendav jõud valgustas meeleheite tipphetkel mõistuse niidid, ja selle eest olen ma tänulik. See valgus on juhtinud mind igapäevaelu ekstaatilise voolu poole, valgustades pimedat ja sihitu tulevikku, ainult selleks, et äike oleks mulle peale kukkunud ja süttinud nagu röömuta dünamiit.

Niisiis, valguse poolt tervendatud ja liigutatud, tervendasin ma ennast ja tulin välja ranguse ja täpsuse kuumast soost. Kuid ma ei tea, kas see valgus valgustab mu minevikku, sest kardan, et tal ei ole vajalikku energiat.

Seega on kaks poolust, kaks äärmuslikku energiat. Mind puudutas positiivne ja tervendav pool, mitte aga tume ja kummitav pool. See valgus lähtub tunnete selgusest ja ratsionaalsusest, vahetu ja impulsiivse hämarusest, ilma üleminekute ja tähenduse hägususega, ilma sisseehitatud või etteantud tunneteta.

Valgus on tugev, intensiivne ja põletab oma kiirtega kõik need, kes sellele vastu seisavad. Liituge valguse, meelte, emotsioonide, elurõõmuga ja nautige täielikult seda jõudu, mis meid Maal juhib ja mis kiirgab mittesiduvat energiat. Sest ühel päeval kustub valgus ja energiat ja impulsiivset jõudu enam ei ole. Kasutage oma ande ära ja sundige seda nagu lõikavat sinist kiirgust, vabastades end elamata lämmatustest ja pahatahtlikest, läbipõletavatest mõtetest, mis ohustavad meid nagu varjud, millel puudub valgus, mis neid toidaks.

Ma mõtlen, et sinus on valgus, on äike, tormid, energiad ja valgus, sisuliselt selge ja puhas valgus oma kõige primitiivsemal kujul - tuli, mis läbib meid, toidab meid ja mõnikord põletab meid. Niimoodi koosneb elu mööduvaist tuledest, mis vastanduvad just sellele mõistusele või energiataunetusele, mis annab meile jõudu ja elujõudu, et seista vastu maailmast tulevatele hägustele ja jõuetutele vapustustele.

süüdistavad ja leiavad oma osalusele vabandusi. Ilma energiata ei ole valgust, kõigel on energia, kõigel on oma valgus, liikumine ja vool.

- see on olemine ise, mis hirmutab meid ja seab meid silmitsi kummaliste süüdistustega, mida me ei mõista, sest need ei ole otsekohesed ega julge teise energiaga kokku pörkuda, vaid püüavad pigem kustutada selle valgust. Siiski on see olemas ja ilmutab end, tungides nägemismeelde ja näidates meile mõtte selgust läbi aja vaikuse. Ja vaikides kõvendab ta oma arvamust ja naudib mõttetut võimetust, mida teised edastavad negatiivsete või positiivsete energiatega kaudu.

Sinise kiirte valgus hirmutab, kuid tervitab selles energias igaüht, kes soovib, et teda sinise kiirte kiirusega transporditaks. Selles energia üleminekus astuvad vastu pragmaatilised energiad, mis ei mõjuta, vaid takistavad, mis takistavad meid hetkes kogemast. Äike väriseb silmapaistvalt, mõjutades helilaineid ja tekitades ülehelikiirusi, kuid mitte nii võimsalt.

Otsese vastasseisuna ja valgusküllastest inimeste poolt rõhutatuna suurenevad läbipaistmatud tuled, mis moonutavad tegelikku ja näivad ebareaalsetena. Kuid on ka fiktiivsed tuled - see on kujutlusvõime valguse jõud.

Blue Ray

Raevukas sinine kiir tungib minu
olemusse, säravalt energiast, mis
pärineb
eelarvamustest ja sallimatusest saastunud poorid, mida
see Sinine Kiirgus tabab.

Kunstlik valgus

Kõikide olendite poolt kiiratud valgus
satub häbematu kunstlikkusega, mis on raske
mitte olla täis süütut kunstlikkust.

Laservalgus

Laservalgus on läbiv ja nähtamatu,
jõudes märkamatuseni.

See on läbinägelik valgus ja vaatleja kontrolli alt väljuvate
eelduste ja ristteede meister. Provotseerib peenelt ja
kahjutu, see imeb endasse eelarvamusi ja ideid,
neutraliseerides mürki oma vastumürgiga.

Valgustus pööningul

See suits läbib meele valgust, kaetud mälestuste räbalaga,
mis on lõhki rebitud mõtetes, millel puudub selge suund
ja tegevus, mootoritegevus, mis jahutab mõttevoolu
aeglaselt ja koordineerimatult.

Läbistades hetke tegevusetuse, entusiastitseb ta ja
levib läbi aju tulede, erutades seda rändavate
elektrivoolu stiimulitega.

See intensiivistub kehas ja kiirgab hüpnootilist, halvavat valgust,
nagu mõttetute sõnade jada.

Need loft-tuled meeldivad igale meelele, kellel
on eklektiline juur arenenud tehnika.

Mõnedel on ahvid, teistel lihtsalt pööningud,
muud katusealused tuled, mis varjutavad peasissekäiku.
Ma soovin, et ma saaksin siseneda nendele
pööningutele mälestustega, mõtetega, lühidalt öeldes,
elatud eluga ilma suurte põhjusteta,

kuid mälestustega.

Mälestused, mis jäävad igaveseks valgustama pööningut,
mõned alati avatud või kirstudesse lukustatud.

Välg

See kuumeneb, pimeneb ja muutub seejärel liikumatuks ja
vaikseks, kuid kui see kõlab, on see müra ülevoolav ja
hingemattev, nakatab elamise ja kohaloleku raevu teiste
tulede ja valgustuste vahel või isegi lihtsa mööduvas, kuid
silmatorkavas pimeduses, mis murrab vaikust, ohkavad
hingetõmbed

elektrifitseerivam. See välg, mis kustutab teie
südametunnistuse, mida tähistab kõnekate hädakisa
väljapaiskamine, lükkab välja
hooletusest tegevus ja võimaluse kaotamine, et jääda paigale hetkel,
mil teine välg lööb seda
maailma. Valguse tuhk

Need tuhad, mis märgistavad sind vaprate, tugevate rauade kuumusega, on
immutatud

mineviku valguse tuhast ja kõikehõlmavast tulevikust, mida te ei ole unustanud
ja mis äratab teie mässi. Hetke impulss katkestab ja levib aeglaselt, pisaraten
ja tulvil, öeldes sulle, et sa pead ennast kontrollima, ja viskab sind valguse
kaevu, mis upub kontrollimatute sõnade mälestuses ja ületab oma valgusejanu.

Naudingute valguses

See valgus, mis tungib meisse ja pakub meile luksuslikke teadmisi,
viib meid lugematuid masendavaid naudinguid ja istuva naudingu keemia
ärevust, kuid mitte stagneeritud, vaid teiste inimeste süütute nägude
sissepressitud naudingud, mis valgustavad olemist, tunnet ja emotsiooni.

Emotsioon, mis naudib üllatavat ja säravat naudingut,

leevendades liigsest naudingust põhjustatud kokkutõmbumist, mis suunab meid teiste meelte ja naudingute poole.

Mis puutub naudingu valgusesse, siis see areneb ja toitub sõltuvusest, mis ei taandu ega kõigu,

kokkupõrkamine räpaste juustega eitamise mõnust.

Hüpnootiline valgus

Tuntavad aistingud valguse hüpnootilises näos annavad tunnistust tunnetest, mis paljastavad sõltuvusttekitava soovi selle valguse järele, mis sunnib meid energiat andma ja selle olemasolusse uskuma.

Meid kannab see kaasa ilma võlgade ja krediitideta, stagneerunud nagu hüpnootiliste olendite hüpnootiline elu, kes anduvad hüpnootilise naudingu allikatele.

Need pahed jooksevad läbi juuste ja kulmude, mis on koormatud tagasihoidlikkuse ja tegevusetusega. Transsendentaalne, see valgus viib meid uutele väljakutsetele, mis on sarnased mõtteis, kuid erinevad reaktsioonides, ohjeldamatute ja puhaste reaktsioonidega, mis seisavad silmitsi puhta sooviga omada valgust, olla sellest toidetud ja juhitud lahtiste kividega, mis saavad kokku nagu savi kuumutamisel.

Intensiivne valgus

See intensiivne valgus jaguneb liikumises olevate võõrkehade vahel ja võngub kahe kergesti valgustatud raja vahel, isegi ilma elektrivooluta. See on iseenesest piisav ja püsib meid toitva ja arendava süsteemse hüpnootilise kibeuses ja meelega.

Teadlikult on see valgus nii intensiivne, et see kustub ja edastab energiat ka siis, kui see on välja lülitatud.

Psühheedealne äike

Psühheedealsed äikesekahinad põimuvad vapralt äikese mürinaga, säilitades ja võimendades ebanormaalsust, mis tekib, kui meid ümbritseb see psühheedealne torm.

Selles stsenaariumis kiirgab koherentne valgus, ilma võimete ja kaaludeta, mis oleks vaid ettekäändeks musta äikese ebanormaalsusele, mis kajab ja kõlab kõige kummalisemates ja sügavamates mõttemaailma nurkades, kuna see hääbub, resoneerib ja liigub ilma saladusteta, luues psühhedeelse valguse maailma, mis vaevab neid, kes püüavad põgeneda või nautida eelarvamuslikke naudinguid, mis on toonitud kallutatud seisvate värvidega, ilma loomise tahte või lihtsalt andumiseta.

Sukeldunud mõttefragmentide vaimus, kõik need, kes kujutavad ette teist maailma, mis on kaugel häiretest, mis meid ärritavad, nagu silmade kratsimine või lihtsalt silmade pilgutamine. See teisest liikumisest vöörandunud liikumine süttib ja pulbitseb meeled, mis on kaugel ja unustavad lihtsat tõsiasja, mida tähendab liikumine või ärritus.

Äike on psühhedeelne ja ajab vaimud minema, ilma et need ilmneksid, justkui neid polekski olemas, luues paralleelse reaalsuse, mis koosneb kuulujuttudest ja kompromissitusest nagu mokaamoor. Siin ei toitu keegi kummalistest isiksustest ja eelloodusest pärit sugulastest, kuigi neid tegelikult ei eksisteeri.

Seega on kõigel, mis on ebareaalne, aegumatu ajalugu, kuid midagi, midagi kardab. See hirm transpordib meid 5-dimensioonilisse horisondile, polügoonile ja lineaarsele, kuid ei ole vastuvõtlik ühelegi jäljele, mis esindab transtsendentse ja apoteootilise mõtte poolsfääri.

Ideed ei õitse ega kasva abstraktse mõistuse niitidel; impulsid sünnivad juba nähtud, meelde jäetud tegelastest, jäljendamise ja hetkega kohanemise liikumistest, mis on kõik teadlikud ja minimaalselt kalkuleeritud. Ilma arvutusteta on äike reaalne ja ettearvatu,...

Mineviku valguses

Need, kes elavad mineviku varjus, on kutsutud, need surnud olendid väljastpoolt tungivad taevakehade vahetu toimumise ajal, olevikusse.

Kõik taandub erineva intensiivsusega helendavatele asjadele, energeetilistele kiirgustele, mis ei ole seotud minevikuga ega isegi mitte minevikuga.

eelmine hetk. Varasemad tuled kiirgavad kahjulikku kiirgust, kuid nad ei saa tuhmida kiirgavat valgust, mida soovite igal hetkel, impulsi või hetkega sisse lülitada.

Minevik põimub olevikuga, hetkega, impulssiga, sekundi kaupa, kuid see ei mõjuta selle energeetilist voolu ega heledust. Me oleme alati õigel ajal ekstaatilise voolu võimsa, selge valguse jaoks, mis löikab tuulest läbi, tuues naudingut, mis on vaba kavatsustest, mis on seotud liikumistega, mis keerlevad valguse kiirgamise või valgustatud olemise naudinguga ümber. Oluline on intensiivse voolu võimsus või pinge, mis vallandab elektrilise impulsi, mis lihtsa pilguga edastab mineviku valgust, vähem intensiivset valgust, möödunud elude kiirgusi, kuid mis ei juhi valguse printsiipi, mis vallandub maskeerimata valguse impulsi liikumise kaudu, mida kogetakse sekundis, hetkes.

Ei ole midagi tugevamat, kui lülitada oma valgus sisse hetkel, igal ajal, kogu vooluga ilma kiirguseta, sest ükski valgus ei ole tugevam kui teine. Küsimus on kiirgustes, igaühel on oma puhas valgus, mis januneb tahte ja kujutlusvõime ning puhta energiaga arenguks ja loomiseks.

Valgusmaagial on oma valguses värvid, mis peegelduvad päikselise, energeetilise kollase varjundites.

Tegelikult ei ole palju valgust, on ainult eksistentsi fookused, mis on jäänud üle ja tasakaalustatud, et objekteerida seda, mis ei ole nähtav. Nii et seda ei ole olemas, see ei ole reaalne, see on võimsa kiirte vili, mis teeb meid teadlikuks.

Aga mis on teadvus? Mis on tegelikult teadlik või alateadlik, see on barjäär, mida ei saa materialiseerida, ükskõik kui palju mõtet see ka ei annaks. Me kõik liigume hetkeseisu suunas. See dekadents, mis seisneb selles, et materialiseerime etteantud tõkkeit ja väidame, et need on ületamatud ahelad, kuigi tegelikult ei ole tegelikke tõkkeit. Kõik on kujuteldav ja reaalne või ebareaalne, me kõik elame selles illusioonide ahelas, janus teiste vaimude järele, mis meid tegelikult ei puuduta, sest on või ei ole barjääre soovide ja alateadvuse valguse vahel, mis on alati teadvuses olemas ja reserveeritud ainult meile endile. Me mõtleme hoovustest, kuid ka siin ei ole hoovusi ega impulsse. On ainult kujutlused taevaste kosmoseolendite kohta, kes elavad, nagu öeldakse, mineviku valguses. Enamik on arutanud, et valgusel peaks olema jõud või mõõt, kuid kes nad on, et valguse sekkuda? Valgust ei puudutata.

Me jälgime valgust ja vaatame seda, kuni see kustub.

Loomulik valgus

Pole midagi tavalisemat kui see selge ja loomulik valgus, sest kohanemine on loomulik. Kohanemised, vasturääkivused, konfliktid, lihtsad järeleandmised, mis toimivad hoiakute ja teadlike probleemide akumulatsioonina, kuid mitte nii sügavalt, sest need on loomulikud. Loodusliku ja valguse vahel ei ole kokkupõrget, looduslik ümbritseb meid ja paneb meid tundma end mugavalt ja rahulikult, sest kõik on normaalne ja loomulik.

Õhk, looduslik rõõm, mis meid ümbritseb, mis puhub ja jookseb ning eelkõige pehme puudutus neile, kes soovivad kergelt hingata.

Tuumaenergia valgus

Võimas energiaallikas ümbritseb meid transformatsioonidega, psühholoogiliste mutatsioonidega, mis paneb meid tundma, et see tuumaenergia mõjutab meid. See elujõuline energiavalgus kasvab koos mutatsioonide transsendentse olendi helendava mõjuga, kes tegelikult ei koge neid, vaid nagu paju imbub tajutud impulssidesse, mis viivad meid tegutsema. See dünaamiline ja selge impulss on plahvatuslik kiirus. Sel viisil jõuame oma energeetilise jõu tippu, muutudes tuumaagentideks, mis korrigeerivad ja lammutavad valgust, mida on võimatu tasakaalust välja viia, sest see kujutab endast maksimaalset muundumise jõudu. Pole midagi võimsamat kui transformatsioon, see muutus, mis tõstab ja võimestab meid seoses kiirgusega.

Psühhotroopsed tuled

Maagilisel või harmoonilisel viisil maanduvad need psühhotroopsed tuled, hõljuvad ja lehvivad oma tiibadega, paeluvad meid ja muudavad soovitud reaalsust nagu hea ennustus, kuid viitavad halba ennustusele, kui me sellest maailmast tagasi tuleme. Nagu ajamasin, eemaldume reaalsest mõõtmest ja satume fantaasia, ebareaalsuse või naudingu maailma.

Seega on olemas kolmas dimensioon, mis on seotud sensorsete tegevuste ja tumeda energiaga, kui seda vaadelda teiste, hapnikutaolise reaalsuse järele igatsevate inimeste vaatenurgast. Psühhotroopsed tuled voolavad ja saavad maad erinevates perspektiivides ja meeletud mõõtmes, meelitades ligi neid, kes neid ihaldavad.

kaasnevad sporaadilised episoodid. Maailmade, tulede või reaalsuste vahel ei ole vastandumist, sest loodus ise on tuled.

Thunder

Nagu kibe, sädelev pragu, möllab äike, toidab Maa läbipaistva, amorfse valguse ellujäänuid. Võttes varjupaika kibestunud taevakehades, vallandavad nad kontrollimatut raevu, mida see valguse ja jõu vool võimendab. See põletab ja toidab selle olendi valgust, kes laseb end nende pahatahtlike pimeduse katkemiste poolt vallutada pimeduses, millel puudub valgus ja alistuv jõud, soojendades end energeetilise äikese magmaga ja potentsialiseerides valguse õnne. Valguse õnne üksikute olendite helendavates kiirtes.

Generaator

Armastus, mis tekitab või tekitab armastust!

See, mis toidab seda mitte-virtuaalset lihalikku iha ja seda läbipaistva ja innuka suudluse emotsionaalset sidet, on midagi, mis on oluline emotsionaalsete ja elektriliste sidemete energiatega arenguks.

See generaator toidab egosid ja isiksusi varjatud nägudega igapäevaelus, olgu see siis hommikusöök, õhtusöök või vesi, mis hoiab energiat igapäevases elus.

Ilma maskide või pisarate mõtete, me sobitume armastuse energia reaalsusesse või armastuse elektrifitseeriva ja läbitungiva energia silmapaistvate pilkude ja armastuse ja üksinduse esindaja, mis on elatud, toidetud sidemest, mis ei lahku kunagi, energia, mis on parandamatu, kuid tõene, alati!

Alati elektrifitseeriv, pilk, mis januneb iha ja mõningase kannatuse järele, mida leiutab päevade monotoonsus ja kalduv nägu, mis ei esinda selles elektrilises keskkonnas midagi, nad on lahtised juhtmed. Julgete kujutlusvõime sisemise ja kartmatu reaalsuse mootoriga, kuid vahetu kontakti piiranguga. Oluline kontakt elu jaoks liikumises, konsensuse reaalsuse mootor, kas olla või mitte olla kohal, kuid unustades teisi reaalsusi, mis on peaaegu märkamatu teadlikule soovile, kuid see on olemas!

Alati olemas vahetu võimaluse mõttes, vahendid ei saa olla vesised, muidu libastume olemasolevate vahendite ja ressursside armastuse generaatori mõtetesse; mis puutub genereerivasse armastusse, siis see on alati seotud ja otsimas mis tahes muid mitte-virtuaalseid vahendeid, mida kontrollitakse just selle olendiga, mis on alandlik. Nii et see ei saa võõrandada ennast naudingust, mida ta genereerib ja vohab neis alati kohalolevates nägudes, mida olete alati tahtnud lüüa.

Te ei saa võõrandada ühtki energiatükki, sest energia on üks ja mitmekultuuriline oma täitumise mõttes, arendades erinevaid reaalsusi. Me oleme virtuaalsed ja kujuteldavad, ainult teiste juuresolekul või peeglis endas peidame neutronenergia vaimu uut reguleerivat energiat, mis on tõelised valguse loomad. Valgusdraakonid võivad valgustada!

Elektrivool

See vool, mis läbib meie olemust iga päev, annab meile energiat ja elujõudu, muutes meid säravateks ja aktiivseteks olenditeks. Jah, aktiivseteks, sest selles peitub valguse jõud või haige ja nõrgestav rõhumine, millega me seisame silmitsi dualistliku ja rõhuva reaalsusega.

Ärge laske negatiivsete pooluste voolul tungida alateadvuse sügavale valule, vähendades isiksust kriitiliselt ja negatiivselt. Toituge positiivsusest ja transtsendentsest reaalsusest, keemilistest ja antikemilistest vooluringidest, mis toidavad uuenduslikkuse ja täitumise vaimu. See täitumine on isiklik ja ülekantav, nagu toidab meeletuid võidujooksusid, mis otsivad naudingut, tõmmates meelt mõtte magnetilistesse lainetesse ja selle edastamise. Mõtete edastamine on reaalne ja magnetiline, arendades ahelaid, mida keegi ei saa eitada, levides ajatu õhus rõhutud aistingute ja naudingutega. Me kõik oleme esialgu välise energiatega blokeeritud, kuid need võimendavad meie elutahet.

Need impulsid mõjutavad meie mõtlemist ja tekitavad mõnikord konflikte meie mõtlemises, kuid nad võivad tuua elektrilist õnne, mis koos portaalide põnevusega viib meid välise reaalsuse juurde.

Sinine valgus

Sinine valgus saab alguse intensiivsetest emotsioonidest ja ületab sillad ja redelid, imbudes tundete jõudu, mida ta toidab, ja arendades oma vaimset potentsiaali.

Oma ülitundlike valguskiirte abil embab sinine valgus ilusa läbipaistvuse ilu, ilukõnelise sõpruse, mis igatseb millegi intensiivsema ja sügavama järele. See tekitab meis tähtkujusid, mille sügavates hargnemistes tundmused ümbritsevad meid hertzi lainega.

See vägi mõjutab türkiissinistes toonides elujõuetuid meeli, mõjutades sügavat ja kestvat sõprust. Kandes endaga kaasa maagilised kiired hullust ja naudingut, haruldase tooniga sinise ilu armastajad. Filamentide hämaruses intensiivsuses arendab ja edastab hubast ja kaitsvat energiat, segades kurja ja rõõmu agoonia ja vaikusega. See ei ole illusioon, mis viib meid eksiteele abstraktsesse mõttemaailma, vaid tugev sinine valgus, mis intensiivistab tegelikke ja kujuteldavaid naudinguid. Need, kes lasevad end sellest ümbritseda, on alati mõjutatud, piirideta sisemine ja kestev sõprus.

Sinine valgus armub ja toidab, ilmselt ilma põhjusega, emotsioone, tuues naudingut ja iha. See nauding on ülevoolav ja ümbritsev, sinise valgusega seotud meeletu erutus, mis avaneb energiateg kogunemisest, mis aja jooksul hajuvad, kuid ei kao tulevases olevikus. See kaitsev valgus on alati kohal, takistades meid arenemast kontrollimatuks helendavaks naudinguks.

Elektrikaabel

Meie keha läbib elektrikaablite kaudu elujõuline ärevuse vool, mis toidab meie lootust millegi uue ja üllatava suhtes, mis jätab meid liikumatuks, kuid meie mõtted tormavad ja on ärevuses.

Liikumatuna tunneme pinget, mis ühendab meid reaalsusega, laskudes mõtte trepist alla kontrollitud ja kalkuleeritud liigutustega, ühendades meid üksteisega.

Nendel mõttetrepidel liigitame käitumist, nägusid ja liikumisi, kohandades end elu tõusude ja mõõnadega. Valgus toidab eskalaatorit, mis peatumata viib meid 21. sajandi reaalsuse hullumeelsusse,

energiate, maagia, fantaasiate - kõik näilises harmoonias. Kuid olge ettevaatlik, mitte kõik ei järgi elu eskalaatorit, on neid, kes ronivad trepist, mis tõuseb, kellegi toel. Kas sellest piisab või on küsimus tasakaalus?

Jõudude tasakaal on oluline iga inimese üles- ja allapoole liikumise jaoks. Kõik ei vääri seda, et neid aidatakse alla või toetatakse üles. Pingutused ja püsivus on hädavajalikud; tõuse ohvrimeelselt, ilma vigastuste või katkestusteta, ja sind juhitakse mõtte valgusesse.

Ilma väliste jõudude tasakaalustamata, mis võivad järele anda, on sammud kindlad ja lootusest toidetud. Te jõuate kõige tähtsama elektriikaablini: eluringi, selle energiani, mis toidab Maad.

Purskuv valgus

See laskub ja pritsib, lahustudes ja laienedes kättesaamatu soovi valgusharudeks, sest see on illusioon nagu kõik pritsivad valguse pilgud, mis hiljem varisevad kokku, kui nad puutuvad kokku välise reaalsusega.

Varustatuna vallatu ja hullumeelse, kihiseva iha episoodidega, nagu armastus, mis laieneb ja nakatab, täidab iga mõtte, laseb end valitseda ja domineerida. See on elavdava energia vahetus, priskus, mis ei kustu kunagi; helendav sisu on alati olemas.

Valgustatud taevas

Pole midagi võimsamat kui soov saavutada täiuslik tasakaal valgustatud taevas, kus tähed annavad elu ja inspireerivad mõtteid ja ideid, muutes soovid reaalsuseks.

Tähtkujude energiast valgustatud taeva ilu soodustab tähtede pidevat suhtlemist, mille jõud on ainulaadne. Mitte miski ei ole inspireerivam kui hing, mille taevast valgustab tahe ja soov muutuste järele, tähtede koostoime ja puudutus, mis magnetiseerivad mõtteid.

Energia lekkimine

Ma muretsen selle pärast, kuidas energiad hajuvad jäljetult, nagu keelduksid nad kosmilist reaalsust mõistmast. Ma tunnen pettumust, kui elulised energiad lämmatatakse inertsuse ja tunnete kristalliseerumise tõttu, nagu poliitilise korrektsuse mask. Oo, puhta energia hing, muundu maagiliseks ja lenda üle mõistuste, millel puudub tõe tõe impulss ja asjade pidev muutus. Muutus on oluline osa tsüklitest, mida me kõik läbime ja arendame, kuid seda ei tohiks kunagi juhtida hirm ja tunnete ahastus. Vabastage end, laienege ja eelkõige võtke omaks elu muutumine, see muutus, mis meid ajendab.

Elu valgus

Intensiivsed kirglikud kirgad sukelduvad hulluks.

Sest me instinktiivselt armastame ja tahame, et meid armastataks.

Kired ja pettumused sillutavad teed erinevatele illusioonidele.

Hõlmatud ja armunud, keskendun tõelise armastuse olemusele, mis ületab igasuguse valetamise.

Armastatud inimese tegevusalal paljaks rietatuna kohtame tema tõelist identiteeti. Seega nõuab armastatud olemine sügavat teadlikkust sellest, miks meid armastatakse. Armastuse andmise ja saamise vahel on vajalik dihhotoomia, kus see dialektika eeldab, et $1+1=1$, kuigi tegelikult ei saa keegi midagi nautida.

Seega, loogiliselt võttes on $1+1=2$, õigesti. Kuid käitumine ei ole produktiivne, kui tulemuseks ei ole hoiakute, väärtuste ja käitumise tehniline võrdsus üldiselt. Seega peab olema ühtne seisukoht armastussuhte keskel.

Kui seda mõista, siis on see ainus tõe naudingu allikas, või individualistlik indiviid otsib muud tegevust, mida mõistetakse tõelise vabadusena.

Ma ei ole piisavalt kaua elanud, et jõuda järgmiste etappideni, loogiline või ebaloogiline, see on igäühe enda otsustada. Ma ei otsi absoluutset kindlustunnet, mõnikord näen end lollina, kuigi tänapäeval on raske leida tõelisi lollusi, on ainult kunstlikke lollusi, kes petavad. Igaüks, kes end tõesti sellesse rolli paneb, peaks ise oma järeldused tegema.

Ma ei ole siin selleks; ma olen ettevaatlik hulluse suhtes ja väldin teatud hoiakuid, sest hulluse määravad konkreetsed asjaolud ja teiste hinnangud, mis sageli sõltuvad keskkonnast, kus sa oled.

Sellest mõttekäigust veidi kõrvale kaldudes eeldan, et minu hullumeelsus meeldib mitmele inimesele ja tunnistan, et me ei ole kunagi täielikult rahul; me tahame rohkem armastust ja rohkem armastust...

Miks nii palju armastuse ambitsiooni? Ma võtan küsimuse tagasi. Me kõik võime armastuses vabalt rumalusi teha, me oleme haavatavad ja sageli manipuleeritud.

Me tahame uskuda, et me armastame, sest meid on armastatud, see tunne, mis äratab kiindumuse ja elutarkuse. Armastada ja väljendada seda armastust selgelt ja spontaanselt, öeldes: "Ma tahan, sest mul on õigus olla armastatud". Nii et armastage üksteist ja tooge elule valgust ühtse ja mõtestatud pingutuse kaudu teel ilma pisarate ja valuta.

Nautige seda imelist olendit, kes pakub teile maksimaalset ürgset energiat.

Valgus taastoodab end kiirte kujul, mis valgustavad kogu päikesesüsteemi, uskuge mind.

Armastuse valgus ei jää kunagi kaugele horisondile, sest see levib läbi kontakti; stimuleerige neid elavdavaid energiasid.

Muutke võrrand suuremaks ja tehke sellest $1+1+1+1+1+... = \text{lõpmatus}$.

Armastuse valdkonnas on magnetilised jõud, ahvatlev jõud, mis tõmbab ligi soovi tundma ja täitma soove või lihtsalt nautima.

Energiaühendused

Valgus - Soojus - Päike - Võim - Eraldumine - Sülg - Suudlus - Jagamine - Tunne - Rõõm - Pidu - Sünnipäev - Aastad - Vanus - Vanadus - Kannatlikkus - Püsivus - Saavutused

- Ohverdus - Valu - Tervenemine - Arst - Tervis - Elujõud - Energia - Võimsus - Impotentsus - Frustratsioon - Kannatus - Langemine - Peapööritus - Pearinglus - Pearinglus - Hull - Hull - Haigla - Haiglaravi - Puudus - Soov - Tahtmine - Soovimine - Tahtmine

- Võit - Võitmine - Lahing - Sõda - Surm - Kaotus - Kadumine - Puudumine - Üksindus - Mõte - Looming - Leiutis - Valetamine - Julmus - Ebamoraalne - Karistus - Karistus - Karistus - Karistus - Trahv - Trahv - Politsei - Kaitse - Turvalisus

- Stabiilsus - tasakaal - tasakaalustamatus - ebanormaalne - haigus - psühhiaatria - Kliiniline terapeutiline abi Süstimine Õde Morfiin Narkootikum Illusioon Pettumus Pettumus Ärevus Närvilisus Pinge Võitlus Võitja Võistlus Võistlus Võistlus Adrenaliin Hirm Kahtlus Küsitlus Küsimus Vastus Küsimus Uudishimu Huvi Rahulolu Meeldimine Orgasm Tunne Teadlik Vastutus Süütunne Süüdi Vaba Õiglus Ausus Tõepärasus Ehtsus Läbipaistvus Nähtamatu Ebareaalne Olematu Kujutlusvõime Kujutlusvõime Loovus Unenägu Unenägu Puhkus Rahulikkus Rahulikkus STOP märk Sümbol Joonistus Pliiats kustutuskumm Rehv Maantee Teekond Transport Rongiliin Nõel Nõel Õmblus Operatsioon Sekkumine Muutus Üleminek Samm Klassifikatsioon Indekseerimine Mõisted Sõnad Fraasid Dialoog Kommunikatsioon Väljendus Demonstratsioon Esitlus Sissejuhatus Sissejuhatus Raamat Leht Puu Loodus Tuul Õhk Meri Tuli Maa Päikesesüsteem Energia Valgus Võim Sinine Kiirgus.

Taastav energia

Kogege rahulolematust rahuloluga.

Heaolu sära.

Ma olen kõik värvid, et värvida teie universumit.

Paralüseeriv valgus

On midagi, mis paneb meid peatuma, isegi kui tegevus on käimas, tekitades emotsioone, aistinguid ja stiimuleid. Miks peaks peatuma, kui keegi reageerib

ja reageerib? Tegevus, mu sõbrad, nõuab kannatlikkust ja intelligentsust, et

mõista vastanduvat teist. Miks vabastada energiat, mis halvab meid, nagu oleksime lapsed, kellel pole vastuseid?

Julgus, kallid sõbrad, sõna on käsk, mille üle tuleb kohut mõista, kuid kes on mõistuse kohtunik? Kes on normaalne ja kes on ebanormaalne... mitte keegi!

Meil kõigil on usk, ja mina usun nendesse, kes usuvad. Siis tuleb tahtmise kahtlus ja kõikehõlmav soov, nagu harf, mis pakub meelitavaid helisid hallutsinatoorse kaja abil.

Mõnikord tuleb lihtsalt lõdvestuda ja kuulata. Meil on kaks kõrva ja üks suu, et kuulda kaks korda rohkem kui me räägime. Vaikimine ei ole naiivsus või kontrolli puudumine; see on tegevus. Vähesed suudavad vaikust taluda, kuid selle kogemine võib vastata paljudele subjektiivsetele küsimustele. Vaikus on tumm, kuid see võib olla suurepärane relv impulsiivsete soovide vastu. Nii et rahunege, kuulake ja kuulake vaikust, mis elab teie sees!

Kui ma oleksin ühel päeval välk, kas ma oleksin siis hävitav, hirmutav, lärmakas ja halastamatu või oleksin helendav, ilus, särav ja energiline?

Nii nagu inimestel, on ka igal kiirel unikaalsed omadused, erinevad tegutsemisviisid ja oma valgus, mis teeb iga kiirte ja iga olendi ainulaadseks ja eksklusiivseks. Nii et kui ma ühel päeval oleksin üks kiir, siis oleksin ma vähemalt originaalne.

Igal kiirel on oma tegutsemisviis, nii nagu inimestelgi, tegevus toimub igal ajal murdosades.

Kas meil on kontroll kiirte või olendite üle? Mis puutub saatustesse, siis mainin esimest korda Jumala nime. Kord kuulsin ühe Koraani järgijaga vestluse käigus uskumustest ja usust järgmist lugu: kujutage ette, et teile antakse kätte täring ja te palute innukalt Jumalalt kõrgeimat tulemust, kuid saate lõpuks madalaima tulemuse. Lugu taandub sellele, et kes ikkagi viskas täringut?

Lisaks sellele loole tahan öelda, et nii meie kui ka kiired/olendid tegutsevad keskkonnas, kus me oleme, igaüks neist viskab oma noppeid oma energia, vormi ja käitumisega.

Elu valguses lõpetanud isa õpetused

Ma tahaksin tänada oma isa, et ta oma õpetusi minu ellu panustas. Lõppude lõpuks, nii me kujuneme: olles tähelepanelikud elu suhtes ja tundlikud kõige suhtes, mis meid ümbritseb.

Särav hommik

Minu maailmas ärkamine kanaari laulu, kalade graatsilise ujumise ja puu hapnikuga varustatuse saatel on imeline kogemus.

Tutvuge minu kaaslastega:

Pintas Kanaari, mis võlub oma meloodilise lauluga.

Nutikas kala, mis libiseb õrnalt läbi vee.

Ja Bonsai Amazonas, mis hingab ja inspireerib elu.

Lisaks nendele kolmele säravale ja inspireerivale olendile minu maailmas on minu aknas gloobus, mis kujutab maailma sellisena, nagu see oli 20 aastat tagasi, sealhulgas nüüdseks kadunud Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu. Mul on ka kaks kõrberoosa, millest üks on originaalvärvi ja sümboliseerib visadust ning teine on värvitud sügavrohelisse tooni, mis tähistab lootust. Ma kirjutan, kujutan ja tunnen end häirimatult selles minu täiuslikus maailmas, särava hommiku all, pühendades oma sõnad armastavatele hingedele, kes soovivad kujutada vennaliku liidu roosi.

Ma ärkasin tavapärasest erinevas reaalsuses ja kirjutamisvaldkondade uurimine laiendaks mu olemust.

Mõtte edastamise üle mõtiskledes võrdsustan seda valguse ja selle võimsusega.

Nii nagu me kõik mõtleme erinevatest vaatenurkadest, on oluline järgida praegust vaatenurka.

Hingel on oma segadushetked.

See, kuidas me ennast näeme, ei ole alati naiivne.

Energia laieneb.

Halva käitumisega häiritud meeled püsivad.

Hääled kõlavad üheskoos valjemini kui üksiku häälega.

Sõnad on väljenduskunst.

Sellest hetkest alates on inspiratsioon olemas.

Südamelöögil on oma rütm, mis laieneb läbi veenide.

Repressioonid toimuvad vaikselt.

Kõigil on oma eesmärk.

Me kõik mõtleme mingil hetkel kurjuse peale.

Mõnikord oleme vait.

Kõigil on mõtteid.

Mälestused ei ole alati olemas.

Vältige vihkamist, sest see on kahjulik.

Kõik ei saa seda võimalust õigel ajal.

Mõnikord kannatame ainult sellepärast, et me seda lubame.

Igaühel on õigus sõnavabadusele.

Miski pole ausam kui tõde.

Mul on erinevaid väljendusviise.

Hea olemine tähendab tasakaalu säilitamist.

Tasakaal koosneb rutiinide tsüklitest.

Närvilisus on tasakaalustamatus.

Inimestele meeldib kaasa rääkida.

Igaühes on puhtus sees.

Päike on elulise energia allikas.

Universaalne armastus tekitab kaastunnet.

Ebanormaalne on tegevuse puudumine.

Palju ideid, vähe veendumusi.

On parandamatuid olukordi.

Igaüks kannatab mingil hetkel ebaõigluse all.

Armastus toob kaasa naudingut.

Me tunneme end sageli üksi ja kaitstuna.

Mõned inimesed eelistavad vältida liiga sügavat mõtlemist.

Teadvus juhib meid nagu valgustav latern. Loodud ja kujuteldavad raskused või reaalsus!

Raskused ja probleemid: alateadvuse ja teadvuse vastastikmõju.

Teadvus ja täitumine.

Ebateadvus ja projektsioon.

Mina projitseerimine eksistentsi.

Ma olen olemas, seega oleme olemas.

Me oleme üks Mina, üks maailm.

Maailm, mina, mis on muutunud meieks.

Me tegutseme selle maailma ja nende, meie peal.

Ma tegutsen teie osa nimel.

Sa seisad nende kohal.

Nad on maailm, olendite maailm.

Olendid, mis on kas mitteelulised või elutud.

Nad toodavad valgust, nad püüavad valgust.

Valgus on energia, energia on energia.

Võim on soov, soov on tahtmine.

Soovimine on reaalne, me kõik võime saavutada tõelise asja.

Reaalne on faktid ja käitumine, käitumine on tegevus.

Tegevus on vastus maailmale, maailm on muutumine.

Ümberkujundamine on modifikatsioon, muutus on reaalne.

Muutus on pidev soov, me oleme pidevalt soovide jälgedes.

Soove võib rõhuda, kõik, mida me tahame, ei ole maailmas olemas.

Rahulolematus sellega, mida meil ei saa olla ja mida ei ole olemas, ebarealistlik mitteolemasolu.

Mittetegelik, kättesaamatu, kättesaamatu mõte meeleheide, meeleheide kannatused selle pärast, mida ei ole olemas.

See, mida ei ole olemas, tõmbab ligi iha; kui me ihaldame seda, mida ei ole olemas, ei saavuta me õnne.

Õnn on soovide täitumine, õnnetus on soovide saavutamatus, saavutamatus tekitab depressiooni.

Depressioon Psühholoogiline seisund, kus ollakse rahuldamata, realiseerimata, ebareaalne.

Maailmas eksisteerivad ebareaalsed faktid, jõud ja faktid, mida eeldatakse kui maailma, mis ei ole käeulatuses, ei ole saavutatav, on vaimne.

Vaimulikkus on enese tunnetamise viis, me kõik elame vaimuga, vaimu eelsoodumusega.

Motivatsioon on midagi, mis meid ajendab, impulss tegutsemiseks, tegu on tegevus.

Tegevus teistele, teised neile, nemad mulle.

Mina vs. nemad (maailm), sotsiaalne maailm.

Õppimine kohtakäitumine, õppimine ... teadmiste, reaalse teadmiste tundmine, teadmiste relv.

Teadmiste edastamine minu ja meie maailma vahel.

Maailma tundmine tähendab selles olemist, me oleme teadmiste maailm, meil kõigil on mingid teadmised.

Teadmiste jagamine on õppimine, õppimine on koos elamine, koos elamine on suhtlemine, suhtlemine on suhtlemine, suhtlemine on suhtlemine, suhtlemine on suhtlemine.

Suhelda tähendab tegutseda maailma suhtes, tegutseda maailma suhtes tähendab seda muuta.

Maailma muutmine teadmiste kaudu on evolutsioon, arenemine on teadlik olemine.

Teadmine on oskus muuta, muuta teadmised lõpmatute tarkuste multikultuurseks maailmaks.

Targaks olemine on utoopia, utoopia on soov saavutada, tahtmine!

Tahe on sisemine jõud, sisemine jõud on Mina.

Tõde on üks!

Uno olen mina!

Me oleme üks maailm!

Me oleme nemad, meie, teie, olendid.

Kasvamine on olemine.

Olla on olemas.

Olemasolu on reaalne fakt.

On tõsi, et me oleme olemas ja et me oleme maailm!

Elusate ja elutute olendite maailm.

Maailma muudavad mina, teie ja nemad.

Maailm areneb!

Areneda tähendab saada rohkem teadmisi.

Olla teadlik tähendab omada teadmisi.

Teadmine on teadmine.

Teda on kogeda.

Kogeda tähendab tunda.

Tundmine on teadmine.

Me tunneme seda ainult siis, kui me seda kogeme.

Me proovime seda ainult siis, kui me seda tahame.

Vabaduse võimalus kogeda seda, mida me tahame.

Õigus, kohustus, mida tuleb austada.

Me ei taha, me ei tea.

Me ei tea, me ei muutu.

Teadmised, mis on omandatud maailma erinevate isiksuste poolt.

Sa ei tea, tahad proovida, küsi kellegi teise käest!

Suhted tulenevad minu ja nende kogemustest.

On valesid asju, mida teised on juba kogenud, ja see on terve mõistus, et need ei ole head. Terve mõistus, elutarkus.

Jagatud kogemused, omandatud teadmised.

Interaktsiooni kaudu suhtlemine tähendab muutumist.

Maailm on suhtlemine, maailm oleme meie.

Maailm on mina, sina, meie, sina, nemad.

Jagamine, sõprus, kaasosalus.

Ühised väärtused, sama mina mitmes sõlmes.

Meie oleme ühiskonnad.

Meil kõigil on sõber, meie vahel saame tegutseda.

Tegutsedes omavahel, mõjutame me teda.

See, maailm, maailma mõjutamine, ümberkujundamine.

Ümberkujundamine: uus mina, meie, nemad, sina, uus maailm, uus reaalsus.
Soov

Anna mulle suudlus... selline, mida sa tead...!

Anna mulle varjatud suudlus, nagu need, mida me omavahel vahetasime,
kui soov kasvas...

Anna mulle suudlus... Pehme... Selline... Sa tead!

Hooliv... magus... tundes sind!

Ma annan sulle suudluse...

Unetus

Ma ei maga, sest ma ei taha magada; ma tahan elada.

See takistus ei lase mul magada.

Ma seisan silmitsi unetusega.

Cartoon Wolf Shadow

Shadow Wolf oli kadunud, kuid nüüd on ta leitud.

Kaitstud, kuid ainult omal valikul.

Ta toidab oma osavust keemiliste tahkete ainete ja hädavajaliku veega.

Oma varju puhtuses sukeldub ta seiklustesse ja leiab varjupaiga Caricuaos.

Nii nagu Susi oli kaitstud, kuid üksildase valiku tõttu, uppunud ilmselgesse üksindusse.

Täna kirjutan koos Lobo Caricuaoga, seisan silmitsi tema maailmaga ja tõlgendan seda.

Iseseisev sõber, ta ei saa elada ilma oma metsiku loomuseta, kuid ta on heategevuslik nagu tõeline uustulnuk. Sündinud Caricuaos, kus ma lõpetasin, on ta verelt lojaalne, aus noormees ja ennekõike kartmatu iseloomuga, sisuliselt äge, kuid lojaalne, sõbralik ja oma kaaslast austav.

Seetõttu tõlgendatakse truu reisikaaslane ja kaaslane alati kiindumuse ja vaikimisega.

Elasin seal piisavalt kaua, et õppida tundma Caricuaos ja ümbruskonna tänavate varju.

Ma nägin hundis julgust ja ta lõi sõprussideme, mis oli usaldav, vaikne ja seaduslik tema vabaduse mõttes.

Kui üks asi hundil oli, siis see oli vabadus, aga ta oli üksi, täiesti vaba!

Shadow Wolf, inimväline hõõgav energia oma olemisvormis.

Oma haukumisega rõhutavad nad oma metsikut iseseisvust, mis tuleneb nende geneetilisest loomusest.

Otsustasin vaimulikult jagada vastavat õhtusööki hundiga, õigemini Sombra Lobo Caricuaoga, kes mõlemad olid vabad ja vennalikult seotud ühe roa ja vastava joogiga.

Kas me oleme vabatahtlikult üksi?

Loomulikult võime me vabalt mõelda, kuidas loodus meid kujundab.

Sel jõulul oli Wolf Caricuaa mulle kingituseks, kuid ta on sünnipärase geneetilise keskkonna poolt metsik ja tema kromosoomid tõmbavad teda vaba puhtuse tunnetamise poole oma olemuselt.

Oma eluviisilt on ta mõistatuslik, kuid teda toidab janu elada ja nautida oma üksildust, mis on vaba igasugustest piirangutest ja sundustest.

Mina ja Sombra Wolf oleme sõbrad, kuid ebatavaliselt käitume teiste surve all ebatavaliselt. Me oleme emakeele poolt vabad ja nii me kasvame ja indutseerime seda, mis meid mõjutab.

Havana Club on sisuliselt sama hullumeelsus, mille taga on revolutsiooni ja meie olemuse ülevõtmise janu. See on vaba, kuid üksildane pakt, milles teeb koostööd koerainstinkt.

Mõtisklus ekstaatilisest suhtlusest, mis on arusaadav vähimast ja lihtsast kaja vaikusest, mis meid lahutab.

Teod on valu väljendus, isegi kui tegemist on lihtsa tagasilükkamisega.

Füüsiliselt on see ületamatu takistus, kuid mitte helendava olendi hormonaalse ja vaimse keemia jaoks.

Taevased kehad tungivad meisse tõelise armastuse õitsenguks.

Otsides armastuse küülikut, sest rikkus seisneb mitmekülgsete olendite mõistmises, millel on alati midagi sellele vaatepunktile lisada.

Veel üks täiendus, veel üks suurenemine selles soovis kaastunde ja õrnuse järele, mis tõstab meid sotsiaalsetes ringkondades esinduslikuks enesehinnanguks.

Ühe ja jagamatu mina vaatenurgast ei ole ükski tahe võõrandunud, ükskõik kui palju soove ringis ka ei tekiks.

Seda kuldset ringi, heausksuse, truuduse ja austuse, ennekõike kohustuse liit, ei ole olemas.

Me oleme puhtad ja metsikud oma käitumises, ja miski ei ole isekam kui mina, mis tungib alati oma seisukohaga teise sisse.

Põletatud meelega, mis on vastuvõtlik lihtsale ideede vastandamisele, on hädasti vaja pöörduda terve mõistuse poole.

Kui me peame järele andma või ennast teise vahele panema.

Pole midagi tavalisemat kui selle tagasilükkamine, mida me ei taha, see on lihtne.

Armastada ja ARMASTADA on tunda teist, mitte iseennast.

Meie olendite vahelise sideme konstruktiivne suhtumine vajab harmooniat, mis on elusolendil koos teiste olenditega.

Instinktiivsesse käitumisse sissepressituna mõtleme ainult iseendale, siis iseendale ja siis jälle iseendale.

Konfliktid, sest "mina", mis muundub "mina", ei tea kunagi, kui palju "mina" me peame taluma, kuni me teisele järele anname.

See on nagu pidev üleskutse endast loobuda.

Pöörake tähelepanu meie maskeeritud minale ja meie isekuse tasemele.

"Mina" raudrüü murdub ühel päeval olemasolevate "mina'de" poolt, mis on "mina'd" pluss teised "mina'd", mis murravad raudrüü läbi.

Oh, kui sa vaid teaksid ja

tahaksid Oh, kuidas sa tead ja ei

tohi kunagi

Miks see raisatud ärevus Sest see on

igatsus ja see on tõsine

Sa tuled sealt siia

Ma ei näe ega saa

aru, kui täiuslik see

oleks See oleks

saavutus

Ma ärkasin ja

ärkasin üles, ma

tulin välja

pimedusest ilma

nostalgia

tundmata Ma

mõistsin ja sattusin

Kirgesse, ihale

Kõigesse, mida

nägin Ja mäletasin

Intensiivsed suudlused,

tugevad kallistused Kõik, mida

olen andnud ja saanud

Küsimata

See sünnib

uuestisünnist

Olemasolevast,

küsimata, et olla

koos armastusega

Ilma valuta

Ma nägin, ma soovisin, ma elasin
Ja ma mäletasin kõike, mida mulle
pakuti See oli kõik, mida nad võisid
mulle anda

Ta ei nõudnud enam, see oli antud
Armastus, kiindumus, kaastunne
Kõik kire eest
See sõna, mis ei ütle kunagi
ei südamele

Vaba ja ootab
Andmine, mida sa isegi ei
küsi Seal on andmine
See on tõsi, see on andmine
ilma küsimata või nõudmata.
Kui sa ei kuule ei Ära
küsi, anna

Otsi rahu ja leia
eliksiir
Aare, millel pole võrdset Lihtsalt
aare
Mis ei ole kuld
See on kestev
armastus
Sa teadsid, mida ma tahtsin,
aga ma ei öelnud sulle, et
Sa mõistsid, et oli midagi
sügavat, midagi, mida ma
tundsin, kuid ei osanud
väljendada...
See oli vägi, ilma seda
omamata See tekkis ilma
seda nägemata See kasvas
minu sees Neile, kes mind

hindavad

Ja ma kirjutasin sulle, ilma et oleksin
aru saanud, mis minus tekkis See oli
armastus, see oli midagi, mida ma
igatsesin

Aga ma ei omanud seda, ma
lihtsalt tahtsin seda Tegelikult ma
armastasin seda

Kuidas ma tahaksin näha seda
õitsemist õhtuhämaruses...

Kõik toimub ilma hirmu,
ilma kõhkluseta

Ilma hirmuta kukkuda
magama

Soojendav

üksindus

Nagu käsi üle südame Sa olid
seal, akna juures

Ma ei näinud sind, aga ma tundsin sind, ma tundsin sind...

Parfüüm oli tema oma

Liivapuu ja jasmiini lõhn.

Ma kuulasin, aga ma ei kuulnud

Kuid ma mõistsin, et

Ma ei olnud seal ja ma tundsin ära

Eile oli sama, aga täna oli teisiti

Ma nägin, haistsin ja kuulsin

See oli näost näkku

Ilma võrdsuseta oli see midagi erilist

See tegi haiget ja see oli minu jaoks oluline

See oli hingamine ja sissehingamine

Ma hingasin sinu eest, ma ei näinud sind, ma ei tundnud sind

Ja see ei olnud lõpp

Sest sa olid seal, kaugel

Kaugel, kuid kohal

Ma küsisin ühelt mungalt

Et näidata teed edasi, tulevikku

Ja ma arvasin, et sa olid seal

Taustal, aknast välja vaadates

Ilma sind nägemata, ilma sulle andmata

Ma mässisin sind õhku

Ma viisin sind mere äärde

Ma annan teile teada, kuidas meri lõhnab...

Niiskuse ja rõõmu hingamine

Seda ma nägin

Meri, liiv, niiskus, õhk...

Ja jah, sinu HINGAMINE Ma
süütan sigareti mõtlikult Ja ma
hindan harmooniat olemise JA
mõtleva objekti vahel
Ma lasen oma mõtetel ridade vahel
rändada Ja lasen ideedel läbi oma meelte
voolata Eesmärgid ja suhtlemine
kirjaniku ja lugeja vahel

Ma ei ole kunagi lugenud, mida olen
kirjutanud otsast lõpuni Kui
kummaline, aga ma tean, et keegi
teeb seda Miks?

Kas neile meeldib see, kas nad saavad
aru, mida ma üritan edasi anda, või on
see midagi ebamäärast.

Sigaret on kustunud ja ma mõtlen
endamisi, kas see on?

Ma ei tea, aga ma kirjutan kui vaimse ja intellektuaalse
vabanemise vormi.

See on mulle hea

Ma tahan, et need, kes mind loevad,
oleksid õnnelikud JA hästi

Olen valinud teistsuguse kirjastiili Hiljuti olin
otsekohesem.

Mitte niivõrd valguse ja
energia pärast, vaid armastuse
ja mõistmise pärast.

Armastavad sõnad kajavad
Kellele, kes naudib lugemist rohkem
Hellitahtlik, mõistlik ja minu käed on avatud
armastusele, usaldusele

Ilma konfliktita ja ilma, et tahaksin oma sõnades
olla ambivalentne

Ma olen otsekohesem ja
objektiivsem Ma tahan
saavutada tunnet, et
See tunne, mis ühendab lugejat kirjanikuga
Sugulussuhted, seega

Ma tahan olla see, mis ma alati olen
olnud: spontaanne Aga kasutades
sõbralikke sõnu Kirjade vahelist
kokkulepet

mis koos moodustavad lauseid

Alati sidus ja loodetavasti väga realistlik
Mõtlemapanevad sõnad, meditatiivsed laused

Vabandust, kui panen teid
mõtleva, kuid on hea
mõelda.

Isegi kui tegemist on
absurdiga, sest see on
midagi, mis on olemas...

Lihtsalt öelda, et ka mina olen
olemas Sellisel lihtsal viisil

Või stiil läbi ühise Filipe
Moura

Kõigile ebatavalistele
inimestele, kes mind
loevad

Sest mul ei ole tihti kannatust lugeda,
mida ma kirjutan

Ja ma tunnistan, et ma loen väga
vähem Aga kui ma seda teen, siis
pane see mind ka mõtlema

Siin on minu väljakutse
Loe ja loe ja jätkake lugemist
ning REFLEKTEERI.

Ma olen tänulik ja õnnelik

Kui ainult sellepärast, et ma arvan, et keegi teine teeb seda ka

Mõtted! Võib-olla

sa ei tunne seda

Ma tunnen seda, nagu vihma kivile

Läbistab augud kõnniteel

Liiva ja mulla all ühendatud

Jäik ja nõudlik ühendus

Ei ole ruumi, ei ole ruumi

Mitte veel üks kivi

Siin on tõhus suhe

Kivi, muld, liiv

Me kõnnime nende peal

Nii on ka suhted

Külmade kivide vastastikmõju

liiva või mullaga või ilma

Aga ühendatud müürsepa käega

kes ühendas ja täiustas neid

Armastus peaks kogu maa peal

Olge ühinenud nagu munakivid

Müürsepp on mees

Mis ühendab mitu kivi

Ja see ei seo kivisüdameid.

Aga plastilised tunded

Mis tahes muule tükile

Me peaksime olema ansambel

Osadest, mis sobivad kokku

Toetab mis tahes kaalu

Samuti ei ole aja kulumine

Julgeme hävitada kõnnitee, millel kõnnime

Nii on inimesed

Talub lisakoormust

Aga kui nad on ühinenud

Mõju on väiksem

Liitu teise tükiga koos armastusega

Armastus saab olema liiv ja maa, mis meid kokku seob

Ei mingeid nõrkusi, ainult kulumine

Minimeeritud, kui kõik osad on koos

Ja hästi paigaldatud

Inimene täiustab oma

Stone ja ühineb teistega

Koos on nad tugevad ja moodustavad tee

Pikk ja kindel kogu maailmas

See on midagi, mis ühendab meid nagu lego.

Siin on purunematu kindlus

Kõik ühtsed ja veatud

Kui iga kivi kulub ära

Mitte midagi peale liiva, et neid paika panna

Kividel, nagu ka meestel, on eluiga.

Nagu kivid, Inimene on asendatud

Kulumise ja eluea tõttu

On olemas väikesed, suured ja vahepealsed kivid.

Mõned sobivad loomulikult Teised

vajavad lihvimist See on Man on

Earth

See on vormitud, kuni see sobib

õigesse kohta

Kujutage seda ette kui mosaiikpuslet,

kus kõik tükid sobivad kokku.

Nii et igaühel on oma koht

Ja nad ei ole vähem tähtsad kui teised Mis

oleks pusle ilma tükkideta moonutatud

pilt?

Meid kõiki on maailmas vaja

Planeet Maa vajab kõiki mehi ja naisi Keegi ei ole
äraantav, kõik on oma vormi
Olemise, olemise ja teistega ühendamise viis
Siin on tohutu mõistus: Maa
Kus me elame ja oleme üksteisega seotud, ilma et me
seda teaksime Aga igaüks annab oma panuse
mõistatusse
Mõned sirgemad, teised kõverad,
Aga see on loomulik, et kõik langeb paika
Lõppude lõpuks, me otsime teed
See kõnnitee on harmoonia olendite vahel Kus
kõik teevad koostööd sama eesmärgi nimel
Armastus ja ühendus eakaaslaste vahel
Üksikisik

68

See omandati

Sa oled õnnelik, et sul on raha

Ma ei ole seda kunagi näinud

Näoilme paljastab kõik

See nõuab julgust

Nõustuda sellega, kes me oleme

Sest me ei ole täiuslikud

Keegi ei ole piisavalt täiuslik

Sest ühel päeval rikkus

Asendas olemuse

Ja mis oleks rikkus ilma
autentsuseta? Sama valu

Sama

kirglikkus

oli

Armastuse

kirg

See oli meie

kujutlusvõime Meie

üleminek

Kujutlusest

tegelikkusele olen ma

truu Kire, armastuse,

armastuse ja

kirglikkus Ja isegi

valusalt Sinu

suursugususe tõttu olen

ma olemas ja olen

näitleja Meie maailmas

Sa oled vaikiva filmi näitleja Aga meie

teekond

See on film

Romantilisest filmist,

mis laulab "Vaata meie

kirglikkust

Armastus ilma

valuta" Sa võid

olla

Ma olen

Siis me oleme

Me oleme koos

Me jälgime ja näeme

Sama nägemus

Sama saatus

Sama horisont

Meie laulmine

Sama ruum

Kõik sobib

Võtke kõik

Ma kavatsen

Idealiseerimine

Raske töö

Samal marsruudil

Samal teel

Hingamine ja hingamine

Sa alati ohkad

Te kartsite tulevikku

See oli raske

Vaadates, kuidas sa kannatad

Ilma valu tundmata, sest sa ei olnud

Haav

See oli elu Sa

tead, et see oli

Ma ei ole kindel.

Sest ma kujutan ette, et

Ja kujutlusvõimet ei saa alati usaldada.

Aga ma arvan, et nii

Me oleme seotud, isegi kui oleme kaugel üksteisest.

Me peame lihtsalt olema seal

Ma räägin, sa vastad

Ma tean, kus sa oled

Kunagi ei tea

Kui ma olen seal

Aga ma leian end siin ja seal

Ja ma olen alati sinuga

Ma ei ole ikka veel kindel

Sest ma võin ainult ette kujutada

Aga ma kujutan ette häid asju

Piiranguid ei ole

Takistusi ei ole

See oled sina ja mina

Me mõlemad oleme alati siin

Koos või eraldi, me oleme ühendatud

Ühendatud, ma vajan sind

Ja sina minust

Sa tegutsed, mina reageerin

Sa naerad, mina naeratan

Sa räägid, ma olen nõus

Sa vaatad, ma näen

Sa märkad, ma olen nõus

Me oleme alati ühel ja samal lehel

Kuidas ma igatsen sind

Kuidas ma tahan, et sa

Lihtsalt suudluseks

Ma reisin

Käivita

Lennu

Ma alati komistan

Aga ma ei lange

Ma isegi ei saa haiget

Teie olete ravi

Minu sooviks

Ma luban, et ma

Et sinuga kohtuda

Ja ma saan kõik teada

Isegi ilma midagi teadmata

Sest ma olin seda juba ette kujutanud

Milline võib olla tulevik

Ma nägin sind ja tundsin sind

Ja sa tundsid sama

Sa lugesid, mida ma kirjutasin

Ja see, mida ma tundsin, oli:

Ma tahan, et sa oleksid minu lähedal

Alati minu kõrval

Ma ületan oma ärevuse

Aga ei ole mingit lahingut

Vabandust vea pärast

Keegi ei ole süüdi

Sest sa tahad näha

Isegi ilma otsimata

Ma tean.

Ma ei tea.

Sa näed, et see on tõeline

Vallutus on reaalsus

Ja see ei olnud lihtsalt

kujutlusvõime väljamõeldis See

oli äratundmine.

Ei ole vigu Null või
null

Ärge laske kellelgi mängust lahkuda

Kui keegi jõuab

Mida sa tahad

Täidetud tunne

Ajutiselt õnnelik

Sest ambitsioon on vallutada ja jätkuvalt vallutada.

Nii et mul on hea meel saavutada

Frustreeritud, et on jõudnud ja

Alati tahad rohkem

Midagi, palun

Ja nüüd olen ma õnnelik

Aga siis mõtlen ma teisele soovile

Niisiis, härra Geenius, anna mulle

Mitte kolm soovi

Aga	jah	a	arem	aadress ilt	soovid
E	alrea dy	nüüd		M r	Geenius
Ei					kaob
Ma tunnen, et see		rohkem			mis tahes
Asi					

Joonis

...midagi paremat ei mäleta ja ei tunne

Igatsus

Ma tahaksin midagi luua, kuid see on liiga ebamäärane. Kujutlemine, loomine ja ümberkujundamine. Kirjutada, et keegi saaks lugeda. Ma ei tea, mida, aga ma tean, miks. Inspiratsioon on puudu, ma pean seisma selle olukorra ees, et kirjutada ja midagi lugeda. Hakkan mõtlema, püüan lahti lasta. Ma annan alla, sest see ei ole lihtne.

Kui kunagi oli üks päev, et rääkida seiklustest või ebaõnnestumistest, siis ainult üks päev. Isegi mitte aasta. Täna, aasta pärast, näen ma 50 päeva. See on 365 päeva aastas, 7 päeva nädalas, 24 tundi päevas. Siin on katkend 50 päeva hetkedest nende 365 päeva aastas, paar päeva nädalas ja paar minutit 60, 24-tunnise päeva jooksul. Igatahes, elage hetkes!

Et aru saada, siis võiksin väita, olla selge, mis oli juhtunud. Ma olin üle selle, mis juhtus, ma tahtsin lihtsalt teada, kus see algas ja lõpuks lõppes.

Ma tahan, et sa teaksid, et vaatamata kõigele, mis võib juhtuda, mille tulemust ma ei oska ennustada, ei unusta ma sind ja et sa võid alati ja igas olukorras meie armastusele loota, sest see ei ole ainult kirg.

Vaatasin pimedusse, nägin öö sügavust. Oli aeg lõõgastuda, keerata raadiost muusika üles ja lasta end vabaks. Öö on kaaslane, me saame jagada kõige õrnamaid tundmusi, sest see hoiab hästi saladusi. Mulle meeldib seda nimetada vaikivaks ööks, sest see on alati hea kuulda, kuid räägib vähe, kuigi on alati kaaslane, ja see teeb mind õnnelikuks.

Kuidas saab elada vangistatuna kogu maailma poolt? Vabaduse hingeõhk, mis leevendab ärevust. See vangistuse tunne suurendab pinget, närvid värisevad, ilma et teised sellest aru saaksid. Siis lõdveneivad sidemed, sõlmed lahti. Mis tunne on olla vaba ja loomulik milleski tavalisemas või meelelisemas.

Ma ei osanud isegi ette kujutada, kuidas see töötas. See oli kirjutamine ja millel oli midagi, mida ma kujutasin ja kujutasin: figuur, minu olemine, lihtsalt olemine, tunnetamine ja nägemine. Ma kirjutasin üles kõik, mis mulle pähe tuli. Mulle meeldis see, ja ma loodan, et ka teile meeldib, kui te seda loete.

See üksildane, individuaalne ja sihitu positsioon. See desorientatsioon, mis tõukab meid unustuse poole, totaalne tunnete, hingamise ja uskuva soovi kadumine. See on see, millega igaüks elus silmitsi seisab.

Üks pilk, üks hingetõmme, sigaretisuits laieneb. Üks tõmblus teise järel. Vaatan kella, minutid tiksuvad. Sigaret põleb aeglaselt millegi järele, mida ma pidevalt otsin. Sellest hetkest, veel üks tõmbamine, üks sõna, enne kui tund möödub. Loodan, et see sõltuvus kaob.

Ma olin abstraktne, ma olin sinna läinud. Tulin tagasi ja olin süvenenud, veidi segaduses. See oli natuke kummaline, aga see ei olnud unenägu. Ma olin ärkvel, valmis noppima, liikusin oma meelest edasi. See toimis, ma kujutasin ette seda tegelast ja eelkõige oli see midagi, mille ma lõin ja millega pidin siis koos elama. Minu olemine ja see on elamine ja olemine.

Teate, on asju, mis muudavad asju. See on juba midagi ja midagi, mis oli midagi, põhjustab n asju. Aga millal? Kui see muutus ja see oli tõesti asi, siis oli see juba midagi. Igatahes, elu asjad!

See oli udu nende all, kes lendavad, see oli õhk lihtsalt hingamiseks. See oli soov võita ilma hirmuta. See oli kuuvalgus mere ääres. Mina olin kapten, mul oli kõik käepärast reisil. Tekkis pilt võidetud lahingust, see oli saavutus.

6tar seal...

Et olla olemas, kui sa ei küsi, kui sa ei pea, kui sa tahad. Et olla olemas ka siis, kui mind ei ole, kui sa ei tunne mind, kui sa helistad mulle, kui sa mõtled mulle. Et olla olemas, mis iganes tuleb ja läheb, kui sa seda ette kujutad, isegi kui sa ei taha olla. Et olla olemas lihtsalt sellepärast, et ma olen, kui sa armastad mind, sest sa oled olemas, sest sa unistad minust. Et olla seal, kui ma olen olemas, et olla alati olemas. See on see, mida ma mõtlen: olla seal.

Kui ma sind ühel päeval näeksin ja vaataksin, siis ütleksin, et sa oled huvitav tüdruk, kelle silmades on midagi säravat, rõõmsameelse, särava naeratusega. Sa olid naine nende jaoks, kes teda tahavad, ilus ja sensuaalne, sa olid see, kes mind võrgutas ja keda ma kunagi tahtsin just sellepärast, kuidas ma tundsin. Kas sulle meeldis see võlu? See oli minu igapäevaelu.

Ühel päeval kujutasin ette kõike, mis juhtuma hakkab, aga ma ei tea, mida ma sellest hiljem kirjutama hakkab. See oli teistsugune, see oli tõesti hirmutav, see unenägu olemisest ja teadmatusest, mis juhtub. Ma püüdsin kirjeldada seda, mida ma kunagi ei näe, lõpetades siin reisi sellesse vaikuse maailma, mis eksisteeris ja mida keegi kannatas. Ma ei usu, et keegi peaks tegema lihtsalt selle pärast, mida teised ei tee julguse puudumise tõttu. Nad ei tegutse, kuid nad oskavad ignoreerida kellegi heaolu, keda nad ei saa vaadata ja näha.

Lõpeta suitsetamine ja mõtle!

Ma lülitan oma sigareti välja ja algab väljakutse ülejäänud iha ravimiseks. Ma kirjutan, et manada ja luua. Möödub kaks minutit ja algab kirjutamise ja millegi muu kui iseenda olemasolu tõde. Ma tunnen, et ma ei suuda seda teha, kuid samal ajal tunnen end sõdalasena selle eest, mis on kõige tõelisem, vallutus. On möödunud 16 minutit sellest, kui ma sigareti kustutan, ja soov seda uuesti süüdata kasvab.

Kõik möödub, kui tunnete, mis toimub. Ma mõtlen, nii et sa pead ootama. Alates nõrkusest kuni võidutungini, kõik tuleb nagu hämarik. Ma olen pidevas kontaktis sooviga. Ma mõtlen pool tundi pärast möödunud tundi, ma näen ennast ja tunnen, kuidas ma tahan minna üle aja. Ma sõidan läbi sekundite, minutite, nagu raketid, mis tähistavad iga edasiminekut.

Ma tunnen end kergelt, kui mõtlen tehtud edusammudele. Seal on samm tagasi, sest seal on sigarett põlema pandud. 35 minuti pärast on siin tegu, mille ma tahan tühistada. Seda tehti mõtlemata, seda tehti mehaaniliselt ja protseduuriliselt. Mul oli see juurdepääs olukorra kustutamise käigus. Ma olen tagasi hetkes, loomingu spontaansuses. Sõnad, laused koos tegevuse ja seosega.

Kuulen raadiost, et plaan võib ebaõnnestuda, mõtlen selle peale ja tunnen suunataju. Veel 45 minutit ja veel üks sigaret, mõtlen, muidugi! Kõik, peaaegu kõik, paneb mind mõtlema ja ma pean sellega silmitsi seisma. Üks tund, mille tulemuseks on 20 aastat 30, mis mul on. Kuidas me elame 66% oma elust mõeldes 100%, mida 33% võib meile anda.

See oli keeruline, kuid seletatav. Kui ma tõesti tahan, pean ma võitlema ja õppima, kuidas seda teha. See ei ole lihtne, ma vaevalt, et ma kunagi enam "ühete" sigaretti suitsetan. Tuleb aeg ja ma järgin teed, millel pole plaani. Loomulikult hakkab ma olukorra kohta suitsetama. Minu loomus pidi sisaldama puhtust. Kaks tundi ja kolm minutit möödus, ma suitsetasin ja siis mõtlesin.

Ma suudan välja tulla, midagi tuleb esile. Alustasin naeratades, mõeldes, et midagi hakkab juhtuma. Kõige lihtsam oleks olnud alla anda, aga ma kavatsesin püsima jääda. Ma muutusin tugevamaks ja kõik, millele ma mõtlesin, oli see, et ma võitsin. Midagi ebaloomulikku oli ebanormaalne. Kuidas ma saan mõtiskleda? Kõige parem on teeselda, et magan. Tung tuleb, aga ma ei jookse ära. Ma olen ilma valguseta, kuid mul ei saa kunagi energia otsa. Ma tunnen välgujõudu, mis ei varju mind kunagi. Ma muutun, seekord ei kõhkle ma muutma kõike. Ma lähen ja ma tean, miks. Vaikne, banaalne sigaret, midagi kõhklevat ja ärritavat.

Kui ühel päeval tuleb kajakas, palun ma teda, et ta sind tagasi tooks. Mul oli see, mida ma ei tahtnud, kui ma ei tahtnud midagi, ma kaotasin lõpuks kõik. Milline ma oleksin ilma sinuta? Kirjeldus oli mähitud sellesse kirge, mul oli tohutu armastus ja alati. Ma jooksin, kuid ta haaras minust kinni ja tõmbas mind eemale, võttes mind kaasa. See neetud kuju, nähtamatu, kirjutas vihma, mida ma sulle postkaardile ütlesin. Ma joonistaksin pildi päikesest oma kiirtega ja ütlesin sulle, et sa oled minu energia ja et sinu jaoks paistab minu päike alati, isegi nendel päevadel, kui sajab lund. See oli mõte, et tuul puhuks alati.

Mõtlemine, mõtlemine ja tegutsemine või mitte tegutsemine. Te ei väljenda seda, te tunnete seda, ja kui raske on tunda ja mitte väljendada. Mõnikord piisab lihtsalt olemasolust, aga enne reageerimist mõtiskleda, justkui oleks tunne, mida töödelda ja teeselda. Teesklemine, nagu oleks see mõttejuhtimine.

Tegutsemine või mitte tegutsemine kohe on mõistlik. Nii et teesklemine on tunne pärast järelemõtlemist ja siis jah, reaktsioon, mida me ei pruugi tunda. Me võime ka mitte reageerida, mõnikord vaikides mõtte maha ja lihtsalt viibides kohalolus, mis tähendab olemist.

Takistus

Takistuseks ei ole näitus ise. Ületada ilma hirmuta, mõnikord tunneme valu, kuid oluline on elada ja võidelda, et areneda. Mõnikord tähendab see kasvamist ja õppimist. Võitluses elu eest peame alati reageerima kaotusele, ebaõnnestumisele. Takistuste ületamine on enese maksimeerimine.

Võitmises on ülim rõõm, et me saame võitu ja anname endale väärilise väärtuse, et ületame ennast ja saame väärtust. Elu olemus seisneb kaotustest õppimises ja lõpuks võitmises.

Merenduse keeristorm

Vesi veereb merre, liiv merre. Tilk tilga järel, tera tera järel, tuulega üle maa veerev tuul. Ühe käega haaran ma mere tilkadest, teise käega meremaastiku liivast. See on mõõtmatu, mis on minu kätte uputatud. Sa lased lahti, sa vabastad end, tunne, et kõik on sinu käes, laieneb.

Kuid meil ei ole kõike ja me ei saavuta kõike. Mõnikord libiseb ära see, mida me oma südames hoiame ja käes tunneme. Kõigil on emotsioon ja saak, mis tekitab keeristormi. Aga paljundatud. Ta on tundmatu Vult üleloomulikust kogemusest. Kuju sosistas: "Sa kardad näotut meest!" "Jah," vastasin ma veidi ärevusega. "Ära kard, sest ma eksisteerin ainult valguse juuresolekul." Ma olen juba rääkinud valgusest ja energiast, kuid mitte kunagi mehest, kelle nägu ma ei tunne ja kes ilmub meelevaldselt, põgenedes ilma füüsiliselt kättesaamatuna. See kuju on pimeduse olend, mis ei ela ilma valguseta. Kummaline olend, vari, mis peidab end pimeduses ja vaikuses, kuid ilmub valgusest välja oma näotu musta mütsiga. Ma tõusen taevasse, suurendades end oma pilgu ja metamorfse valguse kõrvalekaldumisega. Taeva kõrval naeran ma nagu keegi teine, naeran sultani ja masendusega, vastan tumeda taeva kiirusega ja tihendan ennast viimase tilgani kristallselge, lõikava vihmaga. Aga näotu inimese jaoks jookseb vesi üle mu keha ja mu figuuri mäkketõmme ei saa märjaks, sest see on teatud varjust. Need kujuteldavad tegelased on minu poolt loodud, et tõrjuda neid, kes põgenevad pimeduse eest ja otsivad valgust. Ma olen vari, kes on õnnetuse sõber. Kogu Vult'i kurjus on see, et seda ei ole olemas, see on kadunud ilming.

Scream

Eluaegse naudingu vormina kerkib hägustunud hingest esile teiste kaitsmise tunne ja kohutav hingesumin. See, kes tõuseb, ei lange alati, vaid tõuseb väljakutse peale. See, mida te tegelikult näete, on tõus, mitte kukkumine kuristiku alt. Lainete kõrgustel, kus roheline asub ja sinine hääbub, ilmub punane kui hoiatus teiste põhimõtete eest. Tume, sünge, kergemeelne ei ole alati kohal, süvendades meeletuid kriiskava, vaikiva hüüatuse. Sõnades viitab ta üleloomuliku maagia kohtumisele, mis hõlmab kirge. Ilma kinnipüüdmata, tähtede kaupa ehitatakse kirjanduslik sõnasein, tekib vältimatu fakt..., millesse voolab kirjutamine ja pisarad murdumatu rahulolu, mille olemus ei vastandu, vaid elavneb ja tekib läbi antarktilise jää murdumise.

Kui ma sinule mõtlesin, sain aru, mida ma olin kaotanud. Mina siin, sina seal. Kuidas ma soovin, et ma oleksin vulkaan, kuidas ma soovin, et ma oleksin vulkaan...

Mul on praegu raske faas. Ma pöördun tagasi vaikse kannatlikkuse juurde. Sa võid minna ja ma lukustan ukse. Ma tean, miks sa tulid, aga ma tean ka, kuhu sa lähed. Kuristik on lai, mõte sinust lahkumisest on laiem. Põgene ilma minuta, isoleeri end ja plahvata.

Alates esimesest päevast on sinu sõna olnud minu lause, kuid ära looda minu peale, kui sa järgmine kord ütled "tere, ma olen siin", sest sinu teekond on kindlasti tagasipöördumine karmi reaalsusesse, kuid harmooniline nende jaoks, kes soovivad, et see tungiks sinna sisse. Mis meil on, mida me otsime? Ainult üks sõna sinult, mis on "hüvasti". Ja te olete tulnud ja läinud...

See oli viimane kord... Igatsus on lõppemas. Pisar kukkus ja kustutas hüüatuse. Köis, mis mind pinguldab, ei ole sama köis, mis mind lämmatab. Sõlm mu kurgus, mida hoiab niit. See kägistab meelt ja lämmatab teadvuse. See, mida see toob, on aeglane noorendussurm.

Ela minus väljaspool mind. Kustuta oma saatus ja ela mürdosa. See ajatu tunne levib järgmistel hetkedel. Nagu lendamine ilma istmelt lahkumata. See hetk, mis ei peatu kunagi, sest sa hingad ja sa ei saa kunagi peatuda, mis paneb sind hingama.

Elamine on sama tugev kui soov hingata. Kuid lihtsalt hingamine ei ole elamine. Kui te lõpetate elamise, ei ole te lõpetanud hingamist. See, mis meieni jõuab, on abitu pilt.

Ilma piirangute ja tagajärgedeta, edasi järgmisse etappi. See, mis meid liigutab, on see Loodus, mis meid ümbritseb ja pidevalt häirib. Kogu hetke neeldumine on vaid illusioon, sest Loodus peegeldab kõiki raame juhuslikult ja suhteliselt üleolevalt igas inimliikumise hetkes.

Kõik, mis tekib "mina" kuju ümber, on väliskuju, mis suurendab sisemust, kuid mis püüab ainult häirimise tunnet, on suurem Olemus, mis meid liigutab, emake loodus.

Kui mõni vooruslik, vastuoluline hetk tungib teisse, assimileeritakse hetkega mõistus, siis ei saa need sisendid sobituda ühegi impulsi õppimise ja väljundiga.

Mul on hea meel, et oled oma tohututest ja kaugetest mõtetest välja tulnud. Ma tahaksin rääkida... sa otsustad, sa oled alati manööverdanud. Rollide vahetamisega ütled sa, et ole vait. Sõnalend on tegu. Nagu sind ignoreerida ja ära viia. Sa lendad tuule varjus. Sest sa peidad end, ilmudes, kui tahad. Kas sa ei näe?

Hoolitse kellegi teise eest, siis on sul sõber peale sinu lihtsa õnnetuse. Kõik tekib aurustumine. Nii, kümneni lugedes, sain aru, kui palju pimestab hetkega tuleviku aken avaneb ja näen ainult viimast suitsu, mis laieneb, ja kuidas tuleviku klõpsatus muutub suureks ja avaraks.

Kinnipeetuna ja eksponeerituna jäises põhjas

Vana lina ootab kokku rullimist

Põletatud valgus oranži toonides

Soe tekk, kui see on unustatud

Hing, mis nõuab ja talub

elektrifitseeriv külm

Lahtisest ja seostamata mälestusest

Fiktiivne ja eksistentsiaalne, heli levib

Rütmi soojus lõdvestab

Aeg tungida iseendasse

Ja uurida kuuma maailma ilma soojuseta

Jahtudes ei olnud atmosfääri

sama

Sfäär veereb nurka

Kaldane punkt ookeani all

Pinnalt tulise magma sees džunglisse, et uurida ja muljet

avaldada

Muljetavaldav vaba aeg ja ükski teine vorm

öelda seda

Need on sõnad, kuumad sõnad või

Väga külm, nagu pahaendeline surnukeha

Väga külm, igavesti külmunud

Soe unistus kevadest ja

valla,

Jõgi ilma naeruta, sandistatud lootus

ootab, et teda leitakse

Ja näidata, mis petab ja vihjab luua aeglaselt

ja näidata

mida kujutatakse ette ainult ilma distantsita

Ja õige võrrandiga on kogu

küsimus on problemaatiline

Kuum, väga kuum, nii kuum, et see põletab nahka.

heli

Kitarrilt, mis vibreerib kultuuri janusest

Milles selle viljad sünnivad ja enam-vähem

smart

Ilma hukatuseta lahendavad nad olukorra

Nüüd eksistentsiaalselt liikumatu, mõjutatud

Sõnade haiguslikkus, mis annab edasi vaikuse kurtuse,

mis hoiatavad kõige kahtlasemaid

See tekitab kahtlusi selle kohta, mida ei ole öeldud

Kuid tõhusalt edastatud

Tähendus ja kirjutamine.

Tõde on see, et tõde ei ole tõe vahel

Mõte, tegevus ja

iseenda leidmine

Käitumise kaudu

mis tekitavad kunstnikutöö ja manöövrid iseenda jaoks

Driver, ja leiab, et ta on alistunud illusioonile sõna

Tõtt-öelda mõttetut, kuid õigesti öeldud,

See on uskumatu.

Siiski on iga vormi aluseks olev akt

Et puhtalt õnnetuseks enneaegne

Nähes kasvu ja teades, mida olukorras teha

Puudub oma tähendus

Kirjeldus, visioon või tähendus, ütleme sageli

see, mida me ei mõtle ja ei näe, on teadmine.

kuidas teha ja õppida teistelt ja märkidelt

võrdsus või sarnasus

Või lisa kujul

Siin on näide missiooni kohta

Igasugune abstraktne vormimõiste

Käitumise kaudu

Kes loovad kunstnikutöö ja manöövrid

Sõidutava mina jaoks ja leiavad end alistatuna

illusioonile sõna Tähenduseta, kuid

mõistusega kõneldes,

See on uskumatu.

Siiski on iga vormi aluseks olev tegu Pelgalt

õnnetus, mis on enneaegne

Näha kasvu ja teada, mida teha olukorras, millel

puudub oma mõte

Kirjeldus, visioon või tähendus, me ütleme sageli seda,
mida me ei mõtle ja mõistame, et see on teadmine
ja õppimine teistelt ja võrdsuse või sarnasuse

märkidest

Või lisa kujul

Siin on näide missioonist Iga

abstraktne vormimõiste

See ei ole realistlik

Tegelikult oli see totalism

Nii ühtsed kui ka killustatud

ühendatud iseloom

Maailmas, mis on sarnane ja nagu alati

Meil on sarnasus, kuid mitte sarnasus.

võrdsus võib olla põhjusega

e

kadunud

oma eemalehoidlikkuses, siin on tegelane

olemise viis

Ja tunne soojust, mis sellest tuleb

teie interjäär

See võib olla sarnane

Et maalikunstnik sellise

arhitekti, absoluutse

lõplik põhjus

Mis on mis tahes alistamine

Või kujuteldava allakäik

Lihtsast reaalsusest, kus

Loomulikkus, vaimukus ja teravus ilma

tähtsus, mida kannab tulevik, mis

on kõik puhas, nagu reaalsus on

raske minevik

Teadvustamata ja märkimisväärselt, ta avaldab

oma julmuses, sõnade kogemine

kes alati kujutab ette kujutluspilti

Desolation, siin on hetk

Tähelepanu on tabanud

Relvastatud fragmentidega

Siin ühineb teadvus olevikuga

Kirjutamise olemus tungib minusse,

Kõikvõimas

Sellest, et ei ole selge

Sirge nagu horisondi jooned

kus

Päike loojub ja peidab end

Sukeldunud ja unes

Teda nähti lööduna, kuid mitte kunagi kahetsusväärseks.

Sest ta pidi uuesti sündima ja olema kõige

heledaks, sest ta oli ainus, päike jääb

meie kogemus

Särav ja energiline

kus iga detail on de-

kirjutatud ülimalt tundlikkusega lihtsalt juhtuda

ja meelde jätta iga sõna koos selle tähendusega

ja hoidis oma kannatlikkuse vaikuses, a
ebaselge selgeltnägemine, mitte projitseeritud, vaid mi-
nimised mis tahes mitteratsionaalsed instinktid, mis on
olend, mis tungib minusse, ei ole mina
See ehitab ennast ja säilitab sambad
nagu Achilleus, alati aktuaalne ilukirjanduse maailmas
See esitab ennast meile ilma kellegi
olla teadlik
Need minu spioonid on minu komplimendid alates
kuulsus,
karm reaalsus ainult
Vedurite soojendamine
milles me alustasime seda hullumeelset seiklust ja
sügav reis, kus tunnel ei pruugi enam tagasi tulla
et näha selle pimeduse sügavust väljapääsuga
sellest

pilt ja helendav lõpp, mis ootab ainult

eesmärgil

Mis meid motiveerib ja ajendab

Ja purunematu jõud midagi sellist

põnev

kui midagi usaldusväärset, raske teada ja kunagi

õppida

See oli võrk, mis purunes, kuid, naastes

moodustada veebi, oli vastupidav ja kui

juhus jutustuses, oli pilt

sügavus

kes tappis ta noorelt, on

aluseks olev vihkamine

Kuid kunagi ei ole ta ükskõikne kellegi või nende

meelt või mõnda inimest, sellisel viisil

Intelligentne, ta ütles kõigile, et me kõik oleme

meie summa ja laske rohkem inimesi tulla

Erinevad ja sarnased oma originaaliga

tegelane, tegelikult on igas marionetis üks marionett.

akt ja näidend, mida see kujutab, teekond

Kadunud tähtede ruumis

Kunst luua ruumi surma enda jaoks

Igast ajastust, kulminatsioon ei ole kunagi olnud

lõpuks ei juhtu meie eest suremist kunagi.

See juhtub ainult nendega, kes meid tunnevad ja kui

me sureme ja me ei tea kunagi

oli sõna

Sellel ei olnud lõppu, kuid see oli lihtne ja geniaalne

Natuke keeruline nagu rebane

kes tahab toituda rahuldamatust näljast

õppida ja tahab alati rohkem teada,

seal on allikas pikaeealisuse, kunagi ei tea, mida

ei juhtu, kuid minevikus säilitati see

valvatud oli mägilane ja liigutas usku oma mägi

ja piirangud on alles algus

Kaljult alla

Noor inimene, kellel on suhtumine, võib ületada mis tahes

kõrgus

Ja kui me tuleme alla ja näeme, kui palju meil on

juba saavutatud

Lihtsalt teadmise vallutamisel, veidi

rohkem kui olla

Ja mitte kunagi ei taha kaotada ja me kõik õnnestusime

fly

Selleni, et me ei kukuks kunagi

sest me õpime lendama ja kujutleme

Kõik, kõik on

Sõnad

Fragmendid, ideed ja mõtted.

Waters so deep

Pettuse kunstid, mis viitavad teemale

ebakindlalt

Meretuul ilmub ja justkui võluväel

Energia ja tunnete kergus

Kaasatud ja hellad mõnda aega

Veel üks täiendus ühest hetkest

Eksimatu ja kunagi võitmatu, sest tema

võit oli alati tema lüüasaamine ja justkui

ta õppis rohkem

Lihtsalt selle eest, et oled luuser

et ta ei ütle midagi ja tunneb, et libisev maitse, et

see, kellele ta andis võidu, sest meile piisab sellest, et õppida

ja teavad, kuidas elada

kõigega, mis meid tagasi lükkab

Uputatud, uppunud, kauguses tühjus, mis on

trepid

Metallist trepid nirisevad

Puhastuslapp, ämber põrandal,

Marmorist ruudud, seintel ühendatud neljakesi, tilk langeb ja sisse

sügavuses, kergelt, keegi raputab kõndi

Nõrk ja kaitsetu valgus, üks ummikseisus

pind

Varjuefektiga valguskiir, mis peegeldub

klaasil nägu, pilk, mis puruneb,

üks sukeldumine, laevahukk, pinnale tulek

poi, mis päästab mind lämbumisest, hullu, jooksu ja

kadunud

Tähtede ja kuristiku tühjuse vahel

Väärtust suhtumise mõttes, täielikkuses

kannatustest ja olemisest, enne kui ma kardan, siis ma lasen
end lahti

klaver

Teel mööda teed hõljub asfaltkattega

Klaver oli põrandal ja siis mängis ta

Esimene heli, esimene pilt, heli

sügavat kaja tühjuse fin, mis

mitte midagi

Vees, lõpuks hüpe, täis liikumist

Ja kõik, mis puhub ja mida kantakse, suunas

illusioon, mis oli kadumas, see oli teistsugune, sest

hetk

Sügavas, vedelas ja soolases ookeanis on

kirjutamine värvitu pliiatsiga, see oli

näitleja

Näitus kulmineerub pidustusega

Kingitus, mis teeb mind õnnelikuks, pidžaama voodis, a

Voodi

Purskkaevu

ja erinev, see oli pilt

ilma maastikuta, kõik ühe sissehingamisega, alte-

taju ja transmutatsioon oli

selge, ilma pisarateta, ilma joonteta, ilma reegliteta

Ilma millegagi on kõik tühi, muinasjutt,

mis ei kasva

See ei ilmu, see on vaevu jutustatud ja me oleme

ketid ja tabalukud

kõik küljed

Rullik, sihtmärk ja inimene on üllatunud, kuidas

nool ilma käepidemeta, sõlm vibus

Lekitatud, inkontinentne kirjutamine, üks

hägune kiri, mis ei ole kunagi kustutatud, kõik, mis

nähti soovitud

Ja kes alati tahtnud, ja sügaval sisimas

oleks ainult olend, terav ja teraga nagu

karmi habemega, üksikud vuntsid, karvad, e

teine

Igast näost, puudutusest, igast solvangust

Tema patt, alates selle ajatusest kuni selle ajatuseni

Praegu on kokku vaid üks riie

Sinu ämbris, tilk ookeanis, sõlme niit"

Ja kirjutamine, mis on rikutud ja rebenenud, väljavõtted

Ainult paberandjal tekstid

Särava õhtu, mis on tehtud hetkest

Särav, soe päike, helendav plaat

Ja peegel, et näha teistmoodi, pärast kerget

illusioon, tilk, mis kukkus maale

Ja kõik ilma "ei", siis tuli välja, et

Lugedes õrnust, milles kangas pehmeneb

Alates sukeldumine ulatub põhjus

Ja kõik on kahtluse alla seatud, heledus, intensiivsus

Olukorra tunnetusest on selge, et

pärast vägistamist ja aheldamist vabaneb ta

igasugune omavoli või signaalimine...

Avatud aken suletud kardinatega

Vaade teatrile oma lavalt

Surfilaua, päästevest, siin see on

õnne, ainult et siis, liival lebades, nägin ma

maale ja kogesime sukeldumise hetke,

kogu uhkus

See paistab ja me laskume maailma põhja,

näha, kuidas lihtne laul muutub

rahulolu

Äkki, löök, nägemus, me kõik elame

Tegelikkus eelaimus teiste seas

Midagi, mis juhtuks ja realiseeruks

Vabastatud ja ärganud spasmid

Olendi jaoks, kes tunneb ja kirja

Sonetist, mis ei ole kunagi täiuslik

Katkestatud riimist voolas üks lause

Kuhu me sealt edasi läheksime?

Lahkumata ja kus me olime

Ilma kadumisliini sisenemata

Salapärase

Tolm maa peal punkt

Tõde illusioonis kõigest

kujutlusvõime

Siis plahvatab komeet ja sellel planeedil

Elu ei ole alati nalja, kahtlusega, et

Sihtasutus

Intriig oli paigas, plaan ei kukkunud läbi

Siis kuulen ma imbunud häält ja kirja ulgumist

on ajaloo hunt, täiuslikkusest kuni hävinguni.

sisaldas

Rakett tähistaevas mere ääres

Nii kummaline, mida on juba öeldud

Ja ma lähen trepist alla tühjusse...

Üks samm alla, siis metallist käsipuu

oli automaatne ja ainult üks jalg oli jões,

paljajalu ja külm, kõik see ei paista, sest

é

Kõik kaob ja hääbub. Kogu universum

on nii, nagu see on, siis ainult keel, suusõnas

avaneda janusele, et sind suudelda...

Siin on suudlus ja iha, su pilk su pilguga

Teie laeva dokkimisreisi ajal

Ja tõeline nägemus millestki, mis ei ole

ebareaalne, vaid pigem kujutlusvõime, tema väikesest ninast

soojuse tunne, mis lendab ja vallutab

Pluuto, oma südamega

Kivi pudelis

Eraldi elu

Portree, mida ei ole alati pildistatud

Siin hullumeelsus oleks vaimne mõistuse

See jõuaks selleni, et kõik oleks loodud ja suudlusest

vabastatud ootab, et teda püütakse, jõuga

lihtsalt olemas olles, veendumusega, alati

seotud tema südamega, sooviga

pump ja

Voolu kujutatakse ette voolu

Kui kastil oli neli sein

Ja pilk filamenti ilma põhjuseta ootab

valgustama jõudu, mis ei karda,

ei võida ega kaota, see on tahtmine

luua ja ebamäärane

Sea

värvida kogu tähestik pintsliga

iga värvi, selle silbi ja tugevusega kulmineerub

soovis minna

Ja minna ja lasta end lahti, eelkõige ehitada

loss

Kaljusel veeuputuse ja jõe all

Võtke kõik ahelas edasi, eriti

oli midagi, mis erines väga palju

sama ja lihtne aruanne reisist, heli

virtuoossus

Mida te ei näe, kuid mis levib

Siis ronisin ma veel ühe astme

Uksel oli väljapääs

Kõigest sellest, mida kujutati ette ja mida ei ole kunagi

ära kasutada, oli soov

on teil südamega seotud

Ja sinu kõrval pulseerib kõik

Ja siis turbulentne on vähem tundlik

ja teo käigus

Pommitamine oli juba sündmus

Sõjast rahuni

Kõik on seotud erinevate tähendustega

Lahkumine suunas ja laiendamine, mis on tagasi ja

siis laululind ja

alles täna on ta oma laulu selgeks õppinud

Kaartidel, kõik paigutatud ilma koordinaatideta

Ülesanne oli tuua ja lõpuks hirmu mitte uskuda ja

lõpuks ei tule tagasi

Kui ma sõnastaksin teie antud teksti ümber:

"Kogu marsruut on juba läbitud

Langemise sügavus katusel, veidi avatud

aknast ja külmast, pimeduses tegu

tegelikult ei ole seda kunagi juhtunud, kuid sellest teatati ja

väidetavalt leiutatud, et mõelda

See hädaolukord oli lihtsalt auru välja laskmiseks

See vesi oli lihtsalt janu sinu suudluse järele

Soovides lihtsalt puudutada sind ja klaverit

See oli osa plaanist mängida noot, mis

vallutada see

Terav tunne, tuim tera

See oli tugev kirjatükk, mis ei mõjuta seda, mis on juba
olemas

vilt

Kõis tähtedeta öösel

Teekond tulevikku

Seda ei juhtu, olevik erineb minevikust.

ja see oli riigipööre, see oli

See oli tohutu ja tohutu

Ookeanide viha

Mis on suunatud

Salajase reisi jaoks

Vastuvõtt puudub

See oli ruudukujuline kera

Ümberpööratud kolmnurk

Nagu püramiid

Sarkofaagist

Meele ja hinge

Läbimatu...

Nagu unustatud inimene

Elamine, toimuv

Saidilt lehe kujutis

See oli tohutu ja tohutu

Ookeanide viha

Milleks see on mõeldud

Salajase teekonna juurde

Vastuvõtt puudub

See oli ruudukujuline kera

Ümberpööratud kolmnurk

Nagu püramiid

Sarkofaagist

Meele ja hinge

Läbimatu...

Nagu unustatud inimene

Elamine, toimuv

Kastmine, mis ei jää kunagi kuivaks

Sest pliiats ja kirjutamine

Meie planeet

Iga antenn, satelliit

Või lihtsalt

Kontaktis olev traat

Teise

Planeet ja me reisime

Nagu puud

Kus kasvavad oksad

Ja lilled

Aednikult

See särab kogu päeva

Nad on nagu säravad kuuvalguses

See pidi juhtuma

Ja siis

Veel üks hüpe, veel üks hüpe

Nähes lapse sündi ja ennekõike

Et näha teda kasvamas, õppimas ja mõistmas

Kõik, mida ta jälgib ja muundab

Tegu, mis lapse keeles öeldes

Pehme nahk valitseb

Lastest suhetes

Vanematele ja õpetamise tõttu

Õppimise kahekordne kaasosalus

Vaatlemine ja õppimine

Nagu kaksikõde

Kellel on paar, kus toimub õppimine

See on vastastikune

Väga palju minu ja sinu

Ma kutsun teid üles

Me kasvame ja õpime alati

Et teada saada...

Ja elada kaua...

Et elada

Ma tunnen valu

See takistab mind nägemast

Ma tahaksin olla tõeline

Alati lojaalse käitumisega

Aga nagu kurb kloun

Ma olen võltsitud

Naeratus, rõõm, mis tuleb seestpoolt

Ei allu väljastpoolt

Ma tunnen, et ma hõljun

See paneb mind lahkuma

Normaalne oleks reisida

Ja jääge sellesse punkti, kus te distantseerite end

Isiklikust vaatenurgast

Tunne sammu

Kurb ja ebaloomulik nähtus

Kuid nagu metsloomadki

Tunne metsikus ja

Kiiresti, koormused

Strangulatsioon

Ja see tapab nagu

Kui sünnipärane jõud

Ta määras selle ette

Et ebaõnnestumine hetkel

Ja eelnevalt ja reisisid

Pildist ei ole jälgegi

Mässajatest ja vihkajatest

Ja tõeliselt patune

Siin on hääletus

Taevas temperatuuril

Kõrguselt tuleb värskus

Rõõmsameelne ja rahulik

Margarida, kes ütleb

Stopp, õitsemine

Ja see kasvab, see impulss

Vägivaldne ei lähe kaugemale

Halb hetk

Kogu metsikus olemine

Rafineeritud ja rafineeritud

Äkki, jättes

Pole probleemi

Või vaevalt, et üldse

Ebamugavus ja

Puhta impulssiga

Ütle talle, et ta lärmaks

Õhust ja teeb sind

Lihtsalt mõtle, ma saan sellest kõigest läbi

Ilma hirmuta, ilma kunagi

Õppimine mitte elada

Koos lõksuga

See viha, mis sul on

See ei ole sinu, sinu

Inimene

Vaadake, mida head teod teile teevad

Täht maa peal

Kui eesriie langeb

Klaveri mängimine

Sest mul on plaan

Lähme

Me

Alates hetkest, kui me saabusime

Ära kunagi lase lahti

Et ei ole võimalik jõuda

Ja lennata

Libisemine ja lendamine

Tormiline pilv

See on tingimus

Multifaktoorne, mis muudab meid

Rebenevas vihmaajaj

Tema nägu õrn ja niiske

Fragmendid

Maa

Rahulik lugemine

Tundub, et teil on oletus

Arhitektuur

Ei ole inseneri

Oma võimuses viitab ta

Fantastilisele, kättesaamatule

Realistlik, sest

Meil kõigil on volitused

Millesse me usume ennekõike

Ümberringi oli klaasi

Tume, kuid varjunditega

Suitsutatud

Absoluutselt läbipaistev

Väärtused on järgmised

Lilled, mis vajavad

Pidevalt kastetud

Ja mis on seeme

Kasvab meeles

Olles erinev samast

Sest see, mis meil kõigil on

Instinktid ja metsikus

Inimese hing

Õigest joogist kaugemale

Maagia on

See peadpööriv tunnel, milles

Sa näed valgust sissepääsu juures

Ja kelle eesmärk on

Rööbastelt rööbastelt

Põhjatu kaevu

Kõik, mis meil on

Puhtast eruditsioonist

Ja teostatud

Vaata, keegi ei ole

Nad võidavad oma

Maailm

Tunnel on läbipääs

Elu sissepääsu valguses

Ja valgustage oma teed

Mis meil on

See on päästerõngas ja seda tuleb juhtida.

Sügav armastus

Kannatav armastus

Ta tundis ka, et

Unustatud

Natuke kadunud taustal

Suri ja elas

Mask

Kokkuvõttes elamine

Kuidas seda kõike lõpetada

Lõpuks, siin see on,

Mitte midagi nii kindlat kui

Selles ei ole midagi ebakindlat

Sisestatud

Teine rida

Väike, pidev piir

See ei näita

Lõpmatu, seega nagu jooned

Meil on kaks punkti

Sünni ja ainult lõpmatult Ainult surma
nägu"

Aeglane lähenemine

Nagu hingeõhk

See oli tunda, see oli üle

Sest te pole kunagi näinud teist

Nägu peale lõpu on

Õudne mask aeglane
lähenemine

Nagu hingeõhk

See oli tunda, see oli üle

Sest te pole kunagi näinud teist

Nägu peale lõpu on

Pahaendelise mask

Kui ma sõnastaksin teie antud teksti ümber:

"Mälu

Sinu pärast ma kannatasin

Ma tundsin sinu eest

Ma armastasin sind

Ma elasin koos sinuga

Ma ei ole kunagi armastanud

Veel üks, keda ma suudlesin

Sinus nägin ma

Ma sisestasin teid

Armastus, mida ma alati mäletan

Ma tundsin, et

Nii palju kannatusi ei ole kunagi olnud

Ei taha enam midagi

Surnud sinu eest

Minu kaudu

Ma kirjutasin teile

Palju

Et ma kannatasin ja ei surnud kunagi

Ja sinu eest ma ei ole kunagi kaotanud

Ma lihtsalt tundsin, et

Lover

Ühel hetkel

Hetk

Ta tundus eemalolevana

Ainult üks päev

Armastusest kaugel

Kelleltki

Armastaja

Selge öö

Pimedal ööl

Nii selge kui

Koit, kui

Laulud teie lummuseks

Saades nagu tõeline

Vile linnu, mis lendab ja

Igaüks püüdleb vabaduse poole

Kirjutamine

I...

Ja suurim vara

Et ma saan

Ajaleht ja

Vastupandamatu pliats

Ennekõike püüan ma

Lihtsalt mõelda

Läbiviimine

Ma surin!

Jah, see oli lõpu algus

Pöördepunkti algus

Ilma kibeduseta, kuid ka ilma helluseta

See oli teekond

Ilma pildita ja julguseta tehtud

Kontrast kõige väiksema ja suurima vahel

Oli aeg lahkuda

Või jääda siia, kujutades ette, et

Aeg-ajalt kõike ja mitte midagi

Ta väljus ja läks alla

Äärmuseni, mis ütleb

Ma ei karda ega värise"

Reisil on tagasitee

Selles uppunud maailmas

Ilu sügavuses

Et kõik, mis mul on, on kõik

Ja kõigest ma ei taha midagi, sest kui ma lahkun...

Ma ei kavatse midagi vastu võtta, nii ma mõtlesin.

Reisil on tagasitee

Selles uppunud maailmas

Ilu sügavuses

Et kõik, mis mul on, on kõik

Ja kõigest ma ei taha midagi, sest kui ma lahkun...

Ma ei kavatse midagi vastu võtta, nii ma mõtlesin.

Abyss

Ma olen kaljul

Kus kuristik

See on lõpp

Ootel

Ja ma kõndisin niimoodi, soovides ja soovides

Hüppa, hüppa

Ja suitsetamine

Ma kõndisin ilma sihtkohani jõudmata

Ärevus varieerub vanusega, kuigi

Me elame alati äärmiselt murelikult

Me ootame midagi, me tahame seda alati.

Midagi, kõik meis sekkub

Justkui tahtmatult

Oodates

Ja ma kõndisin niimoodi, soovides ja soovides

Hüppa, hüppa

Ja suitsetamine

Ma kõndisin ilma sihtkohani jõudmata

Ärevus varieerub vanusega, kuigi

Me elame alati äärmiselt murelikult

Me ootame midagi, me tahame seda alati.

Midagi, kõik meis sekkub

Justkui tahtmatu tahtmine Ladder

Ma istusin maha,

Mõtisklesin,

Tulemus ei ole siiski

See oli lähedane sellele, mida oodati,

Võtsin lifti alla ja vahel

Valgus ja pimedus ja tihedus

Milline manööver vastavalt

Teie enda tahe

Nii et ta tõusis püsti ja aeglaselt

Ta läks alla, ilma et oleks kunagi kukkunud

Peakontor

Üks pisar,

Intuitsioon

Või hävitamine, see

Mõte on ilus

Söögi sööklast

Külmikust

Ja ma viin ta peakorteri kohale.

Ja kõik on õnnelik ja

Suurepärane

Olemasolu

Ei soovi lõpetada,

Lõpp... nii see ongi.

Kui tegemist on...

Ma kuulen sõnu kaugemal kui

Ma nägin seda kui midagi hirmuäratavat

Võitja

Veel üks

Aega mul ei ole

Soov minna

Ja sellepärast olen ma olemas ja jään

Allpool

Sun

Mis juhtus

Ma tundsin, et koidikuni

Pehme kurbus

See tuli koos õhtu saabumisega

Ma elasin, ärkasin ellu ja sündisin uuesti

Mina olen tema, võimas

Renessanss

Suitsukattes

Siin on ta sündinud

Ilma sündmuse pärgamendita

See oli hetkeline

Ja plaat liigub eemale ja sellest piisab.

Et elada teist elu

Pildi jaoks

See on lihtne, vaata iga hetk

Sinu näo järgi ja uuestisündinud

Vaata

Parfüüm, lõhn

hullumeelsusest, hullumeelsusest

Mõtte piinamine

Kõik välja lülitatud

Ilma sugulasteta, orvuna

Süda, valu

Üksildane armastus nii paljude jaoks

Teised, kes teevad haiget

Välimus ja surmajuhtumid

Soov ja igatsus

Kulminatsioon

Veel üks hetk,

Hetk, mis tuleb sellest

Teie mõte, ilmselt

Me kõik oleme olemas mitte ainult

Nagu vooruslik pilt

Kuid välimuse või seisundi põhjal

Mõistus ei sure

Hetk

Füüsiline olemasolu

Ja äkki kõik

See kaob või võib kulmineeruda

Elu sureb

Elamise või suremise vahel?

Oh, vabandust, kas see on küsimus?

Ilmselt, kes ei ole ennast tapnud?

Me kõik oleme lakanud elamast

Mingil hetkel. Kõik, eranditult

Nagu morbiidne nauding, me arvame, et

Me sureme ja varsti pärast seda

Me elame, nii see ongi.

Naeruväärne vastuolu

Väljumine

Kallis sõber... Ma kirjutan eemalt... sul oli...

Vasakule... mu kallis sõber...

täna õhtul mu hing... kannatab sinu pärast!

Palun võtke vastu minu siirad vabandused... Palun andestage
mulle

mina, mu sõber...

minu vabadus... kadus taevasse...

teid võeti...

naasmine on rõõm... nii rahulik...

vaikus, tee lahkunute juurde...

Andestatud... viimane sõna...

"Katkestatud

Kui mu hing aurustuks minu sees,

ei jääks midagi peale rusude...

salajane, kaugel fantaasiast.

Tekkivast allakäigust on

tegevusetus... teise privaatse hetke...

Et olla

Helj, suu tuum,

Pehme puudutus, värv

Üks unenägu, mis võlub

Ainulaadne hetk

Meeleheitel ja sissevaatamisest inspireerituna,

Ei mingit vahemaad, ei mingeid piiranguid

Asfektsioonilõige läheb kaugemale kujuteldavast

Sellel maalil kujutan ma verd, valu ja valu.

Punane ja põletikuline tähendus,

et ei ole mõistatus, vaid

reaalsus, visioon.

Kui me ühineme üksteisega ja näeme

Kuidas uskuda pilguga

heakskiidu ja julgustust eksistentsile,

võltsitud, ümberpööratud ja peegeldatud.

Kogu kurbusest, mida ma tunnen

Ma pean kuuluma kellelegi, ilma et ma kardaksin...

kaastunne, hullumeelsus, kirg ja puhas

hinge sõlme ilma ketita, kuid

omavahel põimunud ja ühendatud, ühes

üks suund, soov

ja lõpuks on see, ja lõpuks

ei ole midagi....

Puudumine

Kui ma saaksin puudutada ja näha sinu maailma,

Ma muutuksin ilma puudutusest puhtaks

Ma muudan oma tundlikkust, vähemalt

usuvad, et keegi

ületab minu reaalsuse.

Minu lihtne kurbus

on nagu kogu õnn

nii saavutatav kui ka saavutamatu.

Maagiliselt, ilma ironiaga

kui ma ühel päeval ütlen sulle, et puuduta mind

tunne, kui sa vaatad mind ja näed

kes ma ei ole ja mida

Ma olen teiega.

Süütud tikk põleb

valu, mis mind ümbritseb

kui kõik põleb.

Ma ei võtnud sind kunagi ära, tegelikult sinus

Ma ütlen, et te kannatate, sest

Ma ei jätnud sind kunagi ja ma tean, et

et ma armastasin sind ja armastan sind alati

Ma armastan sind.

Kinnipeetuna ja eksponeerituna jäises põhjas

Vana lina ootab kokku rullimist

Põletatud valgus oranži toonides

Soe tekk, kui see on unustatud

Hing, mis nõuab ja talub

elektrifitseeriv külm

Lahtisest ja seostamata mälestusest

Fiktiivne ja eksistentsiaalne, heli levib

Rütmi soojus lõdvestab

Aeg tungida iseendasse

Ja uurida kuuma maailma ilma soojuseta

Jahtudes ei olnud atmosfääri

sama

Sfäär veereb nurka

Kaldane punkt ookeani all

Pinnalt tulise magma sees džunglisse, et uurida ja muljet

avaldada

Muljetavaldav vaba aeg ja ükski teine vorm

öelda seda

Need on sõnad, kuumad sõnad või

Väga külm, nagu pahaendeline surnukeha

Väga külm, igavesti külmunud

Soe unistus kevadest ja

valla,

Jõgi ilma naeruta, sandistatud lootus

ootab, et teda leitakse

Ja näidata, mis petab ja vihjab luua aeglaselt

ja näidata

mida kujutatakse ette ainult ilma distantsita

Ja õige võrrandiga on kogu

küsimus on problemaatiline

Kuum, väga kuum, nii kuum, et see põletab nahka.

heli

Kitarrilt, mis vibreerib kultuuri janusest

Milles selle viljad sünnivad ja enam-vähem

smart

Ilma hukatuseta lahendavad nad olukorra

Nüüd eksistentsiaalselt liikumatu, mõjutatud

Sõnade haiguslikkus, mis annab edasi vaikuse kurtuse,

mis hoiatavad kõige kahtlasemaid

See tekitab kahtlusi selle kohta, mida ei ole öeldud

Kuid tõhusalt edastatud

Tähendus ja kirjutamine.

Tõde on see, et tõde ei ole tõe vahel

Mõte, tegevus ja

iseenda leidmine

Käitumise kaudu

mis tekitavad kunstlikke ja manöövreid enese jaoks

Driver, ja leiab, et ta on alistunud illusioonile sõna

Tõtt-öelda mõttetut, kuid õigesti öeldud,

See on uskumatu.

Siiski on iga vormi aluseks olev akt

Et puhtalt õnnetuseks enneaegse

Nähes kasvu ja teades, mida olukorras teha

Puudub oma tähendus

Kirjeldus, visioon või tähendus, ütleme sageli

see, mida me ei mõtle ja ei näe, on teadmine.

kuidas teha ja õppida teistelt ja märkidelt

võrdsus või sarnasus

Või lisa kujul

Siin on näide missiooni kohta

Igasugune abstraktne vormimõiste

Käitumise kaudu

Kes loovad kunstnikutöö ja manöövrid

Sõidutava mina jaoks ja leiavad end alistatuna

illusioonile sõna Tähenduseta, kuid

mõistusega öeldud,

See on uskumatu.

Siiski on iga vormi aluseks olev tegu Pelgalt

õnnetus, mis on enneaegne

Näha kasvu ja teada, mida teha olukorras, millel

puudub oma mõte

Kirjeldus, nägemus või tähendus, me ütleme sageli
seda, mida me ei mõtle ja me mõistame, et see on
teadmine ja õppimine teistelt ja võrdsuse või
sarnasuse märkidest

Või lisa kujul

Siin on näide missioonist Iga
abstraktne vormimõiste

See ei ole realistlik

Tegelikult oli see totalism

Nii ühtsed kui ka killustatud

ühendatud iseloom

Maailmas, mis on sarnane ja nagu alati

Meil on sarnasus, kuid mitte sarnasus.

võrdsus võib olla põhjusega

e

kadunud

oma eemalehoidlikkuses, siin on tegelane

olemise viis

Ja tunne soojust, mis sellest tuleb

teie interjäär

See võib olla sarnane

Et maalikunstnik sellise

arhitekti, absoluutse

lõplik põhjus

Mis puudutab mis tahes allutamist

Või kujuteldava allakäik

Lihtsast reaalsusest, kus

Loomulikkus, vaimukus ja teravus ilma

tähtsus, mida kannab tulevik, mis

on kõik puhas, nagu reaalsus on

raske minevik

Teadvustamata ja märkimisväärselt, ta avaldab

oma julmuses, sõnade kogemine

kes alati kujutab ette kujutluspilti

Desolation, siin on hetk

Tähelepanu on tabanud

Relvastatud fragmentidega

Siin ühineb teadvus olevikuga

Kirjutamise olemus tungib minusse,

Kõikvõimas

Sellest, et ei ole selge

Sirge nagu horisondi jooned

kus

Päike loojub ja peidab end

Sukeldunud ja unes

Teda nähti lööduna, kuid mitte kunagi kahetsusväärseks.

Sest ta pidi uuesti sündima ja olema kõige

heledaks, sest ta oli ainus, päike jääb

meie kogemus

Särav ja energiline

kus iga detail on de-

kirjutatud ülimalt tundlikkusega lihtsalt juhtuda

ja meelde jätta iga sõna koos selle tähendusega

ja hoidis oma kannatuse vaikuses, a
ebaselge selgeltnägemine, mitte projitseeritud, vaid mi-
nimised mis tahes mitteratsionaalsed instinktid, mis on
olend, mis tungib minusse, ei ole mina
See ehitab ennast ja säilitab sambad
nagu Achilleus, alati aktuaalne ilukirjanduse maailmas
See esitab ennast meile ilma kellegi
olla teadlik
Need minu spioonid on minu komplimendid alates
kuulsus,
karm reaalsus ainult
Vedurite soojendamine
milles me alustasime seda hullumeelset seiklust ja
sügav reis, kus tunnel ei pruugi enam tagasi tulla
et näha selle pimeduse sügavust väljapääsuga
sellest

pilt ja helendav lõpp, mis ootab ainult

eesmärgil

Mis meid motiveerib ja ajendab

Ja purunematu jõud midagi sellist

põnev

kui ebausaldusväärne, raskesti teada ja mitte kunagi

õppida

See oli võrk, mis purunes, kuid, naastes

moodustada veebi, oli vastupidav ja kui

juhus jutustuses, oli pilt

sügavus

kes tappis ta noorelt, on

aluseks olev vihkamine

Kuid kunagi ei ole ta ükskõikne kellegi või nende

meelt või mõnda inimest, sellisel viisil

Intelligentne, ta ütles kõigile, et me kõik oleme

meie summa ja laske rohkem inimesi tulla

Erinevad ja sarnased oma originaaliga

tegelane, tegelikult on igas marionetis üks marionett.

akt ja näidend, mida see kujutab, teekond

Kadunud tähtede ruumis

Kunst luua ruumi surma enda jaoks

Igast ajastust, kulminatsioon ei ole kunagi olnud

lõpuks ei juhtu meie eest suremist kunagi.

See juhtub ainult nendega, kes meid tunnevad ja kui

me sureme ja me ei tea kunagi

oli sõna

millel polnud lõppu, kuid mis oli lihtne ja geniaalne

Natuke keeruline nagu rebane

kes tahab toituda rahuldamatust näljast

õppida ja tahab alati rohkem teada,

seal on allikas pikaeealisuse, kunagi ei tea, mida

ei juhtu, kuid minevikus säilitati see

valvatud oli mägilane ja liigutas usku oma mägi

ja piirangud on alles algus

Kaljult alla

Noor inimene, kellel on suhtumine, ületab kõik

kõrgus

Ja kui me tuleme alla ja näeme, kui palju meil on

juba saavutatud

Lihtsalt teadmise vallutamisel, veidi

rohkem kui olla

Ja mitte kunagi ei taha kaotada ja me kõik õnnestusime

fly

Selleni, et me ei kukuks kunagi

sest me õpime lendama ja kujutleme

Kõik, kõik on

Sõnad

Fragmendid, ideed ja mõtted.

Waters so deep

Pettuse kunstid, mis viitavad teemale

ebakindlalt

Meretuul ilmub ja justkui võluväel

Energia ja tunnete kergus

Kaasatud ja hellad mõnda aega

Veel üks täiendus ühest hetkest

Eksimatu ja kunagi võitmatu, sest tema

võit oli alati tema lüüasaamine ja justkui

ta õppis rohkem

Lihtsalt selle eest, et oled luuser

et ta ei ütle midagi ja tunneb, et libisev maitse, et

see, kellele ta andis võidu, sest meile piisab sellest, et õppida

ja teavad, kuidas elada

kõigega, mis meid tagasi lükkab

Uputatud, uppunud, kauguses tühjus, mis on

trepid

Metallist trepid nirisevad

Puhastuslapp, ämber põrandal,

Marmorist ruudud, seintel ühendatud neljaks, tilk langeb ja sisse

sügavuses, kergelt, keegi raputab kõndi

Nõrk ja kaitsetu valgus, üks ummikseisus

pind

Varjuefektiga valguskiir, mis peegeldub

klaasil nägu, pilk, mis puruneb,

üks sukeldumine, laevahukk, pinnale tulek

poi, mis päästab mind lämbumisest, hullu, jooksu ja

kadunud

Tähtede ja kuristiku tühjuse vahel

Väärtust suhtumise mõttes, täielikkuses

kannatustest ja olemisest, enne kui ma kardan, siis ma lasen
end lahti

klaver

Teel mööda teed hõljub asfaltkattega

Klaver oli põrandal ja siis mängis ta

Esimene heli, esimene pilt, heli

sügavat kaja tühjuse fin, mis

mitte midagi

Vees, lõpuks hüpe, täis liikumist

Ja kõik, mis puhub ja mida kantakse, suunas

illusioon, mis oli hääbuv, see oli teistsugune, sest

hetk

Sügavas, vedelas ja soolases ookeanis on

kirjutamine värvitu pliiatsiga, see oli

näitleja

Näitus kulmineerub pidustusega

Kingitus, mis teeb mind õnnelikuks, pidžaama voodis, a

Voodi

Purskkaevu

ja erinev, see oli pilt

ilma maastikuta, kõik ühe sissehingamisega, alte-

taju ja transmutatsioon oli

selge, ilma pisarateta, ilma joonteta, ilma reegliteta

Ilma millegagi on kõik tühi, muinasjutt,

mis ei kasva

See ei ilmu, see on vaevu jutustatud ja me oleme

ketid ja tabalukud

kõik küljed

Rullik, sihtmärk ja sa oled üllatunud, kuidas

nool ilma käepidemeta, sõlm vibus

Lekitatud, inkontinentne kirjutamine, üks

hägune kiri, mitte kunagi kustutatud, kõik, mis

nähti, et teda otsitakse

Ja kes alati tahtnud, ja sügaval sisimas

oleks ainult olend, terav ja teraga nagu

rõve habe, üksikud vuntsid, juuksed, e

teine

Igast näost, puudutusest, igast solvangust

Tema patt, alates selle ajatusest kuni selle ajatuseni

Praegu on kokku vaid üks riie

Sinu ämbris, tilk ookeanis, sõlme niit"

Ja kirjutamine, mis on rikutud ja rebenenud, väljavõtted

Ainult paberandjal tekstid

Särava õhtu, mis on tehtud hetkest

Särav, soe päike, helendav plaat

Ja peegel, et näha teisiti, pärast kerget

illusioon, tilk, mis kukkus maale

Ja kõik ilma "ei", siis tuli välja, et

Lugedes õrnust, milles kangas pehmeneb

Alates sukeldumine ulatub põhjus

Ja kõik on kahtluse alla seatud, sära, intensiivsus, intensiivsus

Olukorra tunnetuse põhjal on selge, et

pärast vägistamist ja aheldamist saab ta vabaks

igasugune omavoli või signaalimine...

Avatud aken suletud kardinatega

Vaade teatrile oma lavalt

Surfilaua, päästevest, siin see on

õnne, ainult et siis, liival lebades, nägin ma

maale ja kogesime sukeldumise hetke,

kogu uhkus

See paistab ja me laskume maailma põhja,

näha, kuidas lihtne laul muutub

rahulolu

Äkki, löök, nägemus, me kõik elame

Tegelikkus eelaimus teiste seas

Midagi, mis juhtuks ja realiseeruks

Vabastatud ja ärganud spasmid

Olendi jaoks, kes tunneb ja kirja

Sonetist, mis ei ole kunagi täiuslik

Katkestatud riimist voolas üks lause

Kuhu me sealt edasi läheksime?

Lahkumata ja kus me olime

Ilma kadumisliini sisenemata

Salapärase

Tolm maa peal punkt

Tõde illusioonis kõigest

kujutlusvõime

Siis plahvatab komeet ja sellel planeedil

Elu ei ole alati nali, kahtlusega, et

Sihtasutus

Intriig oli paigas, plaan ei kukkunud läbi

Siis kuulen ma imbunud häält ja kirja ulgumist

on ajaloo hunt, täiuslikkusest kuni hävinguni.

sisaldas

Rakett tähistaevas mere ääres

Nii kummaline, mida on juba öeldud

Ja ma lähen trepist alla tühjusse...

Üks samm alla, siis metallist käsipuu

oli automaatne ja ainult üks jalg oli jões,

paljajalu ja külm, kõik see ei paista, sest

é

Kõik kaob ja hääbub. Kogu universum

on nii, nagu see on, siis ainult keel, suus on

avaneda janusele, et sind suudelda...

Siin on suudlus ja iha, su pilk su pilguga

Teie laeva dokkimisreisi ajal

Ja tõeline nägemus millestki, mis ei ole

ebareaalne, vaid pigem kujutlusvõime, tema väikesest ninast

soojuse tunne, mis lendab ja vallutab

Pluuto, oma südamega

Kivi pudelis

Eraldi elu

Portree, mida ei ole alati pildistatud

Siin hullumeelsus oleks vaimne mõistuse

See jõuaks selleni, et kõik oleks loodud ja suudlusest

vabastatud ootab, et teda püütakse, jõuga

lihtsalt olemas olles, veendumusega, alati

seotud tema südamega, sooviga

pump ja

Voolust saab kujutada voolu

Kui kastil oli neli sein

Ja pilk filamenti ilma põhjusega ootab

valgustama jõudu, mis ei karda,

ei võida ega kaota, see on tahtmine

luua ja ebamäärane

Sea

värvida kogu tähestik pintsliga

iga värvi, selle silbi ja tugevusega kulmineerub

soovis minna

Ja minna ja lasta end vabaks, eelkõige ehitada

loss

Kaljusel veeuputuse ja jõe all

Võtke kõik ahelas edasi, eriti

oli midagi, mis erines väga palju

sama ja lihtne aruanne teekonnast, heli

virtuoossus

Mida te ei näe, kuid mis levib

Siis ronisin ma veel ühe astme

Uksel oli väljapääs

Kõigest sellest, mida kujutati ette ja mida ei ole kunagi

ära kasutada, oli soov

on teil südamerahva lips

Ja sinu kõrval pulseerib kõik

Ja siis turbulentne on vähem tundlik

ja teo käigus

Pommitamine oli juba sündmus

Sõjast rahuni

Kõik on seotud erinevate tähendustega

Lahkumine suunas ja laiendamine, mis on tagasi ja

siis laululind ja

alles täna on ta oma laulu selgeks õppinud

Kaartidel, kõik paigutatud ilma koordinaatideta

Ülesanne oli tuua ja lõpuks hirmu mitte uskuda ja

lõpuks ei tule tagasi

Kui ma sõnastaksin teie antud teksti ümber:

"Kogu teekond on juba

Langemise sügavus katusel, veidi avatud

aknast ja külmast, pimeduses tegu

tegelikult ei ole seda kunagi juhtunud, kuid sellest teatati ja

väidetavalt leiutati, et selle peale mõelda

See hädaolukord oli lihtsalt auru välja laskmiseks

See vesi oli lihtsalt janu sinu suudluse järele

Soovides lihtsalt puudutada sind ja klaverit

See oli osa plaanist mängida noot, mis

vallutada see

Terav tunne, tuim tera

See oli tugev kirjatükk, mis ei mõjuta seda, mis on juba
olemas

vilt

Kõis tähtedeta öösel

Teekond tulevikku

Seda ei juhtu, olevik erineb minevikust.

ja see oli riigipööre, see oli

See oli tohutu ja tohutu

Ookeanide viha

Mis on suunatud

Salajase reisi jaoks

Vastuvõtt puudub

See oli ruudukujuline kera

Ümberpööratud kolmnurk

Nagu püramiid

Sarkofaagist

Meele ja hinge

Läbimatu...

Nagu unustatud inimene

Elamine, toimuv

Pilt lehest saidilt

See oli tohutu ja tohutu

Ookeanide viha

Milleks see on mõeldud

Salajase teekonna juurde

Vastuvõtt puudub

See oli ruudukujuline kera

Ümberpööratud kolmnurk

Nagu püramiid

Sarkofaagist

Meele ja hinge

Läbimatu...

Nagu unustatud inimene

Elamine, toimuv

Kastmine, mis ei jää kunagi kuivaks

Sest pliiats ja kirjutamine

Meie planeet

Iga antenn, satelliit

Või lihtsalt

Kontaktis olev traat

Teise

Planeet ja me reisime

Nagu puud

Kus kasvavad oksad

Ja lilled

Aednikult

See särab kogu päeva

Nad on nagu säravad kuuvalguses

See pidi juhtuma

Ja siis

Veel üks hüpe, veel üks hüpe

Nähes lapse sündi ja ennekõike

Et näha teda kasvamas, õppimas ja mõistmas

Kõik, mida ta jälgib ja muundab

Tegu, mis lapse keeles öeldes

Pehme nahk valitseb

Lastest suhetes

Vanematele ja õpetamise tõttu

Õppimise kahekordne kaasosalus

Vaatlemine ja õppimine

Nagu kaksikõde

Kellel on paar, kus toimub õppimine

See on vastastikune

Väga palju minu ja sinu

Ma kutsun teid üles

Me kasvame ja õpime alati

Et teada saada...

Ja elada kaua...

Et elada

Ma tunnen valu

See takistab mind nägemast

Ma tahaksin olla tõeline

Alati lojaalse käitumisega

Aga nagu kurb kloun

Ma olen võltsitud

Naeratus, rõõm, mis tuleb seestpoolt

Ei allu väljastpoolt

Ma tunnen, et ma hõljun

See paneb mind lahkuma

Normaalne oleks reisida

Ja jääge sellesse punkti, kus te distantseerite end

Isiklikust vaatenurgast

Tunne sammu

Kurb ja ebaloomulik nähtus

Kuid nagu metsloomadki

Tunne metsikus ja

Kiiresti, koormused

Strangulatsioon

Ja see tapab nagu

Kui sünnipärane jõud

Ta määras selle ette

Et ebaõnnestumine hetkel

Ja eelnevalt ja reisisid

Pildist ei ole jälgegi

Mässajatest ja vihkajatest

Ja tõeliselt patune

Siin on hääletus

Taevas temperatuuril

Kõrguselt tuleb värskus

Rõõmsameelne ja rahulik

Margarida, kes ütleb

Stopp, õitsemine

Ja see kasvab, see impulss

Vägivaldne ei lähe kaugemale

Halb hetk

Kogu metsikus olemine

Rafineeritud ja rafineeritud

Äkki, jättes

Pole probleemi

Või vaevalt, et üldse

Ebamugavus ja

Puhta impulssiga

Ütle talle, et ta lärmaks

Õhust ja teeb sind

Lihtsalt mõtle, ma saan sellest kõigest läbi

Ilma hirmuta, ilma kunagi

Õppimine mitte elada

Koos lõksuga

See viha, mis sul on

See ei ole sinu, sinu

Inimene

Vaadake, mida head teod teile teevad

Täht maa peal

Kui eesriie langeb

Klaveri mängimine

Sest mul on plaan

Lähme

Me

Alates hetkest, mil me saabusime

Ära kunagi lase lahti

Et ei ole võimalik jõuda

Ja lennata

Libisemine ja lendamine

Tormiline pilv

See on tingimus

Multifaktoorne, mis muudab meid

Rebenevas vihmajärg

Tema nägu õrn ja niiske

Fragmendid

Maa

Rahulik lugemine

Tundub, et teil on oletus

Arhitektuur

Ei ole inseneri

Oma võimuses viitab ta

Fantastilisele, kättesaamatule

Realistlik, sest

Meil kõigil on võimed

Millesse me usume ennekõike

Ümberringi oli klaasi

Tume, kuid varjunditega

Suitsutatud

Absoluutselt läbipaistev

Väärtused on järgmised

Lilled, mis vajavad

Pidevalt kastetud

Ja mis on seeme

Kasvab meeles

Olles erinev samast

Sest see, mis meil kõigil on

Instinktid ja metsikus

Inimese hing

Õigest joogist kaugemale

Maagia on

See peadpööriv tunnel, milles

Sa näed valgust sissepääsu juures

Ja kelle eesmärk on

Rööbastelt rööbastelt

Põhjatu kaevu

Kõik, mis meil on

Puhtast eruditsioonist

Ja teostatud

Vaata, keegi ei ole

Nad võidavad oma

Maailm

Tunnel on läbipääs

Elu sissepääsu valguses

Ja valgustage oma teed

Mis meil on

See on päästerõngas ja seda tuleb juhtida.

Sügav armastus

Kannatav armastus

Ta tundis ka, et

Unustatud

Natuke kadunud taustal

Suri ja elas

Mask

Kokkuvõttes elamine

Kuidas seda kõike lõpetada

Lõpuks, siin see on,

Mitte midagi nii kindlat kui

Selles ei ole midagi ebakindlat

Sisestatud

Teine rida

Väike, pidev piir

See ei näita

Lõpmatu, seega nagu jooned

Meil on kaks punkti

Sünni ja ainult lõpmatult Ainult surma
nägu"

Aeglane lähenemine

Nagu hingeõhk

See oli tunda, see oli üle

Sest te pole kunagi näinud teist

Nägu peale lõpu on

Õudne mask aeglane
lähenemine

Nagu hingeõhk

See oli tunda, see oli üle

Sest te pole kunagi näinud teist

Nägu peale lõpu on

Pahaendelise mask

Kui ma sõnastaksin teie antud teksti ümber:

"Mälu

Sinu pärast ma kannatasin

Ma tundsin sinu eest

Ma armastasin sind

Ma elasin koos sinuga

Ma ei ole kunagi armastanud

Veel üks, keda ma suudlesin

Sinus nägin ma

Ma sisestasin teid

Armastus, mida ma alati mäletan

Ma tundsin, et

Nii palju kannatusi ei ole kunagi olnud

Ei taha enam midagi

Surnud sinu eest

Minu kaudu

Ma kirjutasin teile

Palju

Et ma kannatasin ja ei surnud kunagi

Ja sinu eest ma ei ole kunagi kaotanud

Ma lihtsalt tundsin, et

Lover

Ühel hetkel

Hetk

Ta tundus eemalolevana

Ainult üks päev

Armastusest kaugel

Kelleltki

Armastaja

Selge öö

Pimedal ööl

Nii selge kui

Koit, kui

Laulud teie lummuseks

Saades nagu tõeline

Vile linnu, mis lendab ja

Igaüks püüdleb vabaduse poole

Kirjutamine

I...

Ja suurim vara

Et ma saan

Ajaleht ja

Vastupandamatu pliats

Ennekõike püüdlen ma selle poole, et

Lihtsalt mõelda

Läbiviimine

Ma surin!

Jah, see oli lõpu algus

Pöördepunkti algus

Ilma kibeduseta, kuid ka ilma helluseta

See oli teekond

Tehtud ilma pildita ja ilma julguseta

Kontrast kõige väiksema ja suurima vahel

Oli aeg lahkuda

Või jääda siia, kujutades ette, et

Aeg-ajalt kõike ja mitte midagi

Ta väljus ja läks alla

Äärmuseni, mis ütleb

Ma ei karda ega värise"

Reisil on tagasitee

Selles uppunud maailmas

Ilu sügavuses

Et kõik, mis mul on, on kõik

Ja kõigest ma ei taha midagi, sest kui ma lahkun...

Ma ei kavatse midagi vastu võtta, nii ma mõtlesin.

Reisil on tagasitee

Selles uppunud maailmas

Ilu sügavuses

Et kõik, mis mul on, on kõik

Ja kõigest ma ei taha midagi, sest kui ma lahkun...

Ma ei kavatse midagi vastu võtta, nii ma mõtlesin.

Abyss

Ma olen kaljul

Kus kuristik

See on lõpp

Ootel

Ja ma kõndisin niimoodi, soovides ja soovides

Hüppa, hüppa

Ja suitsetamine

Ma kõndisin ilma sihtkohani jõudmata

Ärevus varieerub vanusega, kuigi

Me elame alati äärmiselt murelikult

Me ootame midagi, me tahame seda alati.

Midagi, kõik meis sekkub

Justkui tahtmatult

Oodates

Ja ma kõndisin niimoodi, soovides ja soovides

Hüppa, hüppa

Ja suitsetamine

Ma kõndisin ilma sihtkohani jõudmata

Ärevus varieerub vanusega, kuigi

Me elame alati äärmiselt murelikult

Me ootame midagi, me tahame seda alati.

Midagi, kõik meis sekkub

Justkui tahtmatu tahtmine Ladder

Ma istusin maha,

Mõtisklesin,

Tulemus ei ole siiski

See oli lähedane sellele, mida oodati,

Võtsin lifti alla ja vahel

Valgus ja pimedus ja tihedus

Milline manööver vastavalt

Teie enda tahe

Nii et ta tõusis püsti ja aeglaselt

Ta läks alla, ilma et oleks kunagi kukkunud

Peakontor

Üks pisar,

Intuitsioon

Või hävitamine, see

Mõte on ilus

Söögi sööklast

Külmikust

Ja ma viin selle peakorterite kohale

Ja kõik on õnnelik ja

Suurepärase

Olemasolu

Ei soovi lõpetada,

Lõpp... nii see ongi.

Kui tegemist on...

Ma kuulen sõnu kaugemal kui

Ma nägin seda kui midagi hirmuäratavat

Võitja

Veel üks

Aega mul ei ole

Soov minna

Ja sellepärast olen ma olemas ja jään

Allpool

Sun

Mis juhtus

Ma tundsin, et koidikuni

Õrn kurbus

See tuli koos õhtu saabumisega

Ma olen elanud, taaselustunud ja uuestisündinud.

Mina olen tema, võimas

Renessanss

Suitsukattes

Siin on ta sündinud

Ilma sündmuse pärgamendita

See oli hetkeline

Ja plaat liigub eemale ja sellest piisab.

Et elada teist elu

Pildi jaoks

See on lihtne, vaata iga hetk

Sinu näo järgi ja uuestisündinud

Vaata

Parfüüm, lõhn

hullumeelsusest, hullumeelsusest

Mõtte piinamine

Kõik välja lülitatud

Ilma sugulasteta, orvuna

Süda, valu

Üksildane armastus nii paljude jaoks

Teised, kes teevad haiget

Välimus ja surmajuhtumid

Soov ja igatsus

Kulminatsioon

Veel üks hetk,

Hetk, mis tuleb sellest

Teie mõte, ilmselt

Me kõik oleme olemas mitte ainult

Nagu vooruslik pilt

Kuid välimuse või seisundi põhjal

Mõistus ei sure

Hetk

Füüsiline olemasolu

Ja äkki kõik

See kaob või võib kulmineeruda

Elu sureb

Elamise või suremise vahel?

Oh, vabandust, kas see on küsimus?

Ilmselt, kes ei ole ennast tapnud?

Me kõik oleme lakanud elamast

Mingil hetkel. Kõik, eranditult

Nagu morbiidne nauding, me arvame, et

Me sureme ja varsti pärast seda

Me elame, nii see ongi.

Naeruväärne vastuolu

Väljumine

Kallis sõber... Ma kirjutan eemalt... sul oli...

Vasakule... mu kallis sõber...

täna õhtul mu hing... kannatab sinu pärast!

Palun võtke vastu minu siirad vabandused... Palun andestage
mulle

mina, mu sõber...

minu vabadus... kadus taevasse...

teid võeti...

naasmine on rõõm... nii rahulik...

vaikus, tee lahkunute juurde...

Andestatud... viimane sõna...

"Katkestatud

Kui mu hing aurustuks minu sees,

ei jääks midagi peale rusude...

salajane, kaugel fantaasiast.

Tekkivast allakäigust on

tegevusetus... veel ühe privaatse hetke...

Et olla

Helj, suu tuum,

Pehme puudutus, värv

Üks unenägu, mis võlub

Ainulaadne hetk

Meeleheitel ja sissevaatamisest inspireerituna,

Ei mingit vahemaad, ei mingeid piiranguid

Asfektsioonilõige läheb kaugemale kujuteldavast

Sellel maalil kujutan ma verd, valu ja valu.

Punane ja põletikuline tähendus,

et ei ole mõistatus, vaid

reaalsus, visioon.

Kui me ühineme üksteisega ja näeme

Kuidas uskuda pilguga

olemasolu heakskiitmine ja julgustamine,

võltsitud, ümberpööratud ja peegeldatud.

Kogu kurbusest, mida ma tunnen

Ma pean kuuluma kellelegi, ilma et ma kardaksin...

kaastunne, hullumeelsus, kirg ja puhas

hinge sõlme ilma ketita, kuid

põimunud ja ühinenud.

üks suund, soov

ja lõpuks on see, ja lõpuks

ei ole midagi....

Puudumine

Kui ma saaksin puudutada ja näha sinu maailma,

Ma muutuksin ebapuhtaks, ilma puudutusega

Ma muudan oma tundlikkust, vähemalt

usuvad, et keegi

ületab minu reaalsuse.

Minu lihtne kurbus

on nagu kogu õnn

nii saavutatav kui ka saavutamatu.

Maagiliselt, ilma ironiaga

kui ma ühel päeval ütlen sulle, et puuduta mind

tunne, kui sa vaatad mind ja näed

kes ma ei ole ja mida

Ma olen teiega.

Süütud tikk põleb

valu, mis mind ümbritseb

kui kõik põleb.

Ma ei võtnud sind kunagi ära, tegelikult sinus

Ma ütlen, et te kannatate, sest

Ma ei jätnud sind kunagi ja ma tean, et

et ma armastasin sind ja armastan sind alati

Ma armastan sind.